1அலாஸ்கா ஒரு புதிர் அழகின் சதிர்

இயற்கை அன்னை தான் முன்பு விளையாடிய ஆட்டங்களை மறந்து போகாமல் மீண்டும் விளையாடிப் பார்க்க ஆசைப்பட்டு நிறுத்தி வைத்திருக்கிற இடங்களில் ஒன்று அலாஸ்கா. அங்கு இறந்த காலம் நிகழ்காலமாகிறது. மறந்தவை புதுப்பிக்கப் படுகின்றன. உலகின் ஆரம்ப காலம் எப்படி இருந்தது என்பதனை மீண்டும் நிகழ்த்திக்காட்டும் நாடகம் அங்கே அடிக்கடி நடக்கிறது. அங்கு நிகழ்வன அனைத்தும் பெரிதாக நிகழ்கின்றன. அலாஸ்கா என்றாலே'பெருநிலம்' என்று பொருள்.

அது,

கடுமையின் கடுமை`
இனிமையின் இனிமை
எழிலின் கொள்ளை
அழிவின் எல்லை
வியப்புகளின் மொத்தம்
விரிவுகளின் உச்சம்
சாதாரணங்களின் அசாதாரணம்
அங்கே
தீராத பகல்
போகாத இரவு
வண்ணஒளியின்
வாணவேடிக்கை
வெய்யில் குளிரும்
பனி சுடும்

அந்த எழிலை அனுபவித்து விட்டால் உலகின் மற்ற அழகுகள் சாதாரணமாகிவிடும்.

<u>அறுபதுக்குமேல் அலாஸ்காவுக்குச் செல்லுங்கள்</u>

1899ம் ஆண்டில் அலாஸ்காவைச் சுற்றிப் பார்த்த ஹாரி கான்னட் ஹாரிமன் என்பவர் சொல்கிறார்:

'அலாஸ்காவைப் பார்த்து மகிழ விரும்பும் பயணிகளுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் வயதானவராயிருந்தால் நிச்சயம் செல்லுங்கள். இளைஞராக இருந்தால் வயதானவராக ஆகும்வரை அங்குப் போகாதீர்கள். உலகில் உள்ள எந்த அழகையும் விஞ்சும் அழகு அலாஸ்காவின் அழகு. எனவே அழகுகளில் முதன்மையானதை நீங்கள் முதலில் பார்த்துவிட்டால் உலகின் மற்ற அழகுகளைப் பின்னால் உங்களால் இரசிக்க முடியாமல் போய்விடும்.'

நூறாண்டுகள் கழிந்த பின்னும் அந்த அழகின் கன்னித் தன்மை மாறவில்லை. அது என்ன காரணம் கொண்டும் மாறக் கூடாதென்பதிலே மக்கள் மிகவும் கவனமாக இருக்கிறார்கள்.

1902ம் ஆண்டு மீண்டும் அலாஸ்காவுக்குச் சென்று விட்டு அவர் எழுதுகிறார்:
"என் மனக் கண்களினால் பின்னால் வரப்போகும் காட்சிகளை இப்பொழுதே பார்க்கிறேன். அலாஸ்காவின் கடற்கரை பூமியின் கண்காட்சியாகப் போகிறது.

அமெரிக்காவின் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் மக்கள் பெருவாரியாக இங்குவரப் போகிறார்கள். அலாஸ்காவில் தங்கம் கிடைக்கிறது. மீன்வளம் இருக்கிறது. ஆனால் அவை ஒருகாலத்தில் குறைந்து விடலாம். ஆனால் அலாஸ்காவின் கொள்ளை அழகு என்றும் வற்றாது. அது தங்கத்தைவிட உயர்ந்தது, விலைமதிப்பற்றது.'

அடேடே அப்படியா?

அலாஸ்காவிடம் இயற்கை அன்னைக்கு ஒரு வெறித் தனமான அன்பு. மற்ற இடங்களில் சாதாரணமாக நடைபெறுவது இங்கே ஒரு வெறியோடு நிகழ்கிறது. ஓரிடத்துக்குச் செல்கின்ற போது செல்கின்ற பாதை பொட்டல் வெளியாக இருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு செல்வோம். திரும்பி வருகின்ற போது அங்கே ஒரு குளம் இருக்கும். மழை பெய்யாமல் நீர் எங்கிருந்து வந்தது? வியப்பாயிருக்கும். திடீரெனப் பூகம்பம் வந்ததுபோல் சப்தம் கேட்கும். எங்கோ தொலைவில் பனிப்பாறையிலிருந்து ஒரு பெரிய துண்டு பிரிந்து அது விழுமொலி பல மைல்தூரம் எதிரொலிக்கும். நல்ல வெயிலடிக்கிறதே என்று குடை எடுத்துக் கொள்ளாமல் செல்வோம். சிறிது நேரத்தில் முன்னறிவிப்பின்றி மழை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டும். அரைமைல் தொலைவு சென்று பார்த்தால் மழை பெய்ததற்கான அறிகுறியே இருக்காது. சூரியன் மறைந்துவிட்டது. இருள் சூழப்போகிறது என்று நினைப்போம். இரண்டுமணி நேரத்துக்கு வெளிச்சம் இருந்துகொண்டே இருக்கும்மங்கலான வெளிச்சம் நீண்ட நேரம் இருக்கும்.

உலகின் நீளமான நதிகளில் ஒன்றான யூகான் நதி அலாஸ்காவில் மட்டுமே 1854 மைல் நீளம் ஓடுகிறது

எந்த நேரமும் வெடிக்கலாம் என்ற நிலையில் சினைகொண்ட எரிமலைகள் 80க்கும் மேல் அலாஸ்காவில் உள்ளன.

அமெரிக்காவின் மற்றப் பகுதிகளீருந்து விலகி, அமெரிக்காவில் இருப்பது அலாஸ்கா. கனாடாவைத் தாண்டி அலாஸ்காவுக்குச் செல்லவேண்டும். அழகும் ஆபத்தும் கொண்ட நிலப்பகுதி அது அங்கே பூமிக்கடியிலும் பூமியின் மேலும் எப்போதும் சக்தியின் தாண்டவம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

அலாஸ்காவில் ஒரு லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட கிளேசியர்கள்(பனிப்பாறைகள்)உள்ளன. அவற்றின் மொத்தப் பரப்பளவு 290000 சதுர மைல். அதில் மாலப்பினோ என்ற கிளேசியர் அமெரிக்காவின் ஒரு மாநிலமான ரோட்ஸ் ஐலண்டை விடப் பெரியது.

பூகம்ப பூமி

கடந்த நூறாண்டுகளுக்குள் அலாஸ்காவில் மட்டுமேரிச்டர் ஸ்கேலில் 7 க்கும் மேல் எழுந்த பூகம்பங்கள் 75. 3.5 அளவுக்குள் வரும் பூகம்பங்கள் வருடத்துக்கு 1000க்கும் மேல்.

1995ம் ஆண்டு மே மாதம் மட்டும் ரிச்டர் அளவில் 5 அளவுக்கு அதிகமான பூகம்பங்கள் 540 அலாஸ்காவில் ஏற்பட்டன.

அழகும் ஆபத்தும் கொண்ட நிலப்பகுதி அலாஸ்கா. அங்கே பூமிக்கடியிலும் பூமியின் மேலும் எப்போதும் சக்தியின் தாண்டவம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

சூரியன் கண்ணாமூச்சி ஆடும் நிலம் அலாஸ்கா. பேரோ என்ற இடத்தில் வருடத்துக்கு 87நாட்கள் சூரியன் மறைய மாட்டான். 67 நாட்கள் சூரியன் தலைகாட்ட மாட்டான். இன்னும் சில இடங்களில் வருவதுபோல் வந்துமறைந்து விடுவான். இல்லையெனில் மறைவதுபோல் மறைந்து வந்துவிடுவான்

ஆடுகிற நடராஜரைப் போல எப்பொழுதும் அசைந்து கொண்டிருக்கும் நிலம் அலாஸ்கா.அளவோடு இருந்தால் அசைவு ஆனந்தம். அளவுக்கு மீறினால் அழிவு. அலாஸ்காவின் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டும் அதன் ஆபத்தைச் சகித்துக் கொண்டும் அந்தச் சகிப்பையே ஆனந்தமாக ஏற்றும் அலாஸ்கா மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

அங்கே வாழ்வே ஒரு வீர தீர விளையாட்டு. ஆபத்தின் விளைவுகளே அலங்காரங்கள். இயற்கைஒரு துடுக்கான விளையாட்டுப் பிள்ளை. ஆடுகளம் அலாஸ்கா.
மொத்தத்தில்
அலாஸ்கா ஒரு அதிசயம்

2 அலாஸ்கா ஒரு அதிசயம்

வேண்டாம் என்றது வியப்பானது

அலாஸ்கா வாங்கப்பட்ட பூமி. கிரிமியன் யுத்தத்தில் படுநஷ்டமடைந்த ருஷ்யா அலாஸ்காவை விற்க முன்வந்தது. பனியும், மலையும், கடலும், காடும், எரிமலைகளும் நிறைந்த ஒரு நிலப் பகுதியை வாங்க எவரும் முன்வரவில்லை.. அப்பொழுது அமெரிக்காவில் சீவார்ட் என்பவர் வெளியுறவு மந்திரியாக இருந்தார். அவருடன் ருஷ்யர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள்.

1867ம் ஆண்டு 726000 டாலருக்கு அலாஸ்கா வாங்கப்பட்டு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. ஒரு ஏக்கருக்கு 2செண்ட் கூட அடக்க விலை ஆகவில்லை

அலாஸ்காவை விலைக்கு வாங்கியதைப் பல அமெரிக்கர்கள் ஏற்கவில்லை. ருஷ்யர்கள் உபயோகமற்றது என்று தள்ளிவிட்டதை அமெரிக்கா வாங்குவதா என்று எதிர்த்தார்கள். அலாஸ்காவுக்கு 'சீவார்டின் பிழை' (SEWARD'S FOLLY)என்று பெயரிட்டார்கள். சீவார்ட் மறைந்து 10 ஆண்டுகட்கும் மேல் இந்தக் குற்றச்சாட்டு நீடித்தது

சீவார்ட்ஸ் ஜாலி

19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அலாஸ்காவில் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அது பொன்விளையும் பூமியாக உலகப் பிரசித்தி பெற்றது 'சீவார்டின் பிழை' என்ற குற்றச்சாட்டு மாறி 'சீவார்டின் ஆனந்தம்'(SEWARD'SJOLLY) என்று அழைக்கப் பட்டது. அலாஸ்காவின் வடமேற்குப் பகுதியில் ஒரு பாகத்துக்கும், தென்மத்தியில் ஒரு நகருக்கும்
' சீவார்ட் ' என்று பெயர் சூட்டினார்கள்.

பாவம், சீவார்ட். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் மக்களின் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டே இருக்க நேர்ந்தது. அவர் மறைந்த பத்தாண்டுகட்குப் பிறகு நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிடவே அவரது புகழ் எங்கும் பரவியது. சீவார்ட் செய்தது சரி என மக்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது அவரின் நினைவாக சீவார்ட் தினம் அரசின் விடுமுறை தினமாகக் கொண்டாடப் படுகிறது.

<u>அதிசயங்கள்</u>

அலாஸ்காவின் அதிசயங்கள் ஒன்றா இரண்டா?
அங்கே,

மீன் வியப்பு
வான் வியப்பு
எல்லை வியப்பு
தொல்லை வியப்பு
கடல் வியப்பு
திடல் வியப்பு
கார்வியப்பு
நீர் வியப்பு
மலை வியப்பு
கலை வியப்பு
பனி வியப்பு
அலாஸ்காவில் யாவையுமே
தனி வியப்பு

<u>மீன் வியப்பு</u>

அலாஸ்காவின் அரசு மீன் கிங் சால்மன்.
உலகிலுள்ள மிகச் சுவையான மீன்களில் முதல் இடத்தை வகிப்பது இம்மீன்.
அலாஸ்கா அரசின் வருமானத்துக்குக் கணிசமாக உதவுகிறது . இது தூயநீர் தடாகத்தில் உற்பத்தி ஆகிறது. பிறந்த சில மாதங்களில் அங்கிருந்து அகன்று ஆயிரக் கணக்கான மைல் தூரம் பயணம் செய்து கடலை அடைகிறது. அங்கு வளர்கிறது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகட்குப் பிறகு,

அங்கிருந்து கிளம்பித் தான் பிறந்த இடத்துக்கே வருகிறது. அதில் வியப்பு என்னவென்றால் அது திரும்பி வரும் போது நீர்ப்பிரவாகத்தை எதிர்த்து வருகிறது. அருவி எதிர்ப்படும் போது அது மேல்நோக்கிப் பாய்ந்து அருவியின் வேகத்தை எதிர்த்துச் செல்கிறது. அதைப் பார்ப்பதே கண்கொள்ளாக் காட்சி. சால்மன் மீன் எதிர்த்திசையில் செல்வதைப் பார்த்து வியந்த ஒருவர் எழுதுகிறார்

'சால்மன் மீன் நதியில் செல்லும் திசையைப் பார்த்தபொழுது, நாம் தான் தவறான திசையில் செல்கிறோமோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது."

அப்படிப் பாய்ந்து வரும் மீன்களைப் பிடிப்பதற்காக நீர்நிலைகள், அருவிகள்

இவற்றின் ஓரம் கிரிஸ்லி கரடிகள் காத்திருக்கும். சால்மன் மீன்களைப் பார்த்ததும் பாய்ந்து பிடிக்கும். மீன் அருவி நீரை எதிர்த்துப் பாய்வது ஒரு வியப்பென்றால் அவற்றைப் பாய்ந்து பிடிக்கக் காத்திருக்கும் கரடிகள் அருவி நீரில் முன்கால்களைத் தூக்கிப் பாய்ந்து மீனைப் பிடித்து, சமநிலை தவறாமல் மீண்டும் தரையில் காலூன்றுவது ஒரு அதிசயம். அதைப் பார்ப்பவர்களுக்குக் கரடியை அருவி அடித்துக் கொண்டு போய்விடும் என்றுதான் தோன்றும்.

மீன் பிடிப்பவர்களிடமிருந்தும், கரடிகள், பருந்துகள் ஆகியவற்றிடமிருந்தும் தப்பிப் பிழைத்துவரும் சால்மன் மீன், தான் பிறந்த இடத்துக்கே வந்து, அங்கே முட்டையிடும் தருவாயில், நீர்நிலையின் அடியில் பள்ளம் தோண்டிப் பல முட்டைகளை இடுகிறது. ஆண்மீனும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அம்முட்டைகளைக் காக்கிறது. மீன் குஞ்சுகள் வெளிவந்ததும் சிலநாட்களில் சால்மன் மீன் இறந்துவிடுகிறது. தான் இறக்கும் காலம் வந்துவிட்டதென்றும் அதற்குமுன் தன் பிறந்தகத்துக்கே சென்று இனத்தைப் பெருக்கிப் பின் உயிர்விட வேண்டும் என்றும் சால்மன் மீனுக்கு யார் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்?

<u>வான் வியப்பு</u>

அலாஸ்காவின் வடபகுதிகளில், வருடத்தில் 240 நாட்களுக்கும் மேல் இரவுப் போதில் ஒளிநடனம் நடைபெறுகிறது. வான மேடையிலே வண்ண நாட்டியம். வானத்தின் பெரும்பகுதியை நிரப்பிக் கொண்டு மண்ணை நோக்கி ஒளிச் சல்லா வீசுகிறாள் வானமகள். வண்ணங்கள் ஒன்றா இரண்டா? மஞ்சள், பச்சை, நீலம், வயலட் என்று தனியாகவும், இணைந்தும், கலந்தும், கரைகட்டியும், விரிந்தும்,

சுருங்கியும், நீண்டும், வளைந்தும் ஒளிநடனம் நிகழ்கிறது. இருள் மறைய, மண்ணிலே வண்ண ஒளிநிழலின் மாயக்கம்பளம் விரிக்கப் படுகிறது.

அவ்வொளி திரியின் சுடர்போல நடிக்கும், பாயும், ஓரிடத்திலிருந்து, மற்றோரிடத்திற்குத் தாவும். எதையோ தழுவத் தவிக்கும், தழுவி மயங்கும், மயக்கும். இருளில் வண்ணங்கள் எங்ஙனம் பிறந்தன? பனியிலும், குளிரிலும் பரிதவித்துக் கிடக்கும் மக்களின் துயரைச் சற்றே குறைக்க இயற்கை நிகழ்த்தும் வண்ணத் தாண்டவமா?

அந்தியில் குழைத்த வண்ணங்களின் மிச்சத்தை இயற்கை பூமியை நோக்கி வழித்து வீசுகிறதா?
அதென்ன,உலகின் வடக்குக் கோடிக்கும் தெற்குக் கோடிக்கும் மட்டும் இந்த ஆனந்த வண்ண நர்த்தனக் காட்சி!

பரந்தொளிர் வண்ணக் கோலம்
படர்ந்திடும், குறுகும்,பாயும்
எரிந்திடும் தங்கப் பாளம்
எழுந்திடும் செம்மைக் கோளம்
சரிந்திடும், தாவும், ரோஜாத்
தளிரிழ் வண்ணம் பூசும்,
பரிந்திடும் நாண மென்னப்
பங்கிடும், பசலை காட்டும்.

ஒளிநடம் புரியும், காற்றில்
ஒசிந்திடும் சீலை என்ன
நெளிந்திடும், நெருங்கும், ஆடும்
நீலமும் பழுப்பும் ஓரம்
ஒளிர்ந்திடும், சரிகை கட்டி
உரசிடும், பச்சை அம்பு
முளைகளை வீசி னாற்போல்
மூரிடும், கறங்கும், மேயும்.

படபட என்ன வீசிப்
பளிச்சிடும் வண்ண ஊசி
கிடந்திடும் மலைமு கட்டைக்
கிளறிடும், ஆரம் என்ன
படர்ந்திடும் வான வில்லாய்ப்
பாரினை அளக்கும், கீழே
அடர்ந்திடும், புதர்கள் புற்கள்
அள்ளிடும் வண்ணக் கொள்ளை.

வடக்கிலே மேடை போட்டு
மத்தியில் திரைகள் கட்டித்
துடிக்கிற விண்மீன் கூட்டச்
சுடரினை மங்க வைத்து
எடுக்கிற பச்சை நீலம்
இழைந்திடும் மஞ்சள்,செம்மை
தொடுத்திடும் மாய ஆட்டம்
சொல்லரும் வியப்புக் கூட்டம்.

இதைப் படிக்கிற போது, எனக்குப் பாரதியின் மாலைநேர வர்ணனைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. அதன் பிற்பகுதியில் அரோராவைக் கற்பனையில் கண்டதுபோல் பாடியிருக்கிறார்.

மாலை நேர வர்ணனையே ஆனாலும், இந்த அரோராவுக்கு என்னமாய்ப் பொருந்துகிறது பாருங்கள்!

என்னடீ இந்த வண்ணத் தியல்புகள்
எத்தனை வடிவம்! எத்தனை கலவை
தீயின் குழம்புகள்! செழும்பொன் காய்ச்சி
விட்ட ஓடைகள்! வெம்மை தோன்றாமே
எரிந்திடும் தங்கத் தீவுகள், பாரடி
நீலப் பொய்கைகள்!- அடடா, நீல
வன்ன மொன்றில் எத்தனை வகையடி!
எத்தனை கரிய பெரும் பூதம்!
நீலப் பொய்கையில் மிதந்திடும் தங்கத்
தோணிகள், சுடரொளிப் பொற்கரை யிட்ட
கருஞ்சி கரங்கள் - காணடி, ஆங்கு
தங்கத் திமிகிலம் தாம்பல மிதக்கும்
இருட்கடல்- ஆஹா! எங்கு நோக்கிடினும்
ஒளித்திரள்! ஒளித்திரள்! வண்ணக் களஞ்சியம்!

அரோரா சிலசமயங்களில் அந்தி மயங்கும் நேரத்திலும் தெரிவதால் இந்த மாலை நேர வர்ணனை அதற்கும் பொருந்துவதாகக் கொள்வதில் தவறொன்று மில்லை.

<u>*எல்லை வியப்பு*</u>

அலாஸ்காவின் கடற்கரையின் நீளம் 33904 மைல். இது அமெரிக்காவின் மற்றப் பகுதிகளின் கடற்கரை நீளத்தை விட இரண்டு மடங்கு அதிகம்.

அலாஸ்காவில்தான் அமெரிக்காவின் வடக்கு, மேற்கு, கிழக்கு எல்லைகள் இருக்கின்றன. மேற்கும் கிழக்கும் எதிரெதிர்த் திசைகள். எப்படி அமெரிக்காவின் மேற்கு கிழக்கு எல்லைகள் அலாஸ்காவில் இருக்கமுடியும்? கிரீன்விச்சிலிருந்து 180 டிகிரிக்கோடு அலாஸ்கா வழியாகச் செல்கிறது. 180 டிகிரிக் கோட்டின் ஒருபுறம் உலகின் கிழக்கு எல்லை. மறுபுறம் மேற்கு எல்லை. டேட் லைன் அது வழியாகச் செல்கிறது. அலாஸ்காவின் அமாடிஞாக் தீவு 180 டிகிரிக் கோட்டின் மேற்கிலும் போச்னாய் முனைஅதன் கிழக்கிலும்

இருக்கின்றன. அடுத்தடுத்த தீவுகள்தான் என்றாலும் உலகின் கிழக்குக் கோடியில் ஒன்றும் மேற்குக் கோடியில் ஒன்றுமாக

அமைந்துவிடுகின்றன. எனவே அவை அமெரிக்காவின் கிழக்கு எல்லையாகவும் மேற்கு எல்லையாகவும் அமைகின்றன. பாரோ(Barrow) முனை அமெரிக்காவின் வடகோடியாக அமைகிறது. இப்படி ஒரு நாட்டின் மூன்று எல்லைகள் ஒரே மாநிலத்தில் அமைவது விந்தைதானே!

தொல்லை வியப்பு

உள்ளே கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் 80க்கும் மேற்பட்ட எரிமலைகள், அடிக்கடி ஏற்படும் பூகம்பங்கள், மறையாத சூரியன், வாராத பகல், விடாத மழை, நிலைபனி உறைந்த பூமி, கடிக்கும் பனி, கொல்லும் கொசுக்கள், குடிக்க இயலாத நீரோடும் நதிகள், கரடிகள், ஓநாய்கள், என்று பல தொல்லைகள். ஒவ்வொன்றும் அதனதன் அளவில் பெரிது. சில இடங்களில் கோடை என்பது ஒரு பகல், குளிர்காலம் என்பது ஒரு இரவு. இவ்வளவு தொல்லைகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டு இதுவே எங்களுக்குச் சொர்க்கம் என்ற மனநிலையோடு வாழ்கின்ற மக்கள் ஒரு வியப்பு.

கடல் வியப்பு

மிக நீளமான கடற்கரை, தரையைக் குடைந்து உள்முகமாக ஓடும் கடல்முகத்துவாரங்கள். சில சமயங்களில் இவ்வளவு அடி உயரம் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு எழும்பும் அலைகள். பயங்கரப் பூகம்ப சமயத்தில் நூற்றுக் கணக்கான அடிகள் உயர்ந்து நிலத்தை நீர்ப்பகுதியாக மாற்றியதுண்டு, நீர்ப்பகுதியை நிலமாக மாற்றியதுண்டு.அத்தகைய நிகழ்ச்சிக்கு சுநாமி என்று பெயர். எத்தனை வகையான திமிங்கிலங்கள் உண்டோ அத்தனை வகையும் அங்குண்டு. ஸீல், வால்ரஸ், ஆட்டர், கடல்சிங்கம் இவையெல்லாம் அக்கடல் பகுதியில் நம் கண்முன்னால் வலம்வரும். கடலுக்கு நடுவே அங்கங்கே பாறைகள் பூதங்களாக எழுந்து நிற்கும். பனிப்பாறைகளிலிருந்து விழுந்த பனிக்கட்டிகள் அங்கங்கே நீல வைரங்களாக மிதந்து கொண்டிருக்கும்.

அங்கே பலருக்குக் கடலில் தான் வாழ்வு.

திடல் வியப்பு

அலாஸ்காவின் நிலப்பரப்பில் 80 சதவிகிதம் நிலைஉறைபனி நிலமாக(PERMAFROST) அமைந்துள்ளது. சில இடங்களில் தரை ஓரங்குல ஆழமே இருக்கும். அதற்குக் கீழே ஆண்டாண்டு காலமாய் உறைந்த பனி கட்டிப்பட்டு 600, 700 அடிகள் வரை ஆழ்ந்திருக்கும். சில இடங்களில் மண் ஓரிரு அடிகள் வரை இருக்கும். வடக்கு முனையான

பாரோவில் இந்த நிலைஉறைபனி 1600 அடிவரை கீழே ஆழ்ந்திருக்கிறது.

கார்வியப்பு

எத்தனையோ இடங்களில் மேகங்கள் மலையில் தவழ்ந்திருக்கும் . ஆனால் அலாஸ்காவில் மேகங்களே மலைகளாகப் படுத்திருக்கும். பல இடங்களில் மேகங்கள் சாலைகளில் படுத்துக் கிடக்கும். எதிரே பூதங்களாக நின்று சாலைகளில் செல்பவர்களை எதிர்கொள்ளும். எதையோ பிடிக்க விரைவதுபோல் ஓடும். சிலசமயங்களில், அசையாமல் நிற்கும். வானமே இந்த மேகங்கள் தானோ என்று எண்ணத் தோன்றும். அங்கங்கே சில பிளவுகளில் சூரியனின் ஒளியை வெளிவிட்டுச் சரிகைக் கரை கட்டிக்கொள்ளும். மலையின் விஸ்வரூபத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மேகங்கள் திரண்டு வந்து அங்கிருந்த மலை என்னவாயிற்று என்று வியக்க வைக்கும். அங்கே மேகங்களும் பிரமாண்டம்தான்.

நீர் வியப்பு

நீர் எவ்வெவ் வகையெல்லாம் உருக்கொள்ளுமோ அவ்வவ் வகையெல்லாம் அங்குண்டு. 660 அடி உயரத்திலிருந்து விழும் தொடரருவி, யூகான் என்ற 2 மைல் அகலத்துக்கு ஓடும் நதி, 30 லட்சம் ஏரிகள், 1000சதுரமைல் பரப்புக்கும் மேலுள்ள பிரம்மாண்ட ஏரிகள், குளங்கள், குட்டைகள் என்று எத்தனை எத்தனையோ? குளிர் காலத்தில் இவை அத்தனையும் உறைந்து வசந்தம் வருகிறபோது , உள்ளே உறைந்த பனி மேலெழும்பிப் பெரிதாகி, உடைந்து பெருஞ்சத்தத்தோடே ஓடத்தொடங்கும். அந்த நாளை வசந்தத்தின் வரவு நாளாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

மலைவியப்பு

அலாஸ்காவை மலைநாடு என்றே சொல்லலாம். அமெரிக்காவில் உள்ள மிக உயரமான 20 மலைகளில் 17 மலைகள் அலாஸ்காவில் உள்ளன. இன்னும் மனிதனின் கால்படாத மலைப்பகுதிகள் உண்டு. பெரும்பாலும் வெள்ளிப் பனி மலைகள்தான். கடலை ஒட்டி எழும்பி நிற்கும் மலைகள் இங்கே அதிகம்.. சில பெரிய நகரங்கள் மலைத் தொடர்களுக்கு மத்தியிலே அமைந்துள்ளன. அலாஸ்காவின் தலை நகரமான ஜுனாவ் அப்படித்தான் அமைந்திருக்கிறது. அலையலையாகவும், அடுக்கடுக் காகவும் தொடர்ந்து முன்னும் பின்னும் மலைகள் அமைந்திருப்பது ஒரு அழகு.

கலை வியப்பு

அலாஸ்காவின் பூர்வகுடிமக்கள் குளிர்காலத்தில் வெளியே செல்ல இயலாததால் பொழுது போவதற்காகப் பல கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தினார்கள். குளிரிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாதுக் கொள்ள உரோமம் மிகுந்த மிருகங்களின் தோல்களினால் குளிர் ஆடைகள் தைத்துக் கொண்டார்கள். இயற்கை வண்ணத்துக்காக பல வண்ண மிருகங்களின் தோல்களை

நிறத்துக்கு ஏற்றாற்போல் தொடுத்துத் தைப்பார்கள். எஸ்கிமோப் பெண்கள் இவ்வாறு தைப்பதில் கைதேர்ந்தவர்கள். தங்கள் குலப் பெருமையை விளக்குவதற்காகக் குலத்தின் தனித்தலைவன், தெய்வம், விலங்குகள், பறவை இவற்றின் உருவங்களைக் கொண்ட டோட்டம் மரங்களைச் செதுக்கிப் பாதுகாத்தனர்.பிளாங்கெட் நடனம் எஸ்கிமோக்கள் வாழும் பகுதிகளில் பிரசித்தம். மரங்கள் கிடைப்பது அரிதாகையால் தோலினாலேயே படகுகள் செய்து அதில் போய்த்தான் திமிங்கில வேட்டையாடினார்கள்.வால்ரஸ் தந்தத்திலிருந்து பல களைப் பொருட்களைச் செய்கிறார்கள்.

பனி வியப்பு

அலாஸ்கா என்றதும் நினைவுக்கு வருவது பனிதான். கோடைக் காலத்திலும் மலைகளில் பனி கவிழ்ந்திருக்கும். குளிர்காலத்தில் தெருவெல்லாம் பனிவெள்ளம். பனியின் கொடுமையைத் தாங்கவியலாமல் கரடிகள் மற்றும் சில உயிரினங்கள் 6 மாதங்கள் வரை குகைகளில் உறங்கிக் கிடக்கும்.நாடே வெள்ளை யாகிவிடும். சூரியன் வாராத இருண்ட நாட்களிலும் பனியின் வெண்மையால் வெளிச்சம் பரவிக் கிடக்கும். கிட்டத்தட்ட 9 மாதங்கள் அங்கே பனிக்காலம். சில இடங்களில் வெப்பநிலை --60டிகிரி F க்கும் கீழே போகும்.

தனிவியப்பு

ஆம். அலாஸ்காவில் யாவுமே தனி வியப்புத்தான். நேற்றுத் தான் உலகம் தோன்றியதோ என்று எண்ணத்தக்க இடங்கள் பல அங்கே உண்டு. ஒருகாலத்தில் பொன்கொழிக்கும் மாநிலமாக அது விளங்கியது. நதியின் மணலை எடுத்துச் சலித்தாலே தங்கக் கட்டிகள் கிடைத்தன. அவற்றிற்கு நக்கெட்ஸ் என்று பெயர். நேரடியாகவே தங்கக் கட்டிகளை அள்ளியிருக்கிறார்கள். 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இலட்சக் கணக்கில் மக்கள் பொன்வேட்டைக்காகப் போய் அள்ளியதும் அல்லற்பட்டதும் பெரிய கதை. பெட்ரோல் கொள்ளை

கொள்ளையாய்க் கிடைக்கிறது. இங்கே கோடையில் சூரியன் நீண்ட நேரம் மறையாமல் இருப்பதால் காய்கறிகளும் பழங்களும் மிகப் பெரிய அளவில் விளைகின்றன. ஒருமுட்டைக்கோஸ் 70பவுண்ட்க்கு மேல் விளையுமாம். இங்கே காட்டுப் பகுதிமலைப்பகுதி என்று தனித்தனியாக நாம் தேடிக்கொண்டு போகத்தேவையில்லை. எவ்வளவு பெரிய நகரமாக இருந்தாலும் அதினின்றும் ஒருசில மைல்கள் வெளியே வந்தால் போதும், நாம் நிச்சயம் காட்டு பகுதியிலோ மலைப் பகுதியிலோ இருப்போம். ஆம். மொத்தத்தில், அலாஸ்கா

வியப்பின் எல்லை

3 வியப்பின் எல்லை

வியப்பின் எல்லைக்கே நான் போய்விட்டேன். கனவிலும் கூட நடக்கும் என்று எண்ணிப்பாராத ஒன்று நடக்கப் போகிறதென்றால் வியப்புத்தானே!

"அலாஸ்காவுக்கு நாமெல்லாம் செப்டம்பரில் போகப் போகிறோம். அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்யப்போகிறேன்" என்று என் மகன் இராகவன் தொலைபேசியில் சொன்னபோது என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

நடக்குமா?

அலாஸ்காவுக்குச் செல்வதை வாழ்நாள் இலட்சிய மாகவே பல அமெரிக்கர்கள் கொண்டுள்ளார்கள். அமெரிக்காவில் இருப்பவர்களுக்கே அங்குப் போய்வருவது ஒரு கனவென்றால் நம்மால் இயலுமா? சிக்காக்கோவிலிருந்து அலாஸ்கா போய்வரும் செலவு சென்னையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்து போவதிலும் அதிகம்.
குரூஸ் கப்பலில் போய்ப் பார்த்துவர ஒரு ஆளுக்கு 4000$க்கும் மேல் ஆகும். அதுவும் சியாட்டலிலிருந்து. சிக்காகோவிலிருந்து செல்ல இன்னும் அதிகம். நான்குபேர் போய்வர ரூபாய் 7 இலட்சத்துக்கும் மேலாகும். இதுதவிர மேற்செலவுகள். மேலும் என் பேரன் பிறந்து நான்கு மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. குளிரும் காற்றும் கொட்டமடிக்கும் அலாஸ்காவுக்கு அவனையும் கூட்டிக்

கொண்டு செல்ல இயலுமா? அவன் விளையாட்டுக்குச் சொல்கிறான் என்றுதான் நினைத்தேன்.

அமெரிக்கப் பயணம்

இரண்டாயிரமாவது ஆண்டு ஜஃலை மாதம் 17ந்தேதி நானும் என் மனைவியும் அமெரிக்காவுக்குப் பயணமானோம். அலாஸ்காப் பாயணத்தைப் பற்றி அப்புறம் பேச்சே இல்லை.

ஆகஸ்டு மாதம் இரண்டாவது வாரத்தில் ஒருநாள் என் மகன் என்னிடம் ஒரு தாளைக் கொடுத்தான். அதில் அலாஸ்காப் பயணத்திற்கான விவரம் முழுவதும் இருந்தது. என்று கிளம்புகிறோம், எங்குத் தங்குகிறோம்,எதையெல்லாம் பார்க்கப் போகிறோம் என்பதற்கான முழு விவரமும் இருந்தது. மீண்டும் வியப்பு.

பயணத்திட்டம்

'எப்படிச் செலவைச் சமாளிக்கப் போகிறாய்' என்று கேட்டேன்.

'நான் அடிக்கடி விமானப் பயணம் செய்வதால் எனக்கு நார்த்வெஸ்ட்ஏர்லைன்ஸ் நாலு இலவச டிக்கெட்கொடுத்திருக்கிறது. அமெரிக்காவுக்குள் எங்கு வேண்டு மானாலும் போய்வரலாம். அதைத்தான்பயன்படுத்தப் போகிறேன்" என்றான்.

'அலாஸ்காவின் முதல் கட்டம் வரைதானே விமானத்தில் செல்லமுடியும்?"

'ஆமாம்'

'அலாஸ்காவின் முதல்கட்டத்திலிருந்து குரூஸில் போய்வர ஒவ்வொருவருக்கும் குறைந்தது 2500 டாலர்களாவது ஆகுமே'

'அதற்கும் மாற்றுவழி வைத்திருக்கிறேன். அலாஸ்காவின் மிகப் பெரிய நகரம் ஆங்கரேஜ். அதற்கு விமானத்தில் போய்விடுவோம். அங்கிருந்து வாடகை வேன் ஏற்பாடு செய்து கொண்டு மற்ற இடங்களுக்குச் செல்வோம். .

“சில இடங்களுக்குக் காரே போகாதாமே! அங்குச் செல்ல என்ன செய்வாய்?'“

'காரைக் கப்பலில் அனுப்பி விடுவேன்' என்றான்

அவனுடைய பயணத்திட்டத்தைப் பார்த்தேன்.

செப்-1 -மாலை 5மணி- சிக்காகோ-மினியாபோலிஸ்--விமானப் பயணம்

இரவு8-30 மணி- மினியாபோலிஸ்- ஆங்கரேஜ்-

11-30- ஆங்கரேஜ் அடைதல்

செப்-2 காலை 7மணி- வாடகை வேன் எடுத்தல். ஆங்கரேஜ் நகரைப் பார்த்தல். போர்டேஜ் கிளேஸியர் செல்லுதல், இரவு தெனாலி செல்லுதல் அங்கே தங்குதல்

செப்-3 தெனாலி மலைப்பகுதிக்குள் தேசீயப் பூங்கா ஊர்தியில் பயணம் இரவு பெயெர்பேங்க்ஸ் சென்று தங்குதல்

செப்-4 நான், என்மனைவி, என்பேரன் விதாத் மூவரும் அமெரிக்காவின் வடகோடியென்றும் , உலகின் உச்சி

என்றும் அழைக்கப்படும் பாயிண்ட் பேரோவுக்கு விமானம் மூலம் செல்லுதல்
செப்-5 என் மகன் இராகவனும் அவனது மனைவியும் ஆர்ட்டிக் சர்க்கிளுக்குப் போய்வருதல்
செப்-6 பெயர்பேங்கிலிருந்து வால்டீஸ் செல்லுதல், அங்கே தங்கல்
செப்-7 கப்பலில் ப்ரின்ஸ் வில்லியம் சவுண்ட் வழியாக விட்டியார் செல்லுதல். காரும் கப்பலிலேயே வரும் . பிற்பகலில் விட்டியாரிலிருந்து சீவார்ட் செல்லுதல்-இரவு தங்கல்
செப்-8 விசைப் படகில் கெனாய் ப்யார்ட்ஸ் எனப்படும் ரிஸரெக்ஷன் வளைகுடாவில் கடல்வாழ் உயிரினங்களைக் காணும் பயணம். இரவு ஆங்க ரேஜுக்குத் திரும்புதல்-தங்கல்
செப்- 9 12-45க்கு மினியாபோலிஸுக்கு விமானப் பயணம்
8-15 மினியாபோலிஸிலிருந்து கிளம்பி இரவு 11 மணிக்குசிகாக்கோஅடைதல்

இன்டெர்னெட்

இன்டெர்னெட் மூலம் எல்லாயிடங்களுக்கும் முன்பதிவு செய்திருந்தான் அவனுடைய பயணத் திட்டத்தைப் பார்த்து மலைத்துப் போனேன்.இன்டெர்னெட் இல்லாத காலத்தில் கடிதம் மூலமோ, கடிதத் தொடர்பின் மூலமோதான் இவ்வேற்பாடுகளைச் செய்யமுடியும். அதில் நாம் நமக்கு வேண்டியதை வேண்டியவண்ணம் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்புக் குறைவு. செலவும் அதிகம் .இன்டெர்னெட் வந்தபிறகு, வசதிகள் அதிகம் கணிணிமுன் அமர்ந்து கொண்டு நமக்கு வேண்டிய வகையில் வேண்டிய
செலவுத் திட்டத்தில் பதிவுசெய்து கொள்ள முடியும். நாம் போகவேண்டிய இடத்தில் என்னென்ன இருக்கிறது என்பதைக் கம்ப்யூட்டர் வீடியோ மூலம் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.முன்பே தெரிந்து கொள்வதால் வழிகாட்டியின் உதவி அதிகம் தேவையின்றி நாமே ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து அனுபவிக்க முடியும்.

அமெரிக்கன் ஆட்டோமொபைல் அசோசி யேஷனுக்குப் போய்(சுருக்கமாக 'ட்ரிப்பில் ஏ' என்கிறார்கள்)அலாஸ்காப் பயணிகள் வழிகாட்டிப் புத்தகத்தை வாங்கி வந்தான். நான் எந்த ஊருக்குப் போவதென்றாலும் அந்த ஊரைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் முதலிலேயே தெரிந்துகொள்ள முயல்வேன். எனவே அந்தப் புத்தகத்தை முழுதும் படித்தேன். அதில் ஒவ்வொரு இடத்துக்கும் எப்படிப் போகலாம், என்னென்ன பார்க்கலாம், என்னென்ன கிடைக்கும், வசதிக்கு ஏற்றாற்போல் எங்கெங்கே தங்கலாம், கட்டணம் எவ்வளவு என்பன போன்ற புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. உட்ரிட்ஜ் நூலகத்துக்குப் போய் 'தெனாலி' என்ற ஒளிநாடா எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன். ரீடர்ஸ் டைஜஸ்ட் நிறுவனத்திற்காகத் தெனாலி மலைத்தொடரில் பலர் பலமாதங்கள் தங்கியிருந்து எடுத்த ஒளிக்காட்சி அது. தெனாலி மலைப்பகுதியையும் அங்குள்ள மிருகங்களையும் பல்வேறு பருவகால மாற்றங்களையும், மிக அற்புதமாகப் படமாக்கி யிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பிறகு தெனாலி மலைப் பகுதியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மிகமிக அதிகமாகிவிட்டது.

அலாஸ்காவில் பொருட்களின் விலை மிகவும் அதிகம் என்றும், தெனாலி காட்டுப் பகுதிக்குள் எந்த உணவும்

கிடைக்காதென்றும், நாம்தான் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்றும் படித்ததனால், அலாஸ்காப் பயணத்தின்போது கையில் பிரஷர் குக்கரையும் திடீர்த் தயாரிப்புக்கான பொருட்களையும் கொண்டுசெல்வது என முடிவு செய்தோம்.

செப்டம்பர் முதல் தேதி மாலை 5மணிக்குச் சிக்காகோ ஓஹயர் விமான நிலையத்திலிருந்து கிளம்பவேண்டும். நாங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஓஹயர் செல்ல குறைந்தது ஒருமணி நேரம் ஆகும். ஒரு பெரிய பெட்டி, மூன்று இழுபைகள், குழந்தைக்குக் கார்சீட் இவற்றை யெல்லாம் எடுத்துச் செல்வதால், பெரிய வேனில் செல்வதுதான் உசிதம் என்று எண்ணினோம். இராகவனின் நண்பன் காதரிடம் வேன் இருக்கிறது. அவனைக் கேட்கலாம் என்றான் .

‘போகும் போது டிராபிக் எப்படி இருக்குமோ, இரண்டரை மணிக்கே அவனை வரச் சொல்லிவிடு' என்றேன்.

'மூன்று மணிக்கு வந்தால் போதும். அங்குப் போய் என்ன செய்யப் போகிறோம்?' என்றான் என் மகன்

செப்டம்பர் மாதம் 1ம் தேதி........அடேயப்பா ! என்ன பரபரப்பு

பொதுவாகவே ஊருக்குக் கிளம்புகிற போது வேறே ஏதாவது விசேஷம் வந்துவிட்டால் கேட்கவே வேண்டாம். செப்டெம்பர் 1ந்தேதி.எனது மகள் கவிதாவின் மூன்றாவது திருமண நாள். விநாயகசதுர்த்தி.. முந்தைய ஆண்டு விநாயக சதுர்த்தியன்றுதான் எனது மகனின் திருமணம் நடந்தது. பயணம் வெற்றிகரமாக எந்த விக்கினமும் இல்லாமல் நிறைவேற வேண்டுமென்று விநாயகரை வேண்டிப் பூஜையைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தோம். மூட்டை முடிச்சுச் சாமான்களோடு இரண்டு மணிக்கே தயாராகி விட்டோம். எங்களை அழைத்துக்கொண்டு போக ஒப்புக்கொண்ட காதர் மூண்றுமணியாகியும் வந்தபாடில்லை.

காதரைக் காணோம்

ஒருமணி நேரத்துக்கு முன்னமே ஏர்ப்போர்ட்டில் இருக்கவேண்டும். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் படபடப்பு ஏறியது. முன்றேகால் மணி. அவன் வருவதற்குரிய அறிகுறியே காணோம்.

ஒருவழியாக மூன்று இருபதுக்கு அவனது வண்டி தெருக்கோடியில் தெரிந்தது. சாமான்களையெல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டு கிளம்பும் போது மூன்றரை. நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள். 4-15 மணிக்குள் நாம் நிச்சயமாகப் போய்விடலாம் என்றான்.

சாலை நெரிசல் சங்கடமானது

பதினைந்து நிமிடங்கள் எந்த இடைஞ்சலும் இல்லாமல் சென்றோம். திடீரெனச் சாலையில் வண்டிகளின் நெரிசல். வண்டிகள் ஊர்ந்து செல்லத் தொடங்கின.. அடுத்த பதினைந்து நிமிடங்களில் ஒருமைல் தொலைவு தான் போக முடிந்தது. அந்த விமானத்தை விட்டால் அன்று வேறு

விமானம் கிடையாது. இலவச டிக்கட் என்பதால் என்று கூட்டம் குறைவாக இருக்கிறதோ அன்றுதான் போகமுடியும். மணி 4 . இன்னும் 15 மைல் போக வேண்டும். மீண்டும் ட்ராபிக் ஜாம். 4-15. இன்னும் 8மைல் போகவேண்டும். காரோட்டுவதிலே காதருக்கு இணை யாரும் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். குழந்தை வண்டியில் இருந்ததால் அவனுடைய சித்து வேலைகளையெல்லாம் காட்ட முடியவில்லை. விமானத்தைப் பிடிக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கை படிப்படியாகக் குறையத் தொடங்கியது. என்ன நினைத்தானோ தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு வண்டியாக முந்தத் தொடங்கினான். எங்களுக் கெல்லாம் உள்ளூரப் பயம். மாமா(போலீஸை அப்படித்தான் சொல்வார்கள்) வந்து டிக்கட் கொடுத்தால் மேலும் நேரம் வீணாகும்.

அப்பாடா வந்துவிட்டோம்!

நல்ல வேளையாக அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. ஒருவழியாக 4-35 க்கு வண்டி ஏர்போர்ட்டுக்குள் நுழைந்தது. போர்டிங்குக்கு அழைப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். பெட்டியையும் குழந்தையையும் புக்கிங் கவுண்டரில் சுந்தரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு நாங்கள் கைச்சுமையோடு கேட்டுக்குச் செல்வதற்காக ஓடினோம் காயத்ரி கொண்டுவந்திருந்த குழந்தையின் பால் பாட்டில் பை கிழிந்து பொருட்கள் வெளியில் பிதுங்கின. செக்யுரிடியில் அந்தப் பையைச் சோதனை இடவேண்டும் என்று சொல்லித் திறந்து காட்டச் சொன்னார்கள். நேரமோ ஓடிக்கொண்டிருந்தது. செல்ல வேண்டிய கேட்டோ இன்னும் வெகு தொலைவு. விமானத்தில் ஏறுவதற்கு அழைப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என் மனைவி போட்டிருந்த நகைகளின் காரணமாக மெட்டல் டிடக்டர் கேட்டின் வழியாகச் செல்லும் போது சத்தம் வந்தது. அவளைப் பெண் காவலர்கள் சோதனை யிட்டார்கள்.

ஐயோ பூட்டவில்லையே!

இவ்வளவு சோதனைகளையும் தாண்டி இ9 கேட்டுக்குப் போய் எங்களின் போர்டிங் பாஸை வாங்கினோம்.. விமானம் கிளம்ப இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களே இருந்தன, சுந்தர் வந்தபாடில்லை. அவனைத் தேடிக்கொண்டு நான் போனேன். விமானத்தில் ஏறுவதற்குக் கடைசி அழைப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். செக்யூரிட்டி சோதனை முடிந்து சுந்தர் குழந்தையோடு வந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.
சரியாக ஐந்து மணிக்கு நுழைவு வாயிலுக்குள் போனோம். விமானத்துக்குள் சாமான்கள் வைக்கும் இடங்களை எங்களுக்கு முந்திச் சென்றவர்கள் பிடித்துக் கொண்டதால் எங்கள் இழுபெட்டிகளை வைக்க இடமில்லை. அவற்றைப் புக் செய்வோம் என்று சொல்லி வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

"ஐயோ பூட்டவில்லையே! உள்ளே நகை இருக்கிறதே" என்று என்மனைவி புலம்பத் தொடங்கிவிட்டாள். உள்ளே போய் அமர்ந்தோம்.

தகர டப்பா

நான் அதற்குமுன் எத்தனையோ தடவை விமானப் பயணம் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் அன்று அந்த நார்த்வெஸ்ட் விமானம் எழுப்பிய சத்தத்தைப் போல் வேறு எங்கேயும் கேட்டதில்லை. சரியான தகர டப்பா.

அந்தச் சத்தத்தைத் தாங்கமுடியாமல் காதில் பஞ்சை அடைத்துக் கொண்டோம். .குழந்தை காதிலிருந்த பஞ்சு விமானம் மேலே கிளம்பும் பொழுது கீழே விழுந்துவிட்டது அவனுக்கு முதல் விமானப் பயணம். காது வலியால் கத்தப் போகிறானே என நினைத்தோம். ஆனால் சிரித்துக் கொண்டே வந்தான். பலமுறை பயணம் சென்றிருக்கும் எனக்குக் காதில் வலியெடுத்தது.

ஆங்கரேஜை அடைந்தோம்

விமானத்துக்குள் எந்த அமெரிக்கரைப் பார்த்தாலும் அவரைப் பார்த்துச் சிரித்தான் குழந்தை. பலரையும் கவர்ந்து விட்டான். 7-15மணிக்கு மினியாபோலிஸ் வந்தடைந்தோம். மீண்டும் 8-50க்கு ஆங்கரேஜுக்கு விமானப் பயணம்.

8-50 க்குக் கிளம்ப வேண்டிய விமானம் 9-25க்குக் கிளம்பியது. ஒரு பெண்மணி அமர்ந்திருந்த இருக்கையில் ஒரு சிறு கோளாறு. அதைச் சரி செய்ய முயன்றார்கள். முடியவில்லை. அவளுக்கு முதல் வகுப்பில் இடம் கொடுத்தார்கள். பின்பு விமானம் கிளம்பியது. எங்களுக்குச் சேர்ந்தாற்போல் இருக்கைகள் கிடைக்கவில்லை. வெஜிடேரியன் உணவு கிடைக்கவில்லை. ரொட்டியைத் தின்று ஒருவாறு சமாளித்தோம். குழந்தை அவ்வப்போது தூங்கியும் விழித்தும் பொழுதைக் கழித்தான். கனடா வழியாகப் பறந்து இரவு 11-40க்கு விமானம் ஆங்கரேஜை வந்தடைந்தது.
ஏதோ ஒரு புது நாட்டுக்கு வந்ததுபோல் இருந்தது. சாமான்களையெல்லாம் பேக்கேஜ் கிளைம் பகுதியிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டோம். அதற்குப் பக்கத்தில் அமெரிக்க இயற்கை வைத்தியத்திற்காக நோயாளிகள் காத்திருக்கும் இடம் காலியாக இருந்தது. அங்கே படுக்கையை விரித்தோம்.

என்ன சொன்னாள்?

உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா?" என்று கேட்டாள் என்மனைவி. அவள் ஏதாவது செய்தி சொல்ல வேண்டுமென்றால் முதலில் ஆரம்பிக்கும் பல்லவியே அப்படித்தான்.

'என்ன ?"

"விமானத்தில் எனக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்த அலாஸ்காவைச் சேர்ந்த பெண்மணி என்னைப் பார்த்து 'நீங்கள் அலாஸ்காவில் மிகவும் சுவையான சால்மன் மீன் சாப்பிடலாம். அதை மிஸ் பண்ணி விடாதீர்கள்' என்றாள் 'நாங்கள் வெஜிடேரியன். மீன் சாப்பிடமாட்டோம்" என்று பதில் சொன்னேன். அதற்கு அவள் என்ன சொன்னள் தெரியுமோ?
"என்ன சொன்னாள்?"
"சால்மன் சாப்பிடாமல் நீங்கள் ஏன் அலாஸ்கா செல்கிறீர்கள்"

சால்மன் சாப்பிடாவிட்டாலும் அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசை எழுந்தது.

மகனும் என் மனைவியும் நாற்கலிகளுக்குப் பின்புறம் படுத்துத் தூங்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். காயத்ரி நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி கனவு கண்டு கொண்டிருந்தாள்.

நடையா அது?

குட்டிப் பயல் தூங்காமல் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு நடக்கும் படி அடம்பிடித்தான். பக்கத்திலிருந்த நகரும் படிக்கட்டில் ஏறியும் இறங்கியும் நடைபயின்றோம். (நடையா அது?) அப்படிப்போய் வருவது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. சிறிது நேரத்தில் அவனும் தூங்கிவிட்டான்.
ஏர்ப்போர்ட்டுக்குள்ளே அங்கங்கே பல இடங்களில் அலாஸ்காவைப் பற்றிய கையேடுகள் வைக்கப் பட்டிருந்தன. எல்லாம் இலவசம். அவற்றில் வகைக்கொன்று எடுத்துவந்து, இருக்கையில் அமர்ந்து படிக்கத் தொடங்கினேன்.

என் அருகே அமெரிக்கர் ஒருவர் வந்து அமர்ந்தார். வயது ஐம்பது இருக்கும். தலைமுடி வளர்த்திருந்தார்.

ஹோமர்

"உங்கள் பேரனா?' என்று கேட்டார்.
"ஆமாம்" என்றேன்
"ஹி இஸ் வெரி க்யூட்" என்றார்.

அவரது பக்கத்தில் ஒரு நீளமான பை வைக்கப்பட்டிருந்தது.
"டெலஸ்கோப்பா?" என்று கேட்டேன்.
"இல்லை. மீன்பிடிக்கிற தூண்டில் கருவி. நானும் முன்பு நீண்ட டெலஸ்கோபெல்லாம் கொண்டு வந்ததுண்டு. ஆனால் இம்முறை மீன் பிடிப்பதற்காகவே வந்திருக்கிறேன். மீன் பிடிப்பது இங்கே மிகப்பெரிய பொழுது போக்கு. இங்கிருந்து 200 மைல் தொலைவில் ஹோமர் என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கே மீன் பிடிப்பதற் கேற்ற பல வசதிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஊரின் அமைப்பே அப்படி அந்த ஊர்வழியாக சால்மன், ஹாலிபுட், சில்வர் ,கோஹாக் போன்ற மீன்கள் ஸ்பானிங்கிற்காகச் செல்லும். அங்கே மீன்பிடி போட்டிகள் நடக்கும். போனவருடம் ஒருவர் 86 பவுண்ட் எடையுள்ள கிங் சால்மன் மீன் பிடித்தார். இந்த ஆண்டு ஓர் கிங் சால்மனாவது பிடிக்க வேண்டுமென்று ஆசை" என்றார்.
"கிங் சால்மன் தானே அலாஸ்காவின் ஸ்டேட் மீன்?"என்று கேட்டேன்
"ஆமாம், மிகவும் சுவையான மீன். சால்மன் டிஷ் சாப்பிடுங்கள். பிறகு வேறு மீன் சாப்பிட மாட்டீர்கள்" என்றார்
தலையை ஆட்டினேன். அங்கிருந்த கையேட்டில் ஆங்கரேஜைப் பற்றிச் சிறிது படித்திருந்ததால், எனக்கிருந்த சில சந்தேகங்களை அவரிடம் கேட்கலாம் என்று நினைத்தேன்.

முப்பதுமைல் தூரம்

'இந்தப் புத்தகத்தில் ஆங்கரேஜைப் பற்றிப் படித்தேன். நான் ஏற்கனவே கற்பனை செய்து வைத்திருக்கும் அலாஸ்காவுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை போல் தெரிகிறதே!"

"ஒட்டுமொத்தமாக அப்படிச் சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் நீங்கள் சொல்வதில் உண்மை இல்லாமலில்லை. அலாஸ்காவின் மற்றப் பகுதிகளில் வாழ்கிறவர்கள் ஆங்கரேஜ் அலாஸ்காவிலிருந்து முப்பது மைல் தூரம் என்று சொல்வார்கள். ஆங்கரேஜை அவர்கள் அலாஸ்காவின் ஒருபகுதியாக ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை."

"அலாஸ்காவின் ஜனத்தொகையில் கிட்டத்தட்டப் பாதி ஆங்கரேஜில் தானே இருக்கிறது?"

"உண்மைதான். இதுதான் அளாஸ்காவின் வணிகத் தலைநகரம். ஜுனாவ் என்பது அரசியல் தலைநகரம்.
ஆங்கரேஜ் சற்று நாகரீகமான இடம். பெரிய மாளிகைகள், நவீன வசதிகள் உள்ள நகரம். இது மற்றப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அலாஸ்காவின் பாரம்பரியப் பண்பாட்டிலிருந்து ஆங்கரேஜ் விலகியிருப்பதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள் ஆனால், அலாஸ்காவில் நீங்கள் காணவிரும்பும் அனைத்தையும் இதை ஒட்டிய பகுதிகளில் ஓரளவாவது காணயியலும். " என்றார்

"இங்கே காட்டு மிருகங்களைக் காண முடியுமோ?"

"கொஞ்சம் தள்ளிப் போனால் பார்க்கலாம். ஆங்கரேஜில் குப்பை கூளங்களைப் போட்டுவைக்கும் குப்பைத்தொட்டிகளின் நாற்றத்தை மோப்பம் பிடித்து சில சமயங்களில் கரடிகள் வரும் . குளிர்காலத்தில் மூஸ் எனப்படும் மிருகம் ஆங்கரேஜ் வீதிகளில் நடமாடுவதுண்டு. இங்கே நான்காம் அவென்யூவில் வியூகேம் வைத்திருக்கிறார்கள் . அதில் வீதியில் மூஸ் நிற்கும் காட்சியைப் படம் பிடித்து வெப்சைட்டில் போட்டிருக்கிறார்கள். பார்த்திருக்கிறேன்” என்றார்.

தொடர்ந்து,
"நீங்கள் இந்தியரா?" என்று கேட்டார்.
"ஆமாம்"

வாட் எ பைஃன் ப்லேஸ்!

"நினைத்தேன். நான் பத்து ஆண்டுகட்கு முன்பு இந்தியாவிற்கு வந்திருக்கிறேன். உங்கள் காஷ்மீரைப் பார்த்திருக்கிறேன். வாட் எ பைன் ப்லேஸ்!" என்று வியந்தார்.

இந்தியாவில் இருந்தும் இன்னும் நான் காஷ்மீரைப் பார்த்ததில்லை இனிமேல் எந்தப் பயமும் இன்றிக் காஷ்மீரைப் பார்க்கயியலும் என்று தோன்றவில்லை. அந்த அமெரிக்கர் காஷ்மீர் பயங்கரவாதிகளைப் பற்றிக் கேட்டு விடுவாரோ என்று பயந்தேன். அதை நான் விரும்பவில்லை. எனவே பேச்சை மாற்றுவதற்காக, நீங்கள் மீன் பிடிக்கப் போகும் இடம் ஹோமர் என்று சொன்னீர்களே! கவிஞர் ஹோமரின் பெயரிலா அந்த ஊர் அமைந்திருக்கிறது" என்று கேட்டேன்.

"இல்லை, இல்லை. யாரோ ஹோமர் என்பவர் நூறு ஆண்டுகட்குமுன் பொன்னைத் தேடிப் புறப்பட்டு வந்திருக்கிறார். பொன்னை வாரிக்கொண்டுதான் ஊர்திரும்புவேன் என்று சபதம் போட்டு வந்தவருக்குப்

பொன் கிடைக்கவில்லை. மீன்தான் கிடைத்தது. எனவே அந்த ஊரிலேயே தங்கிவிட்டார். அவரைப் பார்த்துப் பலரும் அந்த ஊரில் வந்து தங்கினார்கள். ஹோமர் அங்கு முதலில் வந்து தங்கியதால் அந்தப் பெயரையே அவ்வூருக்கு வைத்துவிட்டார்கள். இங்கே அலாஸ்காவில் உள்ள ஊர்ப் பெயர்களை ஆராய்ந்தால் ஒவ்வொன்றின் பின்னாலும் ஒரு பெரிய கதை இருப்பது தெரியவரும்"

நாயோட்டப் பந்தயம்

"இங்கே ஆங்க்ரேஜில் நாய் ஓட்டப் பந்தயம் நடைபெறுமாமே! இந்தப் புத்தகத்தில் படித்தேன் "என்றேன்.

"நாயோட்டப் பந்தயம் என்று சாதாரணமாகச் சொல்லி விட்டீர்களே! உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஸ்லெட்ஜ் நாயோட்டப் பந்தயம் இதுதான். எனவே இதைக் கடைசிப் பெரிய ஸ்லெட்ஜ் நாய் ஓட்டப் பந்தயம் என்று அழைக்கிறார்கள். ஆங்கரேஜுக்கும் நோம் என்ற நகருக்கும் இடையே 1100 மைல் தூரம்.. இரண்டு மலைத்தொடர்கள், நதிகள், காடுகள் இவற்றைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். இதில் கலந்து கொள்வதற்காக உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் முஷர்கள் வருவார்கள்"

முஷர்கள்

"முஷர்கள் என்றால்..?"

"ஸ்லெட்ஜ் நாய்களைப் பழக்கி , ஸ்லெட்ஜில் பூட்டி ஓட்டுபவர்களுக்கு முஷர்கள் என்று பெயர்.அந்தக் காலத்தில் தபால்களெல்லாம் இந்த முஷர்கள் மூலம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஓட்டப் பந்தயம் தொடங்கப்பட்டதே ஒரு பெரிய கதை"

எனக்கும் பொழுதுபோக வேண்டுமே! காலை 7 மணிவரை விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். எனவே,"அது என்ன கதை?"என்று கேட்டேன்.

கதைகதையாம்...

"1925ம் ஆண்டு. அலாஸ்காவின் மேற்குக் கடற்கரையில் இருக்கும் நோம் என்ற நகரில் திடீரென்று பல குழந்தைகள் இறந்தார்கள். ஜனவரி மாதம் 21ந்தேதியன்று, டாக்டர் வெல்ஜ் என்பவர் குழந்தைகளைப் பாதித்திருக்கும் நோய் டிப்தீரியா என்று கண்டு பிடித்தார். உடனே ஜுனாவ், ஆங்கரேஜ், சீவார்ட், பெயர்பாங்க்ஸ் ஆகிய நகரங்களுக்கு ஸீரம் அனுப்பச் சொல்லித் தந்தியடித்தார். ஆங்கரேஜில் உள்ள ரயில்ரோடு மருத்துவமனையில் டாக்டர் பீன்ஸ் என்பவர் 3 இலட்சம் யூனிட் ஸீரம் வைத்திருந்தார். அதை நோமிற்கு எப்படி எடுத்துச் செல்வது.? அலாஸ்காவில் இருந்த இரண்டு விமானங்கள் பெயர்பேங்க்ஸில் இருந்தன. பனிக் காலமாகையால் அவற்றைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து வைத்திருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் அப்படி வைப்பதுதான் வழக்கம். நோமிற்கு வேறு போக்குவரத்தும் கிடையாது. ஆங்கரேஜிலிருந்து 250 மைல் தொலைவிலிருக்கும் நீநானாவரை இரயிலில் ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை இரவு 11 மணிக்குக் கொண்டு

சேர்த்தார்கள். அங்கிருந்து நோம் 700மைல் தூரம். வேறு வழியின்றி, ஸீரத்தை எடுத்துச் செல்வதற்காக முஷர்களை ஏற்பாடு செய்தார்கள். தொடர் ஓட்டம் மாதிரி, அங்கங்கே முஷர்களை நிறுத்திவைத்திருந்தார்கள். ஒருவர் கிட்டத்தட்ட 100மைல் எடுத்துச் சென்று அடுத்தவரிடம் கொடுப்பார். இப்படி ஒருவர்மாற்றி ஒருவர் எடுத்துச் சென்று நோமில் சேர்க்கவேண்டும்.

பால்டோ

ஏற்பாடு செய்தவண்ணம் எடுத்துச் சென்றார்கள். கடைசிக் கட்டமாக செப்பாலா என்பவர் தனது நா ய்க்குழாத்தோடு ஸீரத்தைப் பெற்று வருவதற்காகச் சென்றார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு நோம் நோக்கித் திரும்பினார். வழியில் திடீரென்று கடுமையான பனிப் புயல். பாதை தெரியவில்லை. அவரது தலைமை நாயின் பெயர் டோகோ. சற்றும் சளைக்காமல் ஓடியது. 91 மைல்கள் மட்டுமே செல்லவேண்டிய அவர் பாதை மாறியதால் 263 மைல் சுற்றினார். வழியில் கன்னர்காசென் என்பவரைச் சந்தித்தார். அவரிடம் ஸீரத்தை ஒப்படைத்தார். அவர் அதை 53 மைல் எடுத்துச் சென்று நோமில் இருந்த டாக்டரிடம் ஒப்படைத்தார். அவரது தலைமை நாய்க்கு பால்ட்டோ என்று பெயர். இந்த நிகழ்ச்சியால் பால்ட்டோ உலகப் புகழ் பெற்றுவிட்டது. அதற்கு நியூயார்க் நகரில் உள்ள சென்ட்ரல் பார்க்கில் சிலை வைத்திருக்கிறார்கள். பால்ட்டோவும் செப்பாலாவுகுச் சொந்தமானதுதான். என்றாலும் 263 மைல்கள் ஓடிச் சாதனை புரிந்த டோகோவுக்குச் சிலை வைக்காமல் 53மைல்களே ஓடிய பால்ட்டோவுக்குச் சிலை வைத்தது அவருக்குச் சம்மதமில்லை. எனவே அவரே தனது சொந்தச் செலவில் வாசிலில் உள்ள இடிட்டாராட் தலைமை

யகத்தில் டோகோவுக்குச் சிலை செய்து வைத்திருக்கிறார். இந்த நிகழ்ச்சியின் ஞாப கார்த்தமாக இடிட்டாராட் ஓட்டப்பந்தயம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் முதல்வாரத்தில் நடைபெறுகிறது" என்றார்.

"அடேயப்பா, இவ்வளவு செய்திகளை, தேதி முதற்கொண்டு நினைவு வைத்திருக்கிறீர்களே, வியப்புத்தான்" என்றேன்.
"நான் அடிக்கடி அலாஸ்கா வருகிறேனே!. அதுமட்டுமல்ல. அலாஸ்காவைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதப் போகிறேன். அதற்காகப் பல செய்திகளைச் சேகரித்துவைத்திருக்கிறேன். ஐடிடராட் ஓட்டப் பந்தயத்தைப் பற்றி இன்னும் நிறையத் தெரியும், அதையெல்லாம் சொல்லி உங்களைப் போரடிக்க விரும்பவில்லை" என்றார்.
"அய்யய்யோ, அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை, சொல்லுங்கள். எனக்கும் இதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் அதிகம்" என்றேன்.

ஹோப்

"உங்களுக்கு இன்னொன்று சொல்கிறேன். இங்கிருந்து நூறு மைல்களுக்குள் ஹோப் என்று ஒரு நகரம் இருக்கிறது. அங்கு 100 ஆண்டுகட்கு முன் தங்கம் எடுத்தார்கள். இன்னும் அங்கே மணலைச் சலித்துத் தங்கம் எடுக்கிறார்கள். அங்கே சென்று பாருங்கள். உங்களுக்கும் தங்கம் கிடைக்கலாம்" என்றார்.

அவரிடமிருந்து இன்னும் பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று நினைத்தேன்.ஆனால் அவர் செல்லவேண்டிய விமானத்திற்கு அழைப்புக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.
போகுமுன்
"I hope you will go to Hope" என்றார்.
"I wish you fish a King" என்றேன் நான். சிரித்துக் கொண்டே சென்றுவிட்டார்.
அவர் சொன்னதையெல்லாம் ஒரு தாளில் குறித்து வைத்துக் கொண்டேன்.

4 அதிசய நகரம் ஆங்கரேஜ்

மணி காலை ஆறரை ஆகிவிட்டது. இன்னும் அரை மணி நேரத்தில் சுந்தர் வாடகைவேன் கொண்டு வந்துவிடுவான். இரவுப் போதில் களைப்புத் தோன்றாமல் இருக்க எனக்குக் கதை சொல்லிய அந்த அமெரிக்கருக்கு மனத்தில் நன்றியைச் சொன்னேன்.

காப்டன் குக்

7மணிக்கு, சுந்தர் வாடகை வண்டி எடுத்து வருவதற்காகப் போனான். வண்டி எடுக்க வேண்டிய இடம் ஏர்ப்போர்ட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்தது. இது ஒரு நல்ல வசதி. ஏர்போர்ட்டுக்குப் பக்கத்தில் அவர்களுடைய நிறுவனத்தை அமைக்க இடம் இல்லை என்றால் ஏர்ப்போர்ட்டுக்குப் பேருந்து அனுப்பி அங்கிருந்து அவர்களுடைய இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள்.

காலையிலே சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்பு சிவப்பு ஒளி மெல்ல மெல்லப் பரவியது. ஊரினுடைய பரிமாணம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெரியத் தொடங்கியது. சுற்றிலும் மலைகள். அலாஸ்கா வளைகுடாவில் உள்ள காப்டன் குக் முகத்துவாரத்தில் அமைந்திருக்கிறது ஆங்கரேஜ்.... இங்கு வந்து மேற்கொண்டு பயணத்தைத் தொடரமுடியாமல் மிகப் பிரபலமான காப்டன் குக் என்னும் உலகப் பயண வீரர் இங்கிருந்து திரும்பிவிட்டார். எனவே அந்த நீர்ப்பகுதிக்கு

டர்ன் அகைன் ஆர்ம்(turn again arm) என்று பெயர் கொடுத்தார்.

சூரியனுடைய ஒளி சற்றே அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. கிழக்கே சுகாஜ் மலைத்தொடர் சூரிய ஒளியில் தனது கருமையை மெல்ல மெல்ல இழந்து கொண்டிருந்தது. வெகு தொலைவில் அலாஸ்கா மலைத்தொடர் ஒரு பனிப்படலம் போல் தெரிந்தது. அதில்தான் மிகவும் புகழ் பெற்ற மெகன்லி சிகரம் இருக்கிறது. பனிமூட்டம் அதிகம் இல்லாமல் பூமி தெளிவாக இருந்தால் மெகன்லி சிகரத்தை ஆங்கரேஜிலிருந்தே காணக் கூடும். மூன்று பக்கம் மலை, ஒருபக்கம் கடல். நடுவிலே ஆங்கரேஜ் ஒரு தீபகற்பம் போலப் படுத்துக் கிடந்தது . வழக்கமாகச் செல்லுகின்ற விமானங்களைத் தவிர குட்டி விமானங்கள் அங்கங்கே பறந்து கொண்டிருந்தன. அவை நீரிலிருந்து பறக்கும் கடல் விமானங்களாம். அடியிலே மரப்பட்டைகள் இரண்டு கட்டிவைத்ததைப் போல பலகைகள் பொருத்தப் பட்டிருந்தன.

ஆங்கரேஜ் உள்ளே

தொலைவிலே பெரிய கட்டிடங்கள் சில கண்ணில் தெரிந்தன. பழைமையும் புதுமையும் இணைந்த ஒரு காட்சி.

வாடகை வேன் வந்த உடன் முதலில் டௌன்டவுண் சென்று அங்கு ஊர்சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு என்று விடப்படும் ட்ராலி பஸ்ஸில் ஆங்கரேஜை முதலில் சுற்றிப் பார்த்து விடுவதாகத் திட்டம் .

தூங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராகக் கண்விழித்தார்கள். குட்டிப் பயல் இன்னும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். எழுந்தால் எஸ்கலேட்டரில் கூட்டிக் கொண்டு போகச் சொல்லுவான். அந்த ஏற்ற இறக்கம் அவனுக்கு அவ்வளவு பிடித்துவிட்டது. ஏர்ப்போர்ட்டும் விழித்துக் கொண்டுவிட்டதுபோல் தெரிந்தது. சுறுசுறுப்பான இயக்கங்களைக் காண முடிந்தது. காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டுக் கிளம்புவதற்குத் தயாரானோம். காபி சாப்பிவேண்டும் போல் தோன்றியது. ஏர்போர்ட்டுக்குள் இருந்த ஸ்டார்பக்ஸ் காபியக்கத்தில் காபி சாப்பிடலாமென்று போனேன். ஒரு காபி கிட்டத்தட்ட நமது கணக்குக்கு 160 ரூபாய்.

சுந்தர் வாடகை வேன் எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அருமையான புத்தம் புது பிளைமவுத் வண்டி. 7பேர் அமர்ந்து பயணம் செய்யலாம். லக்கேஜ் வைப்பதற்குத்தான் இடம் சற்றுக் குறைவாக இருந்தது. ஒருவழியாக சாமான்களை யெல்லாம் ஏற்றினோம். வாடகை வண்டி நிறுவனம் கொடுத்திருந்த வரைபடத்தில் நகருக்குள் எப்படிப் போவது என்று சுந்தர் பார்த்தான். அதன்படியே ஏர்ப்போர்ட்டிலிருந்து வெளிவந்து நகருக்குள் உள்ள 4 வது அவென்யு நோக்கிச் சென்றோம். வீதிகள் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன . ஊரின் உறக்கம் இன்னும் கலையவில்லை. 4வது அவென்யூவில் தான் ட்ராலிடூர் நிறுவனம் இருக்கிறது. அங்கே போய்ப் பார்த்ததில், ட்ராலி கார் மட்டும் வெளியில் நின்றது. அலுவலகம் இன்னும் திறக்கவில்லை.. வெளியிலே ட்ராலி டூர் பற்றிய அறிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதில் ஒன்றை எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால், அந்தக் கார் எங்கெங்கெல்லாம் போகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததோ அவ்விடங்கள் அங்கிருந்து வெகு சமீபத்திலேயே இருந்தன. எனவே ட்ராலி காரில் போவதற்குப் பதிலாக எங்கள் வாடகை வேனிலேயே சுற்றிப் பார்த்துவிடலாம் என்று முடிவு

செய்தோம். மூன்று வகைகளில் அது நன்மை பயப்பதாகத் தெரிந்தது.

1 இன்னும் ஒருமணி நேரம் அங்குக் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

2 ஒரு ஆளுக்கு 10$ வீதம் நான்கு டிக்கட்களுக்கு 40$ ஆகும். அது மிச்சம்.

3. நம் இஷ்டப்படி எங்கு, எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் செலவிடலாம் .

எனவே உடனே அங்கிருந்து காரில் கிளம்பினோம்.

ஆங்கரேஜ் 100 ஆண்டுகளுக்குள் ஏற்பட்ட நகரம்தான்.

என்ன பெயர் வைக்கலாம்?

1910ம்ஆண்டிலெல்லாம் அது ஒரு டென்ட் ஊராகத்தான் இருந்தது. தங்க வேட்டைக்காகப் பலர் அலாஸ்காவுக்கு வந்ததால் அவர்களின் போக்குவரத்துக்கு வசதியாக உள்பகுதியில் இருக்கும் பயர்பேங்க்ஸுக்கும் கடற்கரை நகரமாகிய சீவார்டிற்கும் இடையே

ரயில்வே லைன் எற்படுத்துவதாகத் தீர்மானிக்கப் பட்டது. அதன்படி ஜனாதிபதி உட் ரோவில்சன் 1915ம் ஆண்டில் ரயில்வே லைனை ஏற்படுத்தும் பிரகடனத்தில் கையெழுத்திட்டார். ரயில்வே லைன் ஆங்கரேஜ் வழியாகச் செல்லும் என்றும் ஆங்கரேஜ் அந்த லைனை நிர்மாணிக்கும் அமைப்புத்தலமாக இருக்கும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆங்கரேஜின் ஏற்றத்துக்கு வித்து அப்பொழுது ஊன்றப்பட்டது. 1915 ம் ஆண்டு அந்த ஊருக்கு என்ன பெயர் சூட்டுவது என்று ஓட்டெடுப்பு நடந்தது. அலாஸ்கா சிட்டி என்ற பெயரை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் தபால்துறை ஆங்கரேஜ் என்ற பெயரை தக்கவைத்துக் கொண்டதால் மக்கள் தீர்ப்பையும் மீறி ஆங்கரேஜ் என்ற பெயரே அதற்கு நிலைத்தது. 1923ம் வருடம் ஜுலை மாதம் 15 ம் நாள் ரயில்வே லைன் பணி முடிவுற்றது. அதன் நினைவாக ஜனாதிபதி

வாரன் ஜி ஹார்டிங் நீனானா நதியில் ஒரு கனத்த தங்கக் கம்பியை நட்டார். ஆங்கரேஜ் ரயில்வே நிலையம் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றதாக ஆகிவிட்டது.

அதைப் பார்க்கக் கிளம்பினோம். 4வது அவென்யூவுக்கு வெகு சமீபத்தில்தான் அது இருக்கிறது. அங்குப் போய்ப் பார்த்தால் நம்ம பக்கத்து சாதாரண ரயில்வே ஸ்டேஷன் போல் தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கும் புழக்கத்தில் இருக்கும் அந்த நிலையம் எங்கள் எதிர்பார்ப்பைத் தகர்த்துவிட்டது. ஒருவேளை வரலாற்று அமைப்புகளைப் பழைய நிலையிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற அவர்களின் ஆர்வம் கூட ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

<u>பூகம்பப் பூங்கா!</u>

அங்கிருந்து பூகம்பப் பூங்காவிற்குச் சென்றோம். அடர்ந்த காடு. 27-3-1964 நல்ல வெள்ளி நாளன்று ஏற்பட்ட

பூகம்பத்தின் நினைவாக அந்தக் காட்டுப் பகுதியை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றும் ஆங்கரேஜ் வாழ் மக்களால் மறக்கமுடியாத பூமியதிர்ச்சி அது. உலகத்தில் ஏற்பட்ட பூகம்பங் களிலேயே இரண்டாவது கொடூரமானது என்கிறார்கள். ரிச்டர் அளவில் 8.7 என்று அப்பொழுது சொன்னாலும் பின்பு 9.2 என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது.. பல ஊர்கள் தரைமட்டமாயின. ஆங்கரேஜின் பல பகுதிகள் அழிந்துவிட்டன. அதன் அருகில் உள்ள போர்ட்டேஜ் என்னும் பகுதி தரைமட்டமாகியது. சில பகுதிகள் உயர்ந்தன. சில தாழ்ந்தன. பூகம்பக்காட்டுப் பகுதியில் நிலப்பிளவு ஏற்பட்டது. மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே நிலம் கீழே இறங்கியது. பூகம்பம் இரண்டு நிமிடங்களுக்கு மேல் நீடித்தது. அதைத் தொடர்ந்து 53 நில அதிர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன.

அதன் அருகில் உள்ள கார் பார்க்கில் வண்டியை நிறுத்திவிட்டுச் சிறிது தூரம் அக்காட்டுப் பகுதிக்குள் இறங்கி நடந்தோம். நடக்கும் போதே அந்த பூகம்பம் எப்படியிருந்திருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தேன். நினைத்தாலே கால் நடுங்கியது. இயற்கையின் விளையாட்டில் தான் எத்தனை கடுமை, எத்தனை இனிமை!

<u>கடல் விமானங்கள்</u>

அங்கிருந்து சற்றுத் தொலைவில் உள்ள லேக் ஹூஃட் என்று அழைக்கப்படும் ஏரியை நோக்கிச் சென்றோம். உலகிலேயே மிகப் பெரிய கடல் விமானத்தளம் அது. ஒரு நாளைக்கு 800க்கும் மேல் கடல் விமானங்கள் இறங்குகின்றன, கிளம்புகின்றன. இயந்திரப் பறவைகளைப் போல அவை கிளம்பி மேலே செல்வதும் வந்து இறங்குவதும் மிக அழகிய காட்சி. கார்களும், படகும் போக முடியாத இடங்களுக்

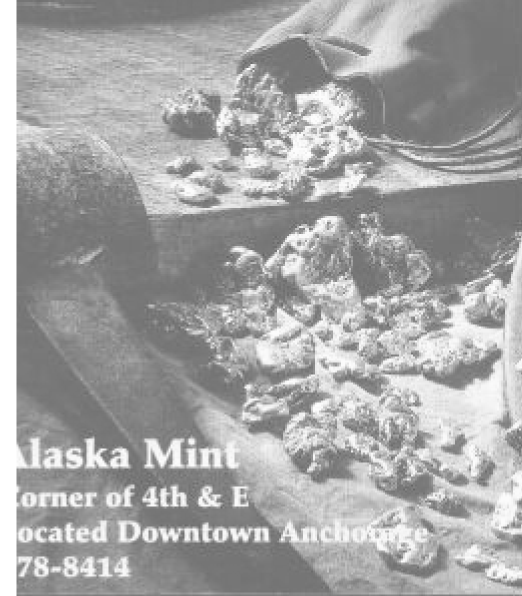
கெல்லாம்

கடல் விமானங்கள் போகும். இப்படிப்பட்ட விமானங்களை ஓட்டுபவர்களுக்குப் புஷ் பைலட் என்று பெயர். புஷ் பைலட்கள் செய்திருக்கும் சில வீர தீரச் செயல்கள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை . இன்றும் கதைகளாகப் பேசப் படுபவை. அலாஸ்காவில் உள்ள மக்களில் மூன்றில் ஒருவர் விமானம் ஓட்டும் உரிமம் வைத்திருக்கிறார்.. கார்கள் விற்பனைக்கு நிறுத்தி வைத்திருப்பதைப் போல "விற்பனைக்கு" என்ற அறிவிப்பு அட்டைகளைச் சுமந்து கொண்டு பல கடல் விமானங்கள் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்தன. அப்படி நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த ஒரு விமானத்தின் அருகில் நின்று புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டோம்.

__அலாஸ்கா தங்கக் கடை__

அலாஸ்கா மின்ட் இதற்குள் திறந்திருக்கும். எனவே அங்குச் சென்றுவிட்டு போர்டேஜ் கிளேசியருக்குச் செல்லலாம் என்று முடிவு செய்து அங்குச் சென்றோம். அதற்குள் கடைகள் திறந்திருந்தன. காரை நிறுத்துவதற்கு இடம் கிடைக்கவில்லை.

எனவே "நான் காரில் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறேன். நீயும் அம்மாவும் போய்ப் பார்த்து வேண்டியதை வாங்கி வாருங்கள்"என்றான் சுந்தர். அலாஸ்கா மின்ட் கடைக்குள் சென்றோம். அங்கே பல தங்க ஆபரணங்கள் வைத்திருந்தார்கள். தங்க மணல் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. 20 $ கொடுத்து ஒரு பொட்டலம் வாங்கிக் கொண்டு போய் அதை தண்ணீரில் அலசினால் நிச்சயம் தங்கம் கொஞ்சமாவது கிடைக்கும் என்று எழுதி வைத்திருந்தார்கள். மணல் பளபள என்று இருந்தது.. தங்கக் கட்டிகளை(24 காரட்) பாட்டிலில் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். விலை அதிகம். வந்ததற்கு ஏதாவது

வாங்கிக் கொண்டு செல்லலாம் என்பதற்காக 5$ க்கு விற்கப்பட்ட தங்கச் சரிகை பாட்டில்கள் மூன்று வாங்கிக் கொண்டோம். அவை எதோ ஒரு திரவத்தில் மிதக்க விடப் பட்டிருந்தன. தங்க முலாம் பூசப்பட்ட பித்தளை டாலர்கள் மூன்று வாங்கினோம்.

போர்ட்டேஜை நோக்கி

ஆங்கரேஜிலிருந்து 53 மைல் தொலைவில் உள்ள போர்ட்டேஜ் கிளெசியர் நோக்கிக் கிளம்பினோம்.

சீவார்ட் நெடுஞ் சாலை இடையில் இரண்டாகப் பிரிகிறது. ஒன்று சீவார்டுக்குச் செல்கிறது. மற்றொன்று விட்டியாருக்குச் செல்கிறது. இந்த நெடுஞ்சாலையில் இருபுறமும் மலைகள். இருமலைத் தொடர்களுக்கும் இடையே சாலை செல்கிறது. சாலையை ஒட்டி அலாஸ்கா ரயில் ரோடு . அதை ஒட்டி அலாஸ்கா வளைகுடா. அலைகள் மிக அதிக உயரம் எகிறி அடிக்கும் மிக ஆபத்தான நீர்ப்பரப்பு. ரயில் ரோடுக்கும் அலாஸ்கா வளைகுடாவுக்கும் 100 மீட்டர் தொலைவு கூட இருக்காது. ரயிலில் போகும் ஒருவர் எச்சில் துப்பினால் அலாஸ்கா வளைகுடாவில் தான் போய் விழும்(ஆனால் அங்கே எச்சில் துப்ப மாட்டார்கள். நம் புத்தி எங்கே போகிறது! எச்சில் உவமை தான் வருகிறது.)

ஏமாற்றும் மண்திடல்

அலாஸ்கா வளைகுடாவில் ரயில் ரோட்டை ஒட்டிய பகுதியில் சில சமயங்களில் நீர் உட்சென்று மண் திடலாகக் காட்சியளிக்கும். அது ஒரு மாயத்தோற்றம். மண்திடல்தானே அதில் நடந்து செல்லலாம் என்று சென்றால் அது புதைகுழியாக மாறி அப்படியே உள்ளே இழுத்துக்கொண்டுவிடும். எனவே அபாயம் என்று அறிவுப்புப் பலகைகளை அப்பகுதியில் தொங்கவிட்டிருக்கிறார்கள் அந்தப் பகுதியில் நடந்து உயிரை விட்டவர் பலர்.

போர்டைட்

அலை குறைவாகத்தானே இருக்கிறது என்று எண்ணிக் கரையிலிருந்து சற்றே உள்ளே சென்று நடந்து சென்றால் திடீரென 'போர்டைட் ' என்று சொல்லப்படும் பேரலை ஆறு அடி உயரத்துக்கும் மேல் எழும்பிவந்து உள்ளே தள்ளிவிடும் அபாயமும் உண்டு.

சூரியனின் பிம்பம் இந்த வளைகுடாவில் நெளியும்போது ஒரு ஒளிமாயம் விளைகிறது. மலைத்தொடர் ஒரேயடியாகத் தொடர்ந்து செல்வதிலை. ஒருமலை, அதன்பின் மற்றொன்று, இப்படியாக... சிலமலைகள் வளைகுடாவில் தீவுகளாகத் தெரிகின்றன. ஆங்கரேஜைச் சுற்றி மூன்று மலைத்தொடர்கள். மலை, ஏரி, வளைகுடா, முகத்துவாரம், மரங்கள், கிடக்கும் மேகங்கள், பனிமுகடு என்று அங்கே அழகு கொலுவிருக்கிறது. அழகுக் காட்சிகள் கொட்டிக் கிடக்கும் சில இடங்களில்"சீனிக் வியூ" என்று எழுதிவைத்து , காமிரா படமும் போட்டிருக்கிறார்கள். வாகனங்களை நிறுத்துவதற்கு வசதியாக அரை வட்ட வளைவு அமைத்திருக்கிறார்கள். தகுந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் வேறு

செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே இறங்கிப் பார்த்தால் அழகான காட்சி ஒன்று நிச்சயமாகக் கண்முன் விரியும். அங்கே நின்று அந்த இயற்கைக் காட்சியை காமிராவுக்குள் அடக்கிக் கொள்ளலாம்.

__மஞ்சு துஞ்சும் மலை__

வளைகுடாவிலிருந்து குளிர்ந்த காற்று மேலே வீச, வெய்யோன்(அலாஸ்காச் சூரியனை அப்படிச் சொல்வதுகூடத் தவறு. அங்கே சூரியன் மிகவும் சாது)குளிரை விரட்டி அடிப்பதாகப் பாவனை செய்ய அவ்வியற்கைக் காட்சிகளை அதிக இடர்ப்பாடில்லாமல் ஆனந்தமாக ரசித்தோம். வெண்மேகங்கள் அங்கங்கே மலைகளில் தங்கி இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தன. சற்றே இலேசான மேகம் வெள்ளைச் சல்லா போலக் காற்றில் அலைப்புண்டு மெல்ல நகர்ந்தது. மேகத்துக் குள்ளே புகுந்து வெளிவரும் சூரியன் கண்ணாமூச்சி ஆடிக் கொண்டிருந்தான். ஆங்கரேஜிலிருந்து நாங்கள் கிளம்பிய போது பத்தேகால் மணிக்குள் போர்ட்டேஜ் கிளேசியரை அடைந்து விடலாம் என்றுதான் நினைத்தோம். இயற்கைக் காட்சிகள் இடையில் எங்களை இப்படிக் கட்டிப் போடும் என்று நாங்கள் நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. "சீனிக் வியூக்கள்" ஒன்றா இரண்டா! அவை கண்ணைக் கவர, கண் மனத்தை வசியப்படுத்த மனம் நகர மறுத்தது. நேரமாகிவிட்டது, 10.30 க்கு முதல் படகு சென்று விடும் அதற்குள் போர்ட்டேஜுக்குச் சென்றுவிட வேண்டும் , அதனால் அடுத்துவரும் சீனிக் காட்சிகளை விட்டுவிட வேண்டியது தான் என்று நினைப்போம். எங்கே விட முடிந்தது?

__கிளேசியர் எத்தனை கிளேசியரோ!__

போர்ட்டேஜுக்குத் தீர்மானித்த நேரத்துக்குள் செல்ல இயலவில்லை. போர்ட்டேஜ் கிளேசியருக்குச் செல்லப் படகு புறப்படும் இடமான பெகிஜ் பாக்ஸ்(BEGICH BOGGS VISITOR CENTER)பார்வையாளர் மையத்துக்கு பத்தே முக்கால் மணிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

5 பூத்திருக்கும் போர்ட்டேஜ்

குளிர்காலத்தில் பனி விழுந்து விழுந்து கோடையில் உருக முடியாமல் தங்கியிருக்கும் பனி உறைந்து கிரிஸ்டல்களாக மாறுகிறது. நாளாவட்டத்தில் அவற்றின் இடையே இருக்கும் காற்று வெளியேறி பனி மேலும் இறுகிப் பனிப்பாறையாக மாறுகிறது. இப்படி இறுகிய பாறைகள் அவை இருக்கும் இடத்திற் கேற்பப் பெயர்பெறுகின்றன. மலையில் ஏறிக் கிடக்கும் கிளேசியர், தொங்கு கிளேசியர் என்றும் கடலில் மிதப்பவை டைட் வாட்டர் கிளேசியர் என்றும், நல்ல தண்ணீர் ஏரிகளில் மிதப்பவை ப்ஃரஷ் வாட்டர் கிளேசியர் என்றும் பெயர் பெறும்.

பூமியதிர்ச்சி ஏற்படுமுன் போர்ட்டேஜ் கிளேசியர், இப்பொழுதுள்ள பார்வையளர் மையத்தின் அருகில் இருந்ததாம். கரையிலிருந்தே அதைப் பார்க்க முடிந்ததாம். ஆனால் அங்கிருந்து நகர்ந்து நகர்ந்து இப்பொழுது ஏரியின்

கரையிலிருந்து காண இயலாதபடி இரண்டு மைல்களுக்கப்பால் ஒரு மலையில் ஏறிக் கிடக்கிறது. அங்கிருந்து மேலும் நகர்ந்து செல்கிறது. அது முன்பு இருந்த இடத்தில் அது போகும் போது விட்டுச் சென்ற ஒரு குட்டிப் பனிப்பாறை மிதக்கிறது. மிதக்கும் பனிப்பாறைகளில் 80% க்கும் மேல் தண்ணீருக்குள்தான் இருக்குமாம். மேலே தெரிவது ஐந்தில் ஒருபாகங்கூட இல்லை. அந்த பனிப்பாறை வெளிர் நீல நிறத்தில் இருந்தது.

பார்வையாளர் மையத்தில் கிளேசியர்களைப் பற்றி வீடியோப் படம் போட்டுக் காட்டினார்கள். சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு டார்மிகான் என்ற படகுக் கப்பல் புறப்படத் தயாரானது. ஆளுக்கு 25$ டிக்கட். நல்ல வெயில் இருந்ததால் படகுக் கப்பலின் மேல்தளத்தில் ஏறி நின்றோம். 5மாதச் சிறுகுழந்தை விதாத்தையும் மேலே கூட்டிக்கொண்டு சென்றோம். கப்பல் பயணம் அவனுக்கு ஒத்துக் கொள்ளுமோ என்று பயந்தோம். ஆனால் எங்களைவிட மிகவும் தைரியமாக வந்தான்.

மயக்கும் புன்னகை

யாராவது அமெரிக்கப் பெண்ணைப் பார்த்தால் போதும், உடனே ஏதேதோ சப்தம் எழுப்பி அவர்களைக் கவர்ந்து விடுவான் . அவர்களைப் பார்த்து இளிப்பான். அந்தச் சிரிப்பில் அவர்கள் மயங்கிவிடுவார்கள். அவனைக் கொஞ்சத் தொடங்கி விடுவார்கள். அவர்களுக்கும் பொழுது போகும், எங்களுக்கும் குழந்தை சமர்த்தாய் விளையாடுவதில் மெத்த மகிழ்ச்சி. மிதமான குளிர் காற்று, பதமான வெயில்,பயணம் இனிமை.. நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு கப்பல் சென்றது. சுற்றி யிருந்த மலைகளின் மேல் மூடியிருந்த பனித்திட்டுகள்

கவிழ்த்து வைத்த கருப்பட்டிக்கு மேலே வெண்ணையை வழித்துவிட்டது போலக் காட்சியளித்தன.

ஆகாயத்தில் வெண்மேகங்கள் தங்களையும் பனிப்பாறைகளாக நினைத்துக் கொண்டனவோ என்னவோ குன்றுகள்போல் திரண்டு மெதுவாக ஊர்ந்தன. கரும்பச்சை நீரில் பனிக்கட்டிகள் மிதந்தன. போர்ட்டேஜ் கிளேசியர் மலையின் மேல் ஏறிக் கிடப்பதால் தொலைவிலிருந்து அதைக் காண முடியவில்லை. படகுக் கப்பல் மெதுவாகச் சென்று கிளேசியர் பிரதேசத்தை அடைந்தது. ஆகா! அந்தக் காட்சியை என்னென்று சொல்வது!

__நீலக்கல் வைரங்கள்__

நீல நிறப் படிகங்களாகவும், கண்ணடிக் கட்டிகளாகவும் நீலக்கல் வைரங்களாகவும் பனிக்கட்டிகள் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும்,படிந்தும் கிடந்த காட்சிகள் இயற்கை ஆனந்தத்தின் ஒரு பரிமாணமாகவும், ஏன், பரிணாமமாகவும் தெரிந்தன. உடைந்து போன கண்ணாடித் துண்டுகளை நிமிர்த்து வைத்ததைப் போன்றும், காம்பவுண்ட் சுவர்களில் அங்குமிங்கும் கண்ணாடிச் சில்லுகளை ஒரு ஒழுங்கில்லமல் பதித்து வைத்திருப்பார்களே அதைப்போன்றும் காட்சியளித்தது போர்ட்டேஜ் பனிப்பாறை. 250 அடி ஆழமாம். 3மைலுக்கும் மேல் நீளமாம். அது மெல்ல நகர்ந்து செல்கிறதாம். ஆயிரக் கணக்கான வருடங்களாகத் தவங்கிடந்த பனிப்படிமங்கள் தன் இனத்தை ஒவ்வொன்றாக அணைத்துக் கொண்டு இறுகி பனிப்பாறைகளாக மாறி விட்டிருப்பதால் அவற்றிற்கிடையே ஒரு இறுக்கமும் நெருக்கமும் தெரிந்தது. என்றாலும் சில விடலைகளைப் போல சமீபத்தில் அதன் மேல் விழுந்து இறுகத்தொடங்கிய சில பனித்துண்டுகள் அதனினின்றும் விலகிக் கீழே ஏரியில் விழுந்து அப்பகுதியை மிதக்கும் பனிகட்டித் தளமாக மாற்றியிருந்தன. பனிப்பாறை நீல நிறத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா நிறங்களையும் உள்ளீர்த்து விடுவதால் அது வெளிர் நீல நிறமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

எங்கள் கப்பல் அந்தப் பக்கம் போய் 10 முறை அதன் முன்னால் வலம் வந்தது. நிதானமாக நிழற்படம் எடுக்க முடிந்தது. வெயில் ஒத்துழைத்ததாலும் பனிப்பாறை ஒவ்வோர் கோணத்தில் ஒவ்வோர் அழகு காட்டியதாலும்

எங்கள் புகைப்பட, ஒளிப்படக் கருவிகளுக்கு அன்று நல்ல தீனி.

டாவடிக்கிறாயா?

கப்பலின் ஊழியர் ஒருவர் ஏரியில் மிதந்த பனிக்கட்டி ஒன்றை எடுத்துக் கப்பலின் மேல்தளத்தில் வைத்தார். அந்தப் பனிக்கட்டியத் தொட்டால் அதிர்ஷ்டம் என்று கேப்டன் சொல்ல, எல்லோரும் முண்டியடித்துக் கொண்டு அப்பனிப் பாறைத்துண்டைத் தொட்டார்கள். ஜில்லென்றிருந்தது. கையை உடனே இழுத்துக் கொண்டேன் குழந்தை கையையும் அதன்மேல் வைத்தேன். அவன் சிரித்தான். மீண்டும் மீண்டும் அதைத் தொட வேண்டுமென்று அடம்பிடித்தான். ஒரு அமெரிக்கப் பெண்மணி அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். பனிப்பாறையை விட அவளின் சிரிப்பு அவனை அதிகம் கவர்ந்ததால், அவளைப் பார்த்து இளித்தான். உடனே அவள்," நீ என்னை டாவடிக்கிறாயா?'(Are you flirting with me?) எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

பாப், பாப்

கேப்டன் கப்பலின் மேல்தளத்தில் நின்றுகொண்டு எல்லோரையும் அவர் அருகில் வரச் சொன்னார். " நான் 1,2,3 சொல்லுவேன் 3 சொன்னவுடன் எல்லோரும் ஒரே குரலில் 'பாப்' என்று கத்த வேண்டும்" என்றார். அவர் த்ரீ என்று சொன்னதும் சற்றுத் தாமதமாக நான் பாப் என்றேன். எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்றார். அடுத்த முறை ஒரே குரலில் கத்தினோம். 10 வினாடிகள் கழித்துப் பனிப்பாறை 'பாப்'என்று அதிர முழங்கியது. கப்பலின்பெயர் எழுதியிருந்த ஒரு டயரை எடுத்து அதன் வழியாக எங்களைப் பார்க்கச் சொன்னார் அலாஸ்காவின் போர்ட்டேஜ் கிளேசியரின் பெயரும் அதில் இருந்தன. எங்கள் விஜயத்துக்கு அது ஒரு அடையாளம் ஆயிற்று. அந்தக் கிளேசியரைப் பிரிந்து செல்ல மனமின்றித் திரும்பினோம்

பார்வையாளர் மையத்தில் அரோரா போரியாலீஸ் புகைப்படங்கள் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டோம். பிறகு அங்கிருந்து மீண்டும் ஆங்கரேஜ் நோக்கிச் சென்றோம். வருகிறபோது போர்ட்டேஜ் கிளேசியருக்கு அவசரமாகப் போகவேண்டும் என்பதாலே வழியிலே இருந்த சில காட்சித் தலங்களை அவசரமாகப் பார்த்தோ அல்லது பார்க்காமலோ வந்துவிட்டோம். திரும்பிப் போகிறபோது விடுபட்டவற்றைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்வது என்று முடிவு கட்டினோம். அதேவழியில் தான் திரும்பியதால், வழியிலிருந்த கர்ட்வுட் என்ற இடத்தில் சிறிது நேரம் நின்றோம். சாலையி லிருந்து சற்றுத் தொலைவில் மலைத்தடம் பிரிந்து செல்கிறது. பனிக்காலத்தில் பனிச் சறுக்கு விளையாட்டுக்கு மிகச் சிறந்த இடம் அது. அங்குப் பல பனிச் சறுக்குப் போட்டிகள்நடைபெறுமாம். அது தவிர மலை ஏற்றத்துக்கும் மிக உகந்த இடம் அது.

உள்ளே சென்று பார்க்க நேரமில்லையாகையால் வெளியே இருந்து பார்த்தோம்.

பாடும் பறவை

பாட்டெர்ஸ் மார்ஷ் என்ற பகுதியை 16 மைல் நீளத்துக்கு 1916 ம் ஆண்டிலேயே எற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பல காட்டு உயிரினங்கள் அங்கே இயற்கயான சூழ்நிலையில் உலா வருகின்றன. 130 வகையான பறவையினங்களை அங்கே

காணக்கூடும். லூன், பாடும் வார்ப்லெர்ஸ் எனும் பறவைகள் அங்கே பிரசித்தம். வார்ப்லெர் பறவையினத்தில், நம்பக்கத்துக் குயில் போல ஆண்பறவைகள் பாடும். சாலையிலிருந்தே அவற்றின் இனிய பாடலைக் கேட்க முடியும்.

அங்குள்ள நீர்நிலையில் பலவைகையான மீன்கள் வெய்யோன் ஒளியில் பளபள என்று மின்னுகின்றன. தொலைவில் வெள்ளைவெளேரென்ற தால் செம்மறி யாடுகள் மலையுச்சியில் தாவிச் செல்வதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் நாங்கள் போன சமயத்தில் தால் ஆடுகளைக் காண இயலவில்லை.

சாலையில் இருந்தபடியே வாப்லரின் குரலைக் கேட்டுவிட்டு மீண்டும் ஆங்கரேஜ் நோக்கிச் சென்றோம். அலாஸ்கா மிண்ட் என்னும் தங்க நகைக்கடையில் மீண்டும் ஏதாவது வாங்கலாம் என்று போனோம். ஆங்கரேஜில் அங்கங்கே கம்பங்களில் வைத்திருந்த விளம்பரம் கண்ணைக் கவர்ந்தது வருடத்துக்கு ஒருமுறை அங்கே அலாஸ்கா அரசுச் சந்தை நடைபெறும்.

அரசுச் சந்தை

அதற்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும், ஏன் வெளிநாட்டிலிருந்தும் மக்கள் வருவார்களாம். அதைப் பற்றிய விளம்பரம் தான் அது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்ட் 27ந்தேதி தொடங்கி செப் 4 தேதி வரை நடைபெறும் அந்தச் சந்தை ஆங்கரேஜிலிருந்து 30 மைல் தொலைவில் இருக்கும் பால்மர் என்ற இடத்தில் நடைபெறுகிறது. அதில் பல விளையாட்டுப் போட்டிகளும் நடைபெறுமாம். அந்தப் பகுதியில் வெய்யில் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் அங்கு விளைகிற காய்கறிகள் மிகப் பெரியனவாக இருக்குமாம். அங்கே முட்டைக் கோஸ் போட்டி ஆண்டுதோறும் நடைறுகிறது. முந்தைய ஆண்டில் 80 பவுண்ட் எடையுள்ள முட்டைக்கோஸ் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. பெரியாவர்களுக்கு 6$ கட்டணம். வயதானவர்களுக்கு 4$ சிறுவர்களுக்கு 3$. தெனாலிக்கு நாங்கள் செல்லப்போகும் பாதையில் தான் அந்தச் சந்தை நடைபெற்றது.

பஃர் ரோண்டி

ஆங்கரேஜில் நடைபெறும் இன்னொரு சந்தை உலகப் புகழ் பெற்றது. அது பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் நடைபெறுகிறது. பஃர் ரோண்டி என்று அதற்குப் பெயர். குளிர்காலமாகையால் குளிரைத்தாங்கும் கம்பளி உடைகள் அங்கு விற்பனையாகும். ஓநாய் , கரடி,நரி ஆகியவற்றின்

6663 © Grant Klotz,
Alaska Division of Tourism

தலைகளை அப்படியே குடைந்து அவற்றைத் தலைக்குத் தொப்பிபோல் மாற்றி அவற்றுடன் உடற்பகுதியையும் இணைத்துச் செய்யப்படும் மிருகக் கம்பளி ஆடைகள், கற்பனைக்கு ஏற்றாற்போல் புதுமையாக நெய்யப் படும் கம்பளி ஆடைகள், மற்றும் வாங்குவோரின் தராதரத்திற்கேற்ப பல்வேறு விலையில்

ஆடைகள், மற்றும் கலைப்பொருட்கள் அங்கே விற்பனைக்கு வருகின்றன. முதலில் கம்பளிச் சந்தையாகத் தொடங்கப்பட்ட ஒன்று. இப்பொழுது கேளிக்கை, விளையாட்டுகள் நிறைந்ததாகக் கொண்டாடப் படுகிறது. சுமையை இழுத்துச் செல்லும் ஸ்லெட்ஜ் நாய்ப் போட்டியும் அதில் ஒன்று. அந்தச் சந்தையில் நடைபெறும் இன்னொரு போட்டி பனிச் சிற்பப் போட்டி. பனிக்கட்டிகளில் விதவிதமாகச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுக் காட்சிக்கு வைக்கப்படும். சிறந்த சிற்பத்துக்குப் பரிசு உண்டு.

6 சிறப்பு மிக்க தெனாலி

ஒருவழியாக , ஆங்கரேஜை விட்டுப் புறப்பட்டு தெனாலி நோக்கிச் சென்றோம். கிளென் அலென் ஹைவே பிரசித்தி பெற்றது. போகிற வழியில் பாமர் நகர் வந்தது. அங்குதான் அலாஸ்கா அரசுச் சந்தை நடைபெறுகிறது. இருட்டிவிட்டதால் அதைப் பார்க்க இயலாது. எனவே தொடர்ந்து சென்றோம். வழியில் வாசில்லா என்ற ஊரைப் பார்த்தோம். அந்த ஊரிலிருந்துதான் முறைப்படி இடிடாராட் நாய் ஓட்டப்பந்தயம் நடைபெறுகிறது. ஆங்கரேஜிலிருந்து ஒட்டப் பந்தயம் தொடங்கினாலும் அது ஒரு ஒப்புக்குச் சப்பாணிப் பந்தயந்தான். வாசில்லாவில் அவ்வோட்டப் பந்தயம் நிறுத்தப்பட்டு , மீண்டும் மறுநாள் அங்கிருந்து தொடங்குகிறது.

அலாஸ்கா மாகாணத்தில் தெனாலி என்பது மிக மதிப்புள்ள மலைப்பிரதேசம். அலாஸ்கா மலைத்தொடரில் அது இருக்கிறது. அதன் வடபுறம் உள்நாட்டுப் பகுதி. தென்புறம் சுகாஜ் மற்றும் கெனாய்ப் பகுதி. இரண்டு பகுதிகளுக்கிடையேயும் சீதோஷ்ண நிலையில் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு.

நிறம் மாறும் இலைகள்

வட அமெரிக்காவிலேயே மிக உயர்ந்த மெகன்லி மலைச் சிகரம் அங்குதான் இருக்கிறது. ஆங்கரேஜிலிருந்து 233 மைல் தொலைவு. நாங்கள் பயணம் மேற்கொண்ட காலம் இலையுதிர் காலத்தின் தொடக்கமாகையால் அங்கு மரங்கள் வண்ணமயமாக மாறிக்கொண்டிருந்தன. ஆட்டம் அல்லது பாஃல் (AUTUMN or FALL) என்று சொல்லப்படும் இலையுதிர்காலத்தில் மரங்களின் இலைகள் வெவ்வேறு வண்ணங்களில் நிறம் மாறுகின்றன. வானவில்லை வழித்துத் தெளித்தது போல அங்கங்கே பல வண்ண மாயங்கள். இலைகளே பூக்களாகத் தெரிகிற அற்புதம் அங்கே நி

▲ Autumn in Denali: Yellow-leafed birches and dark green spruce are reflected in Byers Lake, easily accessible from the Parks Highway.

கழ்கிறது. அந்திக்கு வண்ணம் பூசிவிட்டு மிச்சம் இருக்கும் வண்ணங்களைச் சேகரித்து இயற்கை அன்னை இலையுதிர் காலத்தில் மரங்களின் மீது வாரித் தெறிக்கிறாளோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அடர்ந்த ஒரு காடு முழுதும் வண்ணக் குவையாகக் காட்சியளித்தால் எப்படியிருக்கும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். அந்த வண்ணக் கோலத்தைக் காண ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும்.

அலாஸ்காவில் பெரிய மரங்கள் அதிகமில்லை. இருக்கும் சிறிய மரங்களின் இலைகள் மஞ்சள் வண்ணமாக மாறிக்கொண்டிருந்தன. மற்ற இடங்களில் இலையுதிர் காலம் ஒருமாதமாவது இருக்கும். ஆனால் அலாஸ்காவில் இரண்டு வாரங்கள் மட்டுமே இலையுதிர் காலம். தொலைவிலிருந்து பார்க்கும் போது மரங்களிலெல்லாம் செவ்வந்திப்பூக்கள் பூத்திருந்ததுபோல் தெரிந்தது. எங்களை வரவேற்பதற்காக மரங்கள் மஞ்சற்கோலம் பூண்டிருந்தனவோ என்னவோ!

அலாஸ்காவைச் சேர்ந்த பூர்வ குடிமக்கள் அம்மலைக்குத் தெனாலி என்று பெயர் கொடுத்திருந்தார்கள். தெனாலி என்றால் "மிகப் பெரியது' என்று பெயர். மறுநாள் நாங்கள் அந்த மலைத்தொடருக்குச் சென்று பார்த்தபோது அவர்களின் கூற்று எவ்வளவு உண்மை என்று தெரிந்தது.

லேபர் டேயை(செப்டம்பர் 4தேதி)ஒட்டி நாங்கள் சென்றிருந்ததால் அங்கு நிறையப் பேர் சுற்றுலா வந்திருந்தார்கள். அலாஸ்காவின் பிற பகுதிகளில் வாழும் அலாஸ்கா வாழ்மக்கள் பலர் தெனாலி மலையைப் பார்த்ததில்லையாம். அவர்களுக் கெல்லாம் நாம் காசிக்குப் போவதை போலத் தெனாலிக்குப் போவது ஒரு இலட்சியப் பயணமாகத் தெரிகிறது. அலாஸ்காவின் பெரும்பகுதி இன்னும் சாலைகளால் இணைக்கப் படவில்லை. ஏன், அலாஸ்கா மாநிலத்தின் தலை நகரான ஜுனாவிற்கும் சாலைப் போக்குவரத்துக் கிடையாது! நீர்வழியாகவோ ஆகாய மார்க்கமாகவோதான் அங்குச் செல்ல வேண்டும். அலாஸ்காவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சாலைகளை விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம்.

அமெரிக்காவின் பிறபகுதிகளைப் போல நெடுஞ்சாலையில் அங்கங்கே ரெஸ்ட் ஏரியா இல்லை என்றாலும் ஓரளவுக்கு வசதி செய்யப் பட்டிருந்தது. இயற்கையின் எழில் சாலையின் இருமருங்குகளிலும் கொலுவீற்றிருந்தது.. இங்கும் அங்கங்கே சீனிக் வியூக்கள் இருந்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து

மெகன்லி சிகரம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அங்கே இறங்கி மெகன்லி சிகரத்தைத் தொலைவில் கண்டோம்.

கொசுப்படை

ஆனால் எங்களை அந்தக் காட்சியை இரசிக்க முடியாமல் ஒரு படை திரண்டு வந்தது. அதைப் பற்றி ஏற்கனவே படித்திருந்ததால் அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு ஓடினோம். அலாஸ்காவின் அரசுப் பறவை என்று வேடிக்கையாகச் சொல்லப்படும் கொசுப்படைதான் அது. இரண்டுமணி நேரத்தில் ஒரு கரீபு மானின் இரத்தம் முழுதையும் குடித்துவிடுமாம். கரீபுக்களின் தோலைத் துளை போட்டு அவை இரத்தம் குடிக்கும் போது தோலில் உள்ள உரோமங்கள் கீழே விழுந்து அங்கங்கே திட்டுத் திட்டாகத் தெரியும். கொசுக்கள் அவற்றைக் குதறும் போது கரீபுக்கள் ஆடுகிற ஆட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே! நம்மூர்க் கொசுக்க ளெல்லாம் அவற்றிடம் பிச்சை வாங்கவேண்டும். கரடிகளையும் அவை விட்டு வைப்பதில்லை. அலாஸ்காவின் காட்டுப் பகுத்திக்குள் செல்பவர்கள் வேறெதனை மறந்தாலும் கொசு வலையையும், கொசுவிரட்டிகளையும் மறக்கக் கூடாது. கடினத்தோலுள்ள மிருகங்களாலேயே அவற்றைச் சமாளிக்க முடியாதென்றால் நாமெல்லாம் எம்மாத்திரம்.! அக்கொசுக்களின் தாக்குதல் தொடங்குமுன்பே நல்ல வேளையாகக் காருக்குள் புகுந்துவிட்டோம். அப்படியும் ஒருசில கொசுக்கள் காருக்குள் புகுந்துவிட்டன. அவற்றை அடித்துக் கொன்ற பிறகே அங்கிருந்து கிளம்பினோம்.

தெனாலி போய்ச் சேரும் வரை எந்த அழகுக் காட்சி தென்பட்டாலும் காரின் கண்ணாடிக் குள்ளிருந்தே பார்த்தால் போதும் என்று முடிவெடுத்தோம். கொசுக்கள் அப்படி மிரட்டியிருந்தன.

இரவு 7-45 க்கு தெனாலியை நெருங்கினோம். நாங்கள் தங்குவதற்காகப் பதிவு செய்திருந்த இடம் அங்கிருந்து இன்னும் 8மைல் தொலைவில் இருந்தது. தெனாலியில் விடுதிகளில் வாடகை அதிகம். சற்று உள்ளே தள்ளிச் சென்றால் வாடகை குறைவு. எட்டு மைல் என்பதெல்லாம் இங்கே ஒரு தொலைவே அல்ல. எனவே வாடகை குறைவாகவும் வசதி நிறைந்ததாகவும் இருந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அங்கு போன பின்பு பார்த்தால் அந்த இடம் காட்டுப்பகுதியில் இயற்கையெழில் நடமிடும் இடமாக இருந்தது. இரவு எட்டு மணிக்கும் வெளிச்சம் இருந்தது. ஒரு நாள் இரவு தங்க வாடகை 110$. அங்கே காபி, டீ மற்றும் குளிர்பானங்கள் எப்பொழுதும் இலவசமாகக் கிடைக்கும். காலையில் சிற்றுண்டி இலவசம்.

விடுதி அறைக்குச் சென்ற பிறகு அவசரச் சமையல் செய்து புளியோதரையும் எலுமிச்சை சாதமும் கொடுத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அதன் இனிமையை என்னென்று சொல்ல!

7 தெனாலிப் பூங்கா!

மறுநாள் புகைப்படமும் ஒளிப்படமும் எடுக்க வேண்டுமாகையால், புகைப்பட, ஒளிப்படக் கருவிகளின் பாட்டரிகளைச் சார்ஜ் செய்து வைத்துக்கொண்டேன். காலை

6மணிக்கே எழுந்துவிட்டோம். தெனாலி காட்டுக்குள் உணவுப்பொருட்கள் எதுவும் கிடைக்காது என்பதால், மீண்டும் சமய சஞ்சீவிகளான புளியோதரையும் தயிர்சாதமும் எடுத்துக் கொண்டோம். இவைதவிர சில நொறுக்குத்தீனி. குழந்தைக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருட்கள் , காமிரா கேம்கார்டர் ஆகியவையும் தனியாக எடுத்துக் கொண்டோம். தெனாலியைப் பார்த்துவிட்டு நேராகப் பெயெர்பேங்க்ஸ் செல்வதால், அறையைக் காலிசெய்து, அங்கிருந்து 7-15 மணிக்குக் கிளம்பி 7-30க்கு தெனாலி ரிசர்வ் பார்க் டூரிஸ்ட் சென்டருக்கு வந்து சேர்ந்தோம். அங்கிருந்து தான் சுற்றுலாப் பேருந்து கிளம்பும். காட்டுக்குள் கூடாரத்தில் தங்கி காட்டில் நடந்து ஓரிருதினங்கள் அங்கே பொழுதைக் கழிப்பவர்கள் உண்டு. அவர்கள் தங்கும் கூடாரத்திற்குச் செல்வதற்காகச் சாம்பல் வண்ணப் பேருந்துகள். . எங்களைப் போன்று ஒருநாள் மட்டும் சுற்றிப் பார்ப்பவர்களுக்குப் பச்சை வண்ணப் பேருந்து. எங்கள் பேருந்து காலை 9 மணிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.
8-45 ப் பேருந்து வந்தது. பஸ்கட்டணம் ஒரு ஆளுக்கு 21$. கிட்டத்தட்ட 60மைல் உள்ளே அழைத்துச் செல்கிறார்கள். முதல் 14 மைலுக்கு, வேண்டுமென்றால் நமது காரிலேயே செல்லலாம் . அங்கிருந்து கண்டிப்பாகச் சுற்றுலா வண்டியில்தான் செல்ல வேண்டும். நாங்கள் ரிசர்வ் பார்க்கின் பார்க்கிங் லாட்டிலேயே வண்டியை நிறுத்திவிட்டுச் சுற்றுலாப் பஸ்ஸில் சென்றோம். பெரிய பெரிய டெலெஸ்கோப் பைனாகுலர் சகிதம் பலர் பஸ்ஸில் வந்தார்கள்.

__விதிமுறைகள்__

பஸ் டிரைவர் டாம் நல்ல ஜாலியான பேர்வழி. பஸ் கிளம்புமுன் சில விதிமுறைகளைச் சொன்னார்.
"நீங்கள் வழியில் எந்த இடத்தில் நிறுத்தச் சொன்னாலும் நிறுத்துகிறேன். அங்கே பார்க்க வேண்டியவற்றைப் பார்த்துவிட்டு அடுத்த பேருந்தில் நீங்கள் மேற்கொண்டு உங்கள் பயணத்தைத் தொடரலாம். வழியில் ஏதாவது உயிரினங்களைப் பார்த்தால் குரல் கொடுங்கள். வண்டியை நிறுத்துகிறேன். நீங்கள் அவற்றைப் பார்த்துப் புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். நான் பார்த்தாலும் வண்டியை நிறுத்துகிறேன். எல்லோரும் வசதியாகப் பார்க்கலாம். ஒன்றரை மணிக்கொரு தடவை ஏதாவது ரெஸ்ட் ஏரியாவில் வண்டியை நிறுத்துகிறேன். 10 நிமிடங்கள் நிற்கும். அவ்வப்போது முக்கியமான இடங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வருவேன். உங்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் தாராளமாகக் கேட்கலாம்" என்றார்.

__டீக்கா,டுன்றா__

அலாஸ்காவில் இரண்டு விதமான வனப் பிரதேசங்கள் உள்ளன. ஒன்று டீக்கா. மற்றொன்று டுன்றா.

டீக்கா(taika): டீக்கா என்பது ருஷ்யன் வார்த்தை. அதற்கு 'வடக்கிலுள்ள பசிய மரக்காடு' என்று பொருள் நதிக்கரை ஓரங்களிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும், சாலைகளை ஒட்டியும் மலைகளின் அடிப்பிரதேசங்களிலும் டீக்காவைப் பார்க்கலாம். பச்சை மரங்களும் செடிகொடிகளும் இருக்கும். மரங்கள் அதிக உயரமில்லை . பருமனும் இல்லை. ஸ்ப்ருஸ், ஆல்பன் போன்ற மரங்கள் இங்கே அதிகம் . மலைகளில் 2700 அடி வரைதான் இக்காடுகளைப் பார்க்க முடியும்.

டுன்றா(tundra): இவ்வகைக் காடுகளில் மரங்கள் கிடையாது. சின்னச் சின்னப் புதர்களும் , குத்துச் செடிகளும் கொடிகளும் இருக்கும். குறுகிய காலத்தில் வளர்ந்து

மறைந்துவிடுபவை சில. எந்தக் குளிரையும் தாக்குப் பிடித்துக் கொண்டு வளர்ந்தும், அடங்கியும், பனிக்குள் புதைந்தும்,மீண்டும் கிளர்ந்தும் வாழும் செடிகள் சில. குளிர்காலத்தில் -60F க்கும் கீழ் குளிரை இவை தாங்க வேண்டும். டுன்றாவில், உலர் டுன்றா , வெட் டுன்றா என்று இரண்டு வகை.

முதலில் அடிவாரத்தில் டீக்கா மலைக் காடுகளைப் பார்த்தோம். இலையுதிர் காலமாகையால், அக்காடுகள் மஞ்சள் குளித்திருந்தன. எங்கும் தங்க முலாம் பூசியதைப் போலக் காட்சியளித்தது.

தெனாலி மலைப் பகுதியில் எத்தனையோ உயிரினங்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றுள் முக்கியமானவை, ஆர்க்ட்டிக் தரை அணில், கரிபு, ஓநாய், மூஸ், கிரிஸ்லி கரடி, . தால் ஆடு, மலை வெள்ளாடு, வீஸல்,பீவர் ஆகியவை.

பறவைகளில் கோல்டன் கழுகு, பால்ட் ஈகிள் என்று சொல்லப்படும் கருடன்(இங்கே பால்ட் என்றால் வழுக்கை என்று பொருளல்ல), அரசுப் பறவையாகிய டார்மிகான்

ஆகியவை முக்கியமானவை. இரண்டுவகைக் கழுகுகளுமே மிகப் பெரியவை.
அவற்றின் இறகுகளை விரித்தால் 8அடி நீளம் இருக்கும். பால்ட் ஈகிளின் தலையும் கழுத்தும் வெள்ளை வெளேரென்றிருக்கும். நம் பக்கக் கருடன்களை விடப் பலமடங்கு பெரியது. இவ்வகைக் கருடனைத்தான் விஷ்ணு தனது வாகனமாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

அவை பறக்கின்ற உயரமும் அதிகம். அவற்றின் கூடு 8அடிக்கும் மேல் விட்டம் கொண்டதாக இருக்கும். கோல்டன் ஈகிள் ஓரில் தத்துவத்தைக் கடைபிடிப்பது. வாழ்நாள் முழுதும் ஒரே பெடை தான். குளிர்காலத்தில் பெண்கழுகை அடைகாக்க விட்டுவிட்டு ஆண்கழுகு தொலைதேசம் சென்றுவிடும். வசந்தத்தில் மீண்டும் அதே பெடையிடம் வந்து சேர்ந்து விடும்.

அணைகட்டும் அணில்

பீவர்ஸ் என்று ஒரு அணில் போன்ற பிராணி, இது ஒரு பொறியியல் வல்லுனர். இது தனது தேவைக்கேற்ப ஒரு அணைக்கட்டை உருவாக்கி, நீரின் அடிப்பகுதியில் குளிர்காலத்துக்குத்

தேவையான உணவைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளும். அணை என்றல் ஏதோ ஒரு சிறு குட்டை என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். பெரிய அளவிலே அமைக்கும். மரக்கட்டைகளைக் கொண்டு கரை சமைக்கும். இந்த நீர் நிலைகள் , மூஸ், கரடி போன்ற உயிரினங்களுக்குத் தாகம் தீர்க்கப் பயன்படும். இயற்கை எப்படி ஒன்றை வைத்து இன்னொன்றைப் பூர்த்தி செய்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது வியப்பாக இருக்கிறது.

யோக நிலையில்...

நாங்கள் சென்றது இலையுதிர் காலத்தின் தொடக்கம். பனிக்காலத்தில் அங்கு எப்படி இருக்கும் என்று மற்றவர் சொல்லக் கேட்டும் படித்தும், படங்களைப் பார்த்தும் அறிந்த போது அங்கு வாழ்கின்ற உயிரினங்கள் மீது இரக்கம் வருகிறது. சிறுசிறு குட்டிகளோடு கரடி குகைக்குள் புகுந்துவிடும். ஆறுமாதம் கரடிக்கு உணவே கிடையாது. அவ்வப்போது வெளிவரும். சூரியன் சக்தி இழந்தவன் போல் பார்வையிட்டுச் சென்றுவிடுவான்.

கரிபூ

இவை ஒருவகை மான்கள். இவற்றில் ஆண், பெண் இரண்டுவகை மான்களுக்கும் கொம்புண்டு. குளிர்காலத்தில் குளிர் தாங்க இயலாமல் சில கரிபுக்கள் இறந்து விடுவதுண்டு. அந்த உயிரற்ற சடலம் வீஸில்ஸ் என்ற பிராணிக்கு உணவும் உறைவிடமும் ஆகிறது. அச்சடலத்தைக் குடைந்து உள்ளே சென்று தங்குவதற்கு இடம் உண்டாக்கிக் கொள்ளும். குளிரிலிருந்து பாதுகாப்பும், அதே சமயம் உணவும் அதற்குக் கிடைத்து விடுகிறது. குளிரில் கரிபுவின் சதை கெடுவதில்லை.

கரடிகள்

குளிர்காலத்தில் கரடிக்குட்டிகளுக்குப் பால் கொடுக்கிற நேரம் தவிர , பெண்கரடிகள் மற்ற நேரங்களில் தூங்கிக் கொண்டே இருக்கும். குளிர்காலத்தில் ஒரு பெண்கரடியின் எடை 100 பவுண்டிற்கும் மேல் குறைந்து விடும். கோடை காலத்தில் அவை பெரும்பாலும் கிழங்கு வகைகளை உண்டாலும், ஒவ்வொரு கரடியும் குறைந்தது 200 அணில்களையாவது கபளீகரம் செய்திருக்கும். சாலமன் மீன்கள் அவற்றிற்குச் சுவையான உணவு. பெண்கரடிகள் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் வரை தமது குட்டிகளைப் பராமரிக்கும். குட்டிகள் தாய் என்ன செய்கிறதோ அதை அப்படியே காப்பியடிக்கும். ஒரு பெண்கரடி சாதாரணமாக இரண்டு குட்டிகள் ஈனும். மூன்றுகுட்டிகள் கூட சில கரடிகள் ஈனுவதுண்டு.

மூஸ்

மூஸ் பார்ப்பதற்கு மான் , ஒட்டகம் ,கழுதை இவற்றின் கூட்டாகத் தெரியும். ஆனால், ஆண்மூஸ்களுக்குப் பட்டையான கொம்பு உண்டு. பெண்மூஸ், குட்டியைப் பராமரிக்கும் அழகே தனி! ஓநாய் போன்றவற்றை அருகில் அண்ட விடாது. மலைப் பகுதிகளில் சுற்றுபவர்கள் கூடக் குட்டியோடு இருக்கும் மூஸின் பக்கம் போக மாட்டார்கள். தனது குட்டிக்கு ஆபத்து வருமோ என்று அஞ்சி நெருங்கி வருபவர்களைத் துரத்தியடிக்கும். ஓராண்டுவரை குட்டியைப் பராமரிக்கும். அடுத்த ஆண்டு இன்னொரு குட்டி பிறந்த உடன் பழைய குட்டியைத் துரத்திவிடும். அது போக மறுத்தால் முட்டித் தள்ளி ஒருவழியாக எல்லையத்தாண்டி அனுப்பிவிடும். ஓராண்டுவரை மிக நேசமாக வளர்த்த குட்டியை எப்படித்தான் பலவந்தமாக அனுப்ப முடிகிறதோ?. அமெரிக்க வாழ்க்கையும் அப்படித்தானே! இங்குள்ளவர்கள்

குழந்தைகளை எவ்வளவு நேசமாக வளர்க்கிறார்கள்!. ஆனால் பையனுக்கோ பெண்ணுக்கோ பதினாறு வயதான உடன் தனியாக அனுப்பிவிடுகிறார்களே!

ஸ்லெட்ஜ்

கிட்டத்தட்ட ஆறுமாதங்களுக்கு அந்த மலைப்பகுதி ஆழ்ந்த தியானத்தில் இருக்கும். மார்ச்சு மாதத்திலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயிரினங்களுக்கு அசைவு வரும் வசந்தம் வந்தாலும் குளிர் முற்றிலும் மறைவதில்லை. நாயால் இழுக்கப்படும் ஸ்லெட்ஜ் வண்டிகளில் தான் பனிப்பகுதிகளில் செல்ல முடியும். இப்பொழுது பெட்ரோலில் இயங்கும் பனி வண்டிகள் புழக்கத்துக்கு வந்துள்ளன. ஸ்லெட்ஜ் இழுக்கும் நாய்கள் ஒரு தனி வகை. அவை ஸ்லெட்ஜை இழுத்துக் கொண்டு செவதைப் பார்க்க மிக அழகாக இருக்கும். அவற்றின் நாக்கு ஒரு புறமாகத் தொங்கி அசைவது ஒரு அருமையான காட்சி.

பைனாகுலர் பாவை

எங்களோடு வண்டியில் வந்தவர்களில் சிலர் பைனாகுலர் வைத்திருந்தார்கள். சிலர் பெரிய தொலைநோக்குக் கருவி வைத்திருந்தார்கள். நாங்கள் டிஜிடல் காமிராவும், ஒளிப்பதிவுக் கருவியும் வைத்திருந்தோம். ஏதாவது காட்டு மிருகங்கள் தென்படுகின்றனவா என்று ஒரு பெண்மணி பார்த்துக்கொண்டே வந்தார். திடீரென 'அதோ' எனக் கத்தினார்.

டிரைவர் வண்டியை நிறுத்தினார். ஏதோ கரடியையோ ,கரிபுவையோ அந்த அம்மையார் பார்த்திருப்பார் என்று எண்ணினோம். காமிராவைத் தயார் செய்து வண்டியின் இருமருங்கினும் தேடினோம்.

கும்பிடு போட்ட அணில்

எங்கோ நெடுந்தொலைவில் ஒரு தரையணில் தனது இரண்டு கால்களையும் தூக்கிக் கொண்டு நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்றார் அந்த அம்மை.

இதற்கா இந்த ஆர்பாட்டம் என்று எண்ணியபோது, எங்கள்மேல் இரக்கப்பட்டோ என்னவோ ஒரு பெரிய தரையணில், நாங்கள் இருந்த பக்கமாக இரண்டு கால்களைக் கூப்பி கும்பிடு போடுவதுபோல நின்றது. நம் பக்கத்து அணில் போல முதுகில் கோடுகள் இல்லை. அளவில் பெரியது.

கன்னித்தன்மை கெடாமல்...

பார்வையாளர் மையத்திலிருந்து நூறு மைகளுக்கு மேல் செல்லும் தெனாலி தேசீயப் பூங்கா நெடுஞ்சாலையை அழகிய பனிமலைகளுக்கு அருகில் அமைக்காமல் அவற்றினின்றும் சற்றுத் தொலைவில் அமைத்திருந்தார்கள். அங்கிருந்து மலைகளை நன்கு பார்க்க முடியும். ஆனால் அவற்றைக் குப்பை கூளங்களால் கெடுக்க முடியாது. மலைகளுக்கு அருகில் சென்று அவற்றின் அழகைக்

கெடுக்காமலும், அங்கே வாழும் மிக அரிதான உயிரினங்களுக்கு எந்த அழிவும் வராமலும், புதிய முன்னேற்றங்கள் பழமையைச் சிதைக்காமலும் , எதைக் காண்பதற்கு மக்கள் வருகிறார்களோ அதை அதன் சூழ்நிலையிலேயே , அதன் கன்னித்தன்மை கெடாமல் அனுபவிக்கும் வகையிலும் அந்தச் சாலை அமைக்கப் பட்டிருந்தது. அந்தச் சாலையை நெருங்கி மிருகங்கள் வருவதுண்டு. அதைக் கடந்து செல்வதும் உண்டு. முதல் 14 மைல்கள் சென்றவுடன் அங்கே வண்டிகள் நிறுத்தும் இடம் இருக்கிறது. தமது வண்டிகளில் வருபவர்கள், வண்டிகளை அங்கே நிறுத்திவிட்டு பூங்காவின் பேருந்துகளில் ஏறுகிறார்கள். அங்கிருந்து சற்றுத்தொலைவில் சேவேஜ் நதி ஓடுகிறது. இரண்டு புறங்களிலும் டீகா மரக் காடுகள்.
சென்றிருந்த தின்பண்டங்கள் நாக்கிக்கிற்குச் சுவை ஏற்ற அழகெனும் மதுவை மாந்திய மயக்கத்தில் சென்றுகொண்டிருந்தோம். நமத்துப் போன வறுவல் கூட அந்தப் பொழுதில் அருமையாக இருந்தது.

ஆனந்தத் தூக்கம்

இவ்வழகுகளை நாங்கள் இரசித்துக் கொண்டிருந்த போது, குழந்தை விதாத் மட்டும் தூக்கத்தில் ஆனந்தம் கண்டுகொண்டிருந்தான். பேருந்தின் அசைவு ஊஞ்சலாக, இனிய காற்றின் ஒலி தாலாட்டாக, கம்பளிக்குள் புகுந்து காற்று தடவிக்கொடுக்க அவன் கனவுலகத்தில் இருந்தான். நாங்கள் புறத்தே கண்டதை அவன் அகத்தே கண்டானோ?. அடிக்கடி சிரித்தான். பேருந்து நின்றால் எழுந்துவிடுவான். பக்கத்தில் இருந்த அமெரிக்கப் பெண்மணியைப் பார்த்துப் புன்னகைப்பான்

கூடாரத்தில் தங்கி...

சேவேஜ் நதியை ஒட்டிக் கூடாரப் பகுதி இருக்கிறது. உரிய கட்டணம் செலுத்தி அங்கே 14 நாட்கள் வரை தங்கலாம். கரடிகளைப் பேட்டி காணலாம். ஓநாய்களோடு சற்றே உரையாடலாம். கொசுக்களுக்கு இரத்த தானம் செய்யலாம். குளிரால் வெடவெடக்கும் பற்களின் மூலம் தந்தியனுப்பலாம். பகல் பொழுதில் காட்டுப் பகுதியில் நடந்து மிருகங்களைச் சந்திக்கலாம். புல் பூண்டுகளை ஆராய்ச்சி செய்யலாம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இயந்திரமயமான வாழ்க்கைக்கு ஒரு சில நாட்கள் ஓய்வு கொடுக்கலாம். இயற்கை அன்னையின் மடியில் அவள் அரவணைப்பில் ஆட்பட்டுக் கிடக்கலாம்.

எச்சரிக்கை

இவ்வாறு தங்குபவர்களுக்குச் சில விதிமுறைகள் உண்டு.

1.உணவுப்பொருட்களை கூடாரத்தின் வெளியே எந்தக் காரணம் கொண்டும் வைக்கக் கூடாது
2. கரடி உடைக்காத பெட்டியொன்றைப் பார்வையாளர் மன்றத்தில் பெற்று அதற்குள் தான் உணவுப் பொருட்களை வைக்க வேண்டும்
3.கரடியைக் கண்டால் மிரளக் கூடாது. சற்று நேரம் அசையாமல் நின்றுவிட்டால் அவை சென்றுவிடும் பக்கத்தில் அவை வந்தால் சத்தம் போடாமல் கீழே படுத்துக் கொள்ள வேண்டும்

நடந்து சென்று பார்க்கக் கூடிய இடங்களுக்கு முன்னனுமதியுடன் செல்லலாம். காட்டிலாக்கா வழிகாட்டிகள் அழைத்துச் செல்லும் ஒருமணிநேர நடைச் சுற்றுலாக்களும்

உண்டு. மிக உயரமான சிகரம் மெக்கன்லியில் ஏறுவதற்கு 60 நாட்களுக்கு முன் அனுமதி பெற வேண்டும். அதற்கு அனுமதிக் கட்டணம் உண்டு.

ஒரு சில நாட்களில் ஒருவருட ஜீவ சக்தி

நாங்கள் சேவேஜ் நதியைத் தாண்டி அதன் அருகே 5059 அடி உயரத்தில் உள்ள மார்கரட் மலையைப் பார்த்தோம். பனி படர்ந்திருந்தது. இங்கிருந்து டுன்றா காட்டுப் பகுதியை மட்டுமே காணக்கூடும். நெட்டை மரங்கள் கிடையாது. நதிகள், புதர்கள்,குட்டிச் செடிகள் இவையே மிகுதி. நாங்கள் பார்த்தபொழுது குட்டிச் செடிகளும் புதர்களும் செங்காவியாகப் படர்ந்து கிடந்தன.பனியைத் தாக்குப் பிடிப்பதற்காக பல செடிகளின் வேர்கள் ஒன்றாக இணைந்து பதிந்து கிடக்குமாம். ஒரு சில நாட்களே கிடைக்கும் சூரிய ஒளியில் ஒரு ஆண்டுக்கு வேண்டிய ஜீவசக்தியை அவை தமக்குள் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

*சின்னத் திட்டாய்ச் செம்மறியா*டு

சேவேஜ் நதியத் தாண்டி, சாங்க்ச்வரி நதியின் அருகில் வந்தோம். அங்கே காட்டிலாக்கா அதிகாரியின் ஒரு சிறு அலுவலகம் இருக்கிறது. பேருந்துக்குள் ஏறிப் பார்த்து மேற்கொண்டு செல்ல அனுமதி கொடுக்கிறார். அவரிடம் ஏதேனும் சந்தேகம் இருந்தால் கேட்டுத் தெளிவு பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதைத் தாண்டி 29வது மைலில் உள்ள தக்லனிக்கா நதிப் பகுதியை அடைந்தோம். இங்கே பேருந்து எங்களுக்குப் பத்து நிமிடங்கள் ஓய்வு கொடுப்பதற்காக

நின்றது. அடுத்த இடம் இக்ளூ க்ரீக். சற்றுத் தொலைவில் இக்ளூ, சாப்பல், கதீற்றல் மலைகள் சாம்பல் பூசிக்கொண்டிருந்தன. நாங்கள் மேற்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர்ந்த போது பைனாகுலர் பெண்மணி "டிரைவர், வண்டியை நிறுத்துங்கள்" என்றாள். டிரைவர் டாம் பைனாகுலரை எடுத்துப் பார்த்தார்.
"அதோ இடது புறத்தில் மலையின் அடிவாரத்தில் தால் செம்மறியாடுகள் மேய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன " என்றார். தொலைவில் சிறு வெள்ளைப் புள்ளிகள் பலதெரிந்தன. நான் அணிந்திருந்த கண்ணாடி வெயிலில் கறுப்பாக மாறும் ஆகையால் தெளிவாகப் பார்க்க முடியவில்லை. படம் பிடித்துக் கொண்டேன். பின்னால் அந்தப் படத்தைத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் இணைத்துப் பார்த்தபோது அவை உண்மையிலேயே தால் ஆடுகள்தாம் என்று புரிந்தது.

மலையின் உச்சியை நோக்கி அவை கொஞ்சம் கூடக் கால் இடராமல் தாவிச் செல்லும் லாகவத்தை என்னென்று சொல்ல!

கரடி விடுகிறார்களா!

அதையடுத்து டோக்ளா நதி. இது சற்றே பெரிய நதி. இப்பொழுதும் அந்தப் பெண்மணி ஏதோ மிருகத்தைப் பார்த்துவிட்டாள். அதோ அந்தக் குட்டையின் கரையில் மூன்று கரடிகள் என்றாள். என்மனைவியும் "ஆமாம் எனக்குத் தெரிகிறது" என்றாள். எனக்கு குட்டையே தெரியவில்லை ,பிறகல்லவா கரடிகள் தெரிவதற்கு!. இப் பெண்மணிகள் ஒருவேளை கரடி விடுகிறார்களோ? முடிந்த அளவுக்குக் கூர்ந்து பார்த்தேன். மூன்று கருப்புப் புள்ளிகள் தெரிந்தன. தொலைதூரப் பொருட்களைப் பார்ப்பதில் என்னுடைய பார்வையில் சற்றுக் கோளாறு ஏற்பட்டிருப்பது அப்பொழுதான் தெரிந்தது.

கழுகுகள்

ஹனிநட்ஸ், பாப்கார்ன் ஆகியவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் காலியாகிக் கொண்டிருந்தன. வானத்தில் ஒரு கழுகு பறந்து கொண்டிருந்தது. அது முதிர்ச்சியடையாத வழுக்கைக் கழுகு என்றார் டிரைவர். மூன்று வயதிற்குட்பட்டவை முதிர்ச்சியடையாத கழுகுகள். அவற்றின் சிறகு முழுமையாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்காது. கழுத்துப் பகுதியில் வெள்ளை நிறம் அவ்வளவாகத் தெரியாது ஆனாலும் அவை பெரியவை. பைனாகுலர் பெண்மணி நல்ல வேளையாக வண்டியை நிறுத்தச் சொல்லவில்லை.

கொள்ளையெழில்

டோக்லத் நதியைத் தாண்டிய பிறகு, கண்ட காட்சியை என்னென்று சொல்ல! செம்மலர்களும் ,நிறம் மாறிய இலைகளும், வெண்பனி போர்த்துக் கிடந்த உயர்ந்த மலைகளும் வானத்துப் பனிப்பாறைகள் என்று சொல்லும் வண்ணம் மடிப்பின் மேல் ஏறிய மடிப்பாகத் திரண்டிருந்த மேகங்களும், மிகமிக அப்பாவியாக அடங்கியிருந்த சூரியனும் இயற்கையின் எழிற் கோலங்களாக மின்னின. இவற்றையெல்லாம் இரசித்துப் பார்ப்பதை விட்டுவிட்டு பைனாக்குலர் பெண்மணி மிருகங்களைத் தேடிக் கொண்டிருந்தாள். வண்டைப் பார்த்தால் கூட வண்டியை நிறுத்தச் சொல்வாள்போல் இருந்தது. மிருகங்களை மிருகக் காட்சி சாலையில் பார்த்துவிட முடியும். ஆனால் இத்தகு எழிற்காட்சிகளுக்கு எங்கே போவது! எங்கள் இமயமும் எழிலார்ந்த காஷ்மீரும் இதற்குமேல் இருக்குமே! ஆனால் பயங்கரவாதிகளைப் பற்றிய பயத்தை நெஞ்சில் சுமந்து கொண்டல்லவா அவற்றை இரசிக்க வேண்டும். அது உண்மையான ரசனை ஆகுமா!

ஏற்பாடுகள்

இங்கே சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர இவர்கள் செய்யும் ஏற்பாடுகளைப் போல் இந்திய அரசும் செய்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! இயற்கை எழில் மிகுந்த காட்சிகளைக் காண சாலை யோர வளைவுகள், மிக முக்கியமான இடங்களில் நிறுத்தங்கள், ஓய்வு வசதி, தகவல் கையேடுகள், இன்முகத்தோடு இன்று இவர்களுக்குச் சொல்வதற்காகவே கற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று உணர்ச்சி தோன்ற நகைச்சுவையோடு விவரிக்கின்ற வழிகாட்டிகள், இவையெல்லாம் பின்பற்றப்பட வேண்டியவை.

<u>பசியெடுத்தது</u>

அடுத்த நிறுத்தம் பாலிக்ரோம் தொலைநோக்குப் பகுதி. பார்வயாளர் மையத்திலிருந்து 53 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. இங்கே இருந்து பார்த்தால் அடுக்கடுக்காக ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பனிமலைத் தொடர்கள். வயோமிங் குன்றுகள் , பாலிக்ரோம் மலை, பெந்த்லிதான் மலை, இரட்டை மலைகள், பாலிக்ரோம் பனிப்பாறை ஒவ்வொன்றும் பனியில் மின்னின. அந்தக் காட்சி கண்களுக்குத் தீனி. அங்கே அருகில் இருந்த சிறுகுன்று ஒன்றில் ஒருவர் ஏறிக்கொண்டிருந்தார். அருகில் இருந்த பள்ளத்தாக்கில் பலர் கும்பலாக நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். கண்களுக்குத் தீனி போடுகிறீர்களே, எனக்கு எங்கே என்று வயிறு கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது. அந்த நேரத்தில் எத்தனை மிருகங்களுக்குப் பசியெடுத்ததோ? எத்தனை அணில்கள் கரடிகளுக்கு உணவாகினவோ? எத்தனை மூஸ் கன்றுகள் கரடிகளாலும் ஓநாய்களாலும் கொல்லப் பட்டனவோ? ஒன்றுக்குள் ஒன்றைப் பொதிந்து அமைத்திருக்கும் இயற்கை விதியே விசித்திரந்தான்!

<u>மன்னாதி மன்னன் மெகன்லி</u>

அடுத்து ஹைவே பள்ளத்தாக்கைத் தாண்டி, சிறு சிறு மலைகளையும் தாண்டி எல்ஸன் சென்டரை அடைந்தோம். 69 வது மைலில் இருந்தது அது. அங்கிருந்து 80வது மைலில் ஒண்டர் லேக் வரை பேருந்து போகும். ஒரே நாளில் திரும்ப வேண்டியிருந்ததால் ஒண்டர்லேக்கிற்கு நாங்கள் போகவில்லை. எல்ஸன் சென்டரில் இறங்கிவிட்டோம். மணி ஒன்றரை. கொண்டு சென்றிருந்த எலுமிச்சை சாதத்தையும் தயிர் சாதத்தையும் சாப்பிட்டு முடித்தோம். அங்கிருந்து மெகன்லி சிகரம் தெரிந்தது. மன்னாதி மன்னனுக்கு அருகில் பல மன்னர்கள் கைக

ட்டி நிற்பதைப் போல அச்சிகரத்தின் அருகில் பல சிறிய சிகரங்கள் அடுக்கடுக்காக நின்றன. அப்பகுதி பெரும்பாலும் மேக மூட்டத்தினிடையே இருக்குமாதலால் அச்சிகரங்களை மிக அரிதாகத் தான் காண முடியுமாம். அன்று நல்ல வேலையாக அந்த நேரத்தில் வெயிலில் அவை பளிச்சென மின்னின. வெள்ளியங்கி சாத்தியதைப்போல காட்சியளித்தன. நாங்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து மிகப் பெரிய மலப்பினோ கிளேசியர் தெரிந்தது. ரோட்ஸ் ஐலாண்ட் என்ற அமெரிக்க மாகாணத்தை விட அக்கிளேசியர் பெரியது. மிக அருகில் போர்ட்டேஜ் கிளேசியரைப் பார்த்த எங்களுக்கு, அதனினும்

பலமடங்கு பெரிய அந்தக் கிளேசியர் ஒரு பனித்திட்டாகத்தான் தெரிந்தது.

மெகன்லி மலைச் சிகரம் அலாஸ்கா மலைத் தொடரில் இருக்கிறது. அம்மலைத்தொடர் 600 மைல் நீளம் கொண்டது. அதில் சிறிய ,பெரிய கிளேசியர்கள் பலவுண்டு. ஹெலிகாப்டர்களை வாடகைக்கு அமர்த்தி அம்மலைத்தொடரில் உள்ள சிகரங்களையும் பனிப்பாறைகளையும் அருகில் காண முடியும். ஆனால் கட்டணம்தான் மிக அதிகம். விரல் நகத்திலிருந்து அந்த நகத்தின் சொந்தக்காரி எப்படியிருப்பாள் என்று வரைந்து காட்டிய விக்கிரமாதித்யன் கதையைப் படித்த நமக்கு நேரில் பார்த்த மலைத்தொடரை வைத்து அதன் உச்சி எப்படி இருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாதா என்ன!. கற்பனையில் கிடைக்கிற சுகமே தனிதானே!. அப்போது நாமே சிருஷ்டிகர்த்தா ஆகிவிடுகிறோமல்லவா?

அழகுப் போட்டி

" இதே பேருந்தில் நீங்கள் திரும்பிவர விழைந்தால் இன்னும் ஒன்றேகால் மணி நேரத்தில் திரும்பி வந்து விடுங்கள். இல்லையென்றால் அடுத்துவரும் வேறு ஏதாவது பேருந்தில் நீங்கள் வரலாம்"என்று ஓட்டுநர் சொல்லியிருந்தார். அன்று இரவே பெயர்பேங்க்ஸ் செல்லத் தீர்மானித்திருப்பதாலும், வெய்யில் இருக்கும் போதே மற்ற இயற்கைக் காட்சிகளைப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்று நினைத்ததாலும் அதே வண்டியில் திரும்புவதாக நாங்கள் முடிவு செய்தோம். நன்றாக வெயில் காய்ந்து கொண்டிருந்தது. அருகிலிருந்த ரெஸ்டாரன்டின் வெளிப்புறத்திலிருந்து தெனாலி மலைத்தொடரைப் பார்த்துக் கொண்டே சாப்பிட

வசதியிருந்தது. கிடைத்த வாய்ப்பை நழுவ விடவில்லை. இரண்டு அழகுகள் போட்டி போட்டன. பேருந்துக்குள் உறங்கிக் கொண்டே வந்த பொடிப்பயல் இங்கே இரண்டு பல்லைக் காட்டிச் சிரிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். மலையழகையும் குழந்தையின் கலையழகையும் ஒருசேர ரசித்தோம். மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாயிற்று. அவனது சிரிப்பைப் பார்த்து மலையணில் ஒன்று தாவித்தாவி வந்தது. இரண்டு கால்களைத் தூக்கி அவனது சிரிப்பை இரசிப்பதுபோல நின்றுகொண்டது. படிக்கட்டில் நின்று புகைப்படத்துக்குப் போஸ் கொடுத்தது.

சிதறிக் கிடந்த மான்கொம்புகள்

கொண்டுபோயிருந்த எலுமிச்சை சாதமும் தயிர் சாதமும் அமுதமாயின. அமெரிக்க அணில் கூட அன்று இந்தியச் சாப்பாடு சாப்பிட்டது. உணவு விடுதியை ஒட்டிய சரிவில் கரிபு மான் கொம்புகள் கேட்பாரற்றுச் சிதறிக் கிடந்தன. கடைகளில் இத்தகைய கொம்புகளைச் சீவி வர்ணம் கொடுத்து 100$, 200$ என்று

விற்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மலையிலோ சீந்துவாரற்றுக் கிடந்தன. தெனாலி மலைத்தொடரைப் பற்றிச் சொல்கின்ற போது அது தனது வானிலையைத் தானே நிர்ணயித்துக் கொள்கிறது என்று சொல்வார்கள். இந்தக் கூற்று, பொதுவாக அலாஸ்கா முழுவதற்குமே பொருந்தும். ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன் நல்ல வெயில் இருந்த
இடத்தில் திடீரென எந்த முன்னெச்சரிக்கையுமின்றி மழை பொழியும். மழை பெய்த இடத்தில் சற்றுமுன் மழை பெய்தது என்று சொல்ல முடியாதபடி வெயிலடிக்கும். மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிற மலையின் சிகரம் சாலை வளைவுகளின் அடுத்த முனை வருவதற்குள் மேகத்தால் மூடப் பட்டிருக்கும். மேகம் மூடிக்கொண்டிருக்கிறதே இதைப் போய் என்ன புகைப்படமெடுக்கிறது என்று எண்ணி காமிராவை மூடிப் பைக்குள் வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தால் மேகம் விலகி மலைச் சிகரம் நம்மை நோக்கி நகைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

நாங்கள் டிரைவர் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் பேருந்துக்குத் திரும்பினோம்.. பைனாகுலர் பயணியைக் காணவில்லை. புதிதாக ஏதாவது மிருகம் வந்தால் யார் பார்த்துச் சொல்லப் போகிறார்கள்.! கவலையே வேண்டாம் என்று சொல்வது போல சிலர் நீண்ட தொலைநோக்கி களைத் தூக்கி கொண்டு பேருந்தில் ஏறினர். ஜன்னல் ஓரம் தொலை நோக்கியைப் பொருத்தி அமர்ந்து கொண்டார்கள். பேருந்து கிளம்பியது .

<u>மழையால் விளைந்த வர்ணஜாலம்</u>

ஐந்து நிமிடங்கள் கூட ஆகியிருக்காது. வெயில் மறைந்து கருமை கலந்த வெண்மேகங்கள் மலைச் சிகரங்களைத் தழுவிக்கொண்டன. இருள் படரத் தொடங்கியது. மலை முகட்டை இளங்கரு மேகங்கள் மூடியிருந்தாலும் சூரியக் கதிரின் கசிவு பட்டு மலைச் சிகரத்தின் விளிம்பு வெள்ளிச் சரிகைப் பட்டம் கட்டிக் கொண்டது போலும், அதற்குக் கீழே சாம்பல் படிந்த வெள்ளி அங்கி போலும் காட்சியளித்தது. முன்னும் பின்னும் அடுத்தடுத்தும் மலைத் தொடர்கள் இருந்ததால் இந்தக் காட்சி, வெள்ளிக் குன்றுகள் கைகோத்துக் கொண்டு நடனமாடுவதைப் போலத் தெரிந்தது. இலையுதிர் காலத்தில் சிவப்பு நிறமாக மாறியிருந்த டுன்றா நிலச் செடிகளும் கொடிகளும் செம்பழுப்பாக மாறிச் சூரியக் கதிரில் குளித்துக்கொண்டிருந்தன. திடீரென மழை பெய்யத் தொடங்கியது. வலுத்தது, கொட்டியது, , பின்னர்
பிசுபிசுத்தது. இப்பொழுது அங்கே ஒரு வர்ண ஜாலமே நிகழ்ந்தது. மழைத்துளிகளில் சூரியக் கதிர் பிரதிபலித்துத் தெறித்தது.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் வெய்யில் அடிக்கத் தொடங்கியது. சரிகை விளிம்பு வெள்ளித் தகட்டோடு ஒன்றி முழு வெள்ளி அங்கி சாத்தியது போல மாறியது. பக்கத்தே கிளேசியர் உருகி அதன் விளைவாக ஒரு நதி ஓடியது.

பொடிநதி

அப்படி வரும் நதிகளில் கிளேசியர் பாறைகளின் பொடித் துகள்கள் கலந்திருக்கும். அந்நதிகளில் படகில் செல்பவர்கள் காமிராவில் படம் எடுக்கும் போது இந்நீர் தெளித்தால் காமிராவில் அப்பொடி படிந்து காமிரா கெட்டுவிடக் கூடிய அபாயம் உண்டு. அது மட்டுமல்ல. இத்தகைய நதிகளில் ஜியார்டியா லாம்பியா எனும் மிகச் சிறிய ஒட்டுண்ணிகள் இருக்கும். இவை வயிற்றுக்குள் போனால் வாந்தி,மயக்கம், பேதி, சோகை போன்ற நோய்கள் வரும். எனவே கிளேசியர் உருகி வரும் நதிகளின் நீரைக் காய்ச்சி வடிகட்டிக் குடிப்பது நல்லது.

எங்கள் பேருந்து திடீரென நின்றது. "கரடி, கரடி" என்று கரடியாகக் கத்தினார் எங்கள் டிரைவர். வரும் போது பார்த்ததைப் போல் எங்கோ தொலைவில் தெரியும் என்று எண்ணி நான் வீடியோக் காமிராவை ஸூம் செய்து தொலைவில் பார்த்தேன்."

இங்கே பாரப்பா" என்றான் என் பையன். ஒரு பெரிய கிரிஸ்லி கரடி எங்கள் பேருந்துக்கு மிகச் சமீபத்தில் ஒரு கம்பத்தில் தனது உடலைத் தேய்த்துத் தினவு தீர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

பிறகு அங்கிருந்து சென்று சாலையை விட்டுச் சற்றே கீழிறங்கி இரண்டு கால்களில் அமர்ந்து முன்னங்கால்களால் கிழங்கு கெல்லி எடுத்தது. எவ்வளவு வேகமாகத் தோண்டியது தெரியுமா? எங்கள் பேருந்து மிக அருகில் இருப்பதைப் பற்றியோ நாங்களெல்லாம் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றியோ அது சிறிதும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பயப்படவும் இல்லை. எதற்காகப் பயப்பட வேண்டும்?

நாங்களல்லவா பயப்பட வேண்டும்.! தினம் தினம் அது எத்தனை பேருந்துகளையும் மனிதர்களையும் பார்த்திருக்கும்.!. மனிதர்கள் என்றாலே அதற்கு மரத்துப் போயிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கிரிஸ்லி கரடிகளை அனுமதியில்லாமல் சுடக்கூடாதென்ற அரசின் சட்டம் அதற்குத் தெரியுமோ என்னவோ? நாங்கள் புகைப்படம் எடுத்துமுடியும் வரை கிழங்கு தோண்டி எடுக்கும் காட்சியை எங்களுக்குக்

கண்குளிரவும் காமிரா நிறையவும் அளித்தது அந்தக் கிரிஸ்லிக் கரடி. பிறகு மெதுவாக எழுந்து இப்பொழுது என்னைப்பார் என் அழகைப்பார் என்று சொல்வது போல மிக நிதானமாக ஆனால் கம்பீரமாக நடந்து சென்றது.

<u>தாயும் குட்டியும்</u>

சிறிது தூரம் சென்ற பிறகு மிக அரிதான ஒரு காட்சி. பேருந்துக்கு மிக அருகிலே பெண்கரடி ஒன்று தன்குட்டியோடு மேய்ந்துகொண்டிருந்தது. கிரிஸ்லி கரடியின் குட்டிகள் கறுப்பாக இருக்கின்றன. வளர்ந்த பின் வெளிர்பழுப்பாக மாறிவிடுகின்றன. பெரிய கரடி என்ன செய்ததோ அதையே அந்தக் குட்டிக் கரடியும் செய்தது.

சில சமயங்களில் கரடிக்குட்டிகள் தாய்க் கரடியின் ஆணைக்குக் கட்டுப்படாமல் தறுதலையாகத் திரிவதுண்டு. அக்குட்டிகளுக்குத் தாய்க் கரடி சிறிதும் தயங்காமல் தண்டனை கொடுக்கும். முன்னங்காலால் ஒரு உதை . பந்தாடிவிடும். குட்டிப் பயல் விதாத்தை எழுப்பிக் கரடிக்குட்டியைக் காட்டினேன். குட்டியையும் குட்டியையும் படம்பிடித்தேன். அந்தக் கரடி சாலையைக் கடந்து எதிர்ப்புறம் சென்றது. பெரிய கரடி சாலையை ஒட்டி இருந்த கம்பத்தில் முதுகு சொரிந்து கொண்டது. ஏனோ குட்டிக் கரடி அதை மட்டும் காப்பியடிக்கவில்லை.

8 பெயர்பேங்க்ஸ் நோக்கி

மாலை 4 மணிக்கு தெனாலி தேசியப் பூங்காப் பார்வையாளர் மன்றத்துக்கு வந்து சேர்ந்தோம். சிறிது ஓய்வெடுத்த பிறகு பேருந்துப் பயணம் தொடர்ந்தது. சூரியன் சாய்வாக இருந்ததால் சிறிதும் வெம்மை தோன்றவில்லை. 2000 அடி

உயரப் பகுதிக்கு வந்துவிட்டோம். இயற்கை அமைப்பில் மாற்றம் தெரிந்தது. எங்கும் அரளிப் பூவைப் பரப்பி வைத்தது போல் இருந்தது. இன்னும் சற்றுக் கீழே போனவுடன் மஞ்சள் கோலம். அதுவும் பிற்பகல் வெளிச்சத்தில் இன்னும் பிரகாசமாகத் தெரிந்தது. இலைகளெல்லாம் பூக்களாகத் தெரிந்ததால் எதிரில் ஒரு பூக்காட்டையே கண்டோம்.ஒருவழியாக பெயர்பேங்க்ஸ் நோக்கிப் பயணமானோம் .

அலாஸ்கா மலைத்தொடர் இரண்டு மலைப் பகுதிகளைப் பிரிக்கிறது. ஒன்று உட்பகுதி. மற்றொன்று சுகாஜ் மலைப் பகுதி. சீதோஷ்ண
நிலையில் இரண்டுக்கும் பெருத்த வேறுபாடு.பெயர்பேங்க்ஸ் உட்பகுதியில் இருக்கிறது

அலாஸ்காவின் வரலாற்றில் பெயர்பேங்க்சுக்கு ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு. அது ஒரு தங்க வயல். அலாஸ்காவின் இரண்டாவது பெரிய நகரம். அலாஸ்கா பல்கலைக் கழகம் அங்கே தான் இருக்கிறது. தங்க வேட்டை நாட்களில் பொன்தேடி இப்பகுதியில் மக்கள் திரிந்தார்கள். இந்நகர் அவர்களை ஏமாற்றவில்லை. சிறியதுதான். ஆனால் சிறந்தது.

கொல்லும் பனி

உட்பகுதியில் உள்ள ஊர்கள் மலைப்பகுதி ஊர்களை விடக் குளிர்ச்சியானவை. பெயர்பேங்க்சின் வெப்பநிலை குளிர்காலத்தில் -60டிகிரி பாரன்ஹீட்டுக்கும் கீழே போவதுண்டு. அம்மாதிரிச் சமயங்களில் குழாயில் தண்ணீர் உறைந்துவிடும். நமது மூக்கிலிருந்து ஒழுகுகிற நீர் வெளிவந்த உடனேயே பனியாக மாறி மீசையில் ஒட்டிக் கொள்ளும். மீசையில்லாதவர்களுக்கு மீசை போட்டுவிடும். இளைஞர்களையும் வயதானவர் களாகக் காட்டிவிடும். ஊர்திகளை வெளியே எடுப்பது மிக மிகக் கடினம். சூரியன் மிகவும் சாய்வாக நானும் இருக்கிறேன் என்று காட்டிவிட்டுச் சென்றுவிடுவான். நகரமே வெள்ளை நகரமாக மாறிவிடும். ஆடைக்குமேல் ஆடையாக அடுக்கிக் கொண்டு உடை மூட்டையாகத்தான் வெளியே சென்றுவர இயலும். பக்கத்துக் கட்டிடங்களிலிருந்து பனிக்கட்டி பெயர்ந்து கீழே விழும் அபாயமும் உண்டு. வீதியிலே செல்லுகிறபோது இப்படிப் பனிகட்டி விழுந்து மண்டை உடைந்த நிகழ்ச்சிகளும் நிறைய உண்டு.

ஒரு தீ மூட்ட!

அலாஸ்காவின் உட்பகுதிகளிலுள்ள பனியின் கொடுமையை உணர்த்த ஜேக் லண்டன் என்பவர் எழுதிய 'ஒரு தீ மூட்ட..' என்ற கதை உதாரணமாகக் காட்டப் படுகிறது.

'

ஒரு இளைஞன் அதிகாலைப் பொழுதில் தான் தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து வெளியே வந்தான். சற்றுத் தொலைவில் தங்கியிருக்கும் தன் நண்பர்களின் கூடாரத்தை நோக்கித் தனது நாயுடன் கிளம்பினான். வெளியில் பனி மூட்டம். எதுவும் தெரியவில்லை. கையை வெளியே நீட்டினால் அதைப் பார்க்கமுடியாத அளவு பனி. பனி அதிகமிருக்காது என்ற அசட்டுத் துணிச்சலுடன் கிளம்பிய அவனுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி. அந்தப் பகுதிகளில் உலர்ந்த காற்று வீசும். ஆனால் கீழே பனி உறைந்திருக்கும். இதை அவன் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வாயில் ஊறிய எச்சிலைத் துப்பினான். 'டக்' என்று சத்தம் கேட்டது. வேறொன்றும்

இல்லை, அவன் துப்பிய எச்சில் கீழே விழுமுன்னே பனிக்கட்டியாக மாறி விழுந்த சப்தந்தான். மேலே நடந்தான். அவனது கன்னங்களும் மூக்கு நுனியும் வலிக்கத் தொடங்கின. அவனது மூச்சில் வெளிப்பட்ட நீராவி அவனது மீசையையும் புருவங்களையும் வெள்ளைத் துகள்களால் மூடிக் கனக்க வைத்தது. ஒருகணம் தான் அவன் கைவிரல்களளை வெளியே எடுத்தான். விரல்களில் குத்தலெடுத்தது. அவனது கட்டைவிரல் கடுத்தது. பனியைப் பிளந்து கொண்டு சென்றான். முழங்கால்வரை பனியில் அமுங்கிவிட்டது. அவனுடைய காலுறை இரும்புத் தகடால் ஆனதுபோல் கனத்து விட்டது. உடனே தீ மூட்டியாக வேண்டும் என்று நினைத்தான். தீப் பெட்டியை எடுத்தான். தீப்பெட்டியைப் பிடித்திருக்கும் உணர்வுகூட இல்லை. குச்சியைக் கஷ்டப் பட்டு மெதுவாக எடுத்தான். உரசினான். தீப் பற்றியது. ஆனால் ஸ்ப்ரூஸ் மரத்திலிருந்து விழுந்த பனி அதன்மேல் விழுந்து அதை அணைத்துவிட்டது. இப்பொழுது கைகளும் உறைந்துவிட்டன. விரல்கள் இயங்க மறுத்தன.

வாயைக் கூட மிகவும் கஷ்டப் பட்டே திறக்க முடிந்தது. வாயினால் தீப் பெட்டியைக் கவ்வினான். ஒரு கையைச் சற்றே இயக்க முடிந்தது,

வலியை அறியாதிருந்த விரலில் கணநேரம் வெப்பம் கிடைத்த காரணத்தால் சற்றே உணர்ச்சி திரும்பி வலிக்கத் தொடங்கியது. அந்த வலி விரலுக்கு இன்னும் உணர்ச்சி இருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. தீக்குச்சி எரிந்து அணைந்ததனால் விளைந்த புகையின் நெடி இருமலைக் கொடுத்தது. இருமினான். கைகளைச் சற்றே இயக்க முடிந்தது,தீக்குச்சியை எடுத்து உரசினான். அது பற்றியதும் எரிந்து அணைந்தது. முழங்கால்களுக்கு இடையில் தீக்குச்சிகளை வைத்துக் கொண்டு பெட்டியை வாயிடை வைத்துக் குனிந்து தீக்குசிகளின் மேல் உரசினான். 70 தீக்குச்சிகள் ஒரே சமயத்தில் எரிந்தால் எப்படியிருக்கும்! அத்தீ அவன் கையைப் பொசுக்கியது. கைகளுக்குஉணர்ச்சி வரவழைக்கும் முயற்சி இனி வெற்றி பெறப்போவதில்லை. இனிமேல் சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் இடையே போராட்டம் தான்,

தன் பலத்தையெல்லாம் திரட்டி எழுந்து ஓடினான், விழுந்தான், எழுந்தான், மீண்டும் விழுந்தான்.

பனி பொசுக்கியது.தலை சுற்றியது. இரத்தம் உறையத் தொடங்கியது. அவனது நண்பர்கள் அவனது சடலத்தைத் தேடுவதுபோல் கனவு கண்டான். நாய் அவனை முகர்ந்து பார்த்துவிட்டு நகர்ந்தது. அவன் இறந்துவிட்டான்."

லண்டண் இக்கதையை எழுதி 60 ஆண்டுகள் ஆனபின்பும் அந்தப் பகுதிகளில் நிலைமை இன்னும் மாறவில்லை. மாறவேண்டும் என்று அங்குள்ளவர்கள் விரும்பவும் இல்லை. இயற்கையை இயற்கையாக இருக்க விட்டுவிட வேண்டு மென்பதுதான் அலாஸ்கா வாழ் மக்களின் அடங்காத ஆசை.

உள் பகுதியில் ஒன்பதுமாதம் குளிர். ஒரு நாளைக்கு 21 மணி நேரம் இருட்டுக்குள் இருக்கும் வாழ்க்கையும் ஒரு வாழ்க்கையா என் நமக்குத் தோன்றும். ஆனால் அங்கு வாழ்பவர்களுக்கு அது பிடித்திருக்கிறது. பெயர்பேங்க்சில் வாழ்கிறோம் என்பதில் பெருமைப் படுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பெயர்பேங்க்சை அலாஸ்காவின் தங்க இதயம் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஊரின் தோற்றம்

1901ம் ஆண்டு கேப்டன் ஈ.டி. பார்னட்(Cap.Elbridge Trumen Barnet)என்பவர் தங்கம் தேடி வந்தவர்களுக்குத் தேவையான

பொருட்களை வியாபாரம் செய்வதற்காக வந்தார். ‘லேவாலே எங்’ ஒரு சிறுகப்பலில் தனது குடும்பத்தோடும், பங்குதாரரோடும் ஏராளமான பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டுவந்தார். இப்பொழுதுள்ள பெயர்பேங்க்ஸை அடுத்துள்ள சேனா நதியைக் கடந்து தனானா நதியின் கரையோரம் தன்னை இறக்கிவிடுமாறு கப்பலின் கேப்டனிடம் வேண்டினார். சேனா நதியின் ஆழம் குறைந்த பகுதியைத் தனது கப்பல் கடந்து செல்லத் தனக்கு அவர் உதவினால் தான் மேற்கொண்டு சென்று அவர் கூறிய இடத்தில் அவரை இறக்கி விடுவதாகக் கப்பல் தலைவன் சொன்னான். ஆனால் அவர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் அவர்களால் அந்தப் பகுதியிலிருந்து கப்பலை வெளியேற்ற முடியவில்லை.

எனவே கப்பல் தலைவன் அவர்களை அங்கேயே இறக்கிவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். கேப்டன் பார்னட் அங்கேயே கூடாரம் அடித்துத் தங்கினார். அவருடைய யோகம், அடுத்தாண்டிலேயே இத்தாலியைச் சேர்ந்த பெலிக்ஸ் பீட்ரோ என்பவரால் பார்னட் இருந்த இடத்திலிருந்து 16 மைல் தொலைவில் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது.
பீற்றோவும் அவருடைய நண்பரும் தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் தளவாடங்கள் வாங்குவதற்காக 160 மைல் தொலைவில் உள்ள ஒரு பெரிய நகர்நோக்கி நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் பார்னட்டைச் சந்தித்தார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையானவை அனைத்தும் பார்னட்டிடம் இருந்தது. அவரிடம் இருந்த பொருட்களில் பெரும் பகுதியை அவர் அவர்களுக்குப் பெருந்தொகைக்கு விற்றார். 16 மைல்களுக்குள் தங்கம் கிடைத்து விட்டதால் மக்கள் திரண்டு வரத் தொடங்கினார்கள். தங்கச் சுரங்க ஊழியர்கள் அவ்வழியாகச் சென்றார்கள். பார்னட்டின் வியாபாரம் சூடு பிடிக்கத் தொடங்கியது. பலர் அங்கேயே தங்கினார்கள். பார்னட் தங்கியிருந்த பகுதி ஒரு சிற்றூராக மாறியது.

என்ன பெயர் வைக்கலாம்?

பார்னட்டின் நண்பர் சன்னி ஜேம்ஸ் என்ற ஜேம்ஸ் விக்கர்ஷாம் பெயர்பேங்க்ஸிலிருந்து சற்றுத் தொலைவில் உள்ள ஈகிள் என்ற இடத்தில் நீதிபதியாக இருந்தார். இண்டியானாவைச் சேர்ந்த செனட் உறுப்பினர் பெயர்பேன்க்ஸின் பெயரை பார்னட் தான் அமைத்திருக்கும் ஊருக்குச் சூட்டினால் அவ்வூரை வளப்படுத்தத் தான் உதவுவதாக விக்கர்ஷாம் கூறினார், அவர் அரசியல் செல்வாக்கு மிக்கவர். எனவே பார்னட் அவ்வூருக்கு பெயர்பேங்க்ஸ் எனும் பெயரைச் சூட்டினார். விக்கர்ஷாமும் தான் கூறியது போலவே தனது நீதி மன்றத்தைப் பெயர்பேன்க்ஸிற்கு மாற்றினார்.

1908ம் ஆண்டில் அலாஸ்காவிலேயே மிகப் பெரிய நகரமாக அது மாறிவிட்டது. (இப்பொழுது ஆங்கரேஜ் அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. எனவே பெயர்பேங்க்ஸ்காரர்களுக்கு ஆங்கரேஜ்காரர்களைக் கண்டால் அவ்வளவாகப் பிடிப்பதில்லை) மின்சார இணைப்பு, கழிவுநீர் அமைப்பு, காவல் நிலையங்கள் தீயணைப்பு நிலையங்கள் என்று விரைவாக அந்நகரம் முன்னேறிவிட்டது. அரசியல் செல்வாக்கால் விக்கர்ஷாம் செய்த சாதனை இது.

ஐயோ பாவம்!

பார்னட் ஒரு வங்கியை நடத்தி வந்தார். அந்த வங்கி பின்பு திவாலாகிவிட்டது. பொன்னில் சம்பாதித்த பணத்தை யெல்லாம் பலர் அந்த வங்கியில் இழந்தனர். பார்னட் கள்ளக்

கையெழுத்துப் போட்ட பழைய குற்றவாளி என்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. எனவே பார்னட் பெயர்பேன்க்ஸிற்குள் நுழையக் கூடாதென்று அங்குள்ள மக்களே அவரைத் துரத்திவிட்டார்கள். தான் உருவாக்கிய நகருக்குள் அதற்குப் பின் அவரால் நுழைய முடியவில்லை.

தற்போது பெயர்பேன்க்ஸ் அலாஸ்காவின் இரண்டாவது பெரிய நகரம். 33000 பேர் வசிக்கிறார்கள். கோடைகாலத்தில் வெயில் 80டிகிரி வரை போகும். குளிரோ -60க்கும் கீழே! ஜூன் மாதம் 21 தேதியன்று இரவு 11-30 மணிக்கு அஸ்தமிக்கும் சூரியன் காலை 2மணிக்கு உதயமாகிவிடும். அன்று இரவு சாஃப்ட் பால் போட்டி நடக்கும் . சூரியன் மறைந்திருக்கும் 2 மணி நேரம் மட்டும் இடைவேளை. மற்ற நேரத்தில் விளக்கு வெளிச்சமின்றிப் போட்டி நடக்கும்..
பெயர்பேங்க்சை அலாஸ்காவின் மையம் என்று சொல்லலாம். அங்கிருந்து அலாஸ்காவின் பல நகர்களுக்கும் விமான மூலமாகவோ இரயில் மூலமாகவோ தரை மார்க்கமாகவோ செல்ல முடியும்.

நெரிசல் நெரிசல்!

1970ஐ ஒட்டி டிரான்ஸ் அலாஸ்கா பைப் லைன் நிறுவத் தொடங்கிய காலத்தில் எண்ணெய் கிடைக்கும் பிர்தோஸ் பே யிலிருந்து எண்ணெய் சென்றடையும் வால்டீஸ் வரை செல்லும் பைப் லைன் பெயர்பேங்க்சை ஒட்டிச் செல்வதால் அந்தப் பைப் லைனை நிறுவும் ஊழியர்கள் தங்கும் இடமாகப் பெயர்பேங்க்ஸ் அமைந்தது. குடியிருக்க வீடு கிடைக்கவில்லை.சாலையில், நெருக்கடி. . எதற்கும் வரிசையில் நிற்க வேண்டியிருந்தது. பெயர்பேங்க்ஸில் முதலிலிருந்து தங்கியவர்கள் இந்த நகருக்கு என்னவாயிற்று என்று வியந்தார்கள். வாகனங்கள் அதிகமாக இருந்ததால் அவை வெளியிட்ட புகை பனி மூட்டத்தை அதிகப் படுத்தியது. இந்த இன்னல்களிலிருந்து விடிவு பிறக்காதா என்று மக்கள் தவித்தார்கள். நல்ல வேளையாக 1977ல் பைப் லைன் வேலை நின்றதால் அதில் பணிபுரிந்தவர்களில் பலர் அந்நகரை விட்டு வெளியேறினர். சிலர் அங்கேயே தங்கி விட்டனர். பெயர்பேங்க்ஸ் ஓரளவு சகஜ நிலைக்குத் திரும்பியது.

ஒளிநடனம்

தங்க நகரமாகிய பெயர்பேங்க்ஸ் இன்னொரு வகையிலும்சிறப்புப் பெற்றது. வானத்தின் வண்ண ஒளி நடனமாகிய நார்தெர்ன் லைட்ஸ் என்று சொல்லப்படும் அரோரா பொரியாலிஸ் அங்கு மிக அழகாகத் தெரியும். அவ்வொளி நாடகத்தைக் காண உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மக்கள் பெயர்பேங்க்சுக்கு வருகிறார்கள். அந்நகரை விட்டு ஓரிரு மைல் சென்றாலே காட்டுப் பகுதி வந்து விடுகிறது. தெளிவான, ஆனால் இருள் சூழ்ந்த வானத்தில் அரோரா பார்ப்பது அழகு. எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் எங்கள் இறைவா ..... அத்தனை உலகமும் வர்ணக் களஞ்சியமாகக் கருதி நல் அழகுகள் சமைத்தாய் என்று பாடினான் பாரதி. குளிரிலே நடுங்குகிற மக்களுக்கு இன்பம் அளிக்கும் வர்ணக் களஞ்சியமான இயற்கைக் காட்சி அரோரா போரியாலிஸ்.

இத்தகு பெருமை வாய்ந்த பெயர்பேங்க்சுக்கு செப்டம்பர் 3தேதி இரவு வந்து சேர்ந்தோம்.. இரவு 9 மணியிருக்கும் . வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தது. பகல் முழுதும் தெனாலியில் சுற்றிய களைப்பு.. காப்டன் பார்ட்லட் என்ற விடுதியில் தங்கினோம். அங்கே ஏற்கனவே பதிவு செய்து வைத்திருந்ததால் சென்ற சில நிமிடங்களில் அறை ஒதுக்கி விட்டார்கள்.

களைப்போடு வயிற்றுப் பசியும் சேர்ந்து கொண்டது. கீழே வரவேற்பறையில் இருந்த பெண்மணியிடம் இரவில் அரோரா தெரிந்தால் எங்களுக்குத் தொலைபேசி மூலம் தெரிவிக்கச் சொன்னோம்.

'நாங்கள் வாடிக்கையாகச் செய்கிற பணிதான் இது. நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்' என்றாள் அவள். சமையல் செய்து சாப்பிட்டுவிட்டு உறங்கி விட்டோம்.

மறுநாள் காலை நான் , என் மனைவி, எனது பேரன் விதாத் மூவரும் பெயர்பேங்க்ஸிலிருந்து பேரோ செல்வதாக ஏற்பாடு. காலை 8-15க்கு விமானம். 7 மணிக்கே விமான நிலையத்தில் இருக்க வேண்டும். பேரோவைப் பற்றிப் பலர் பலவிதமாகப் பயமுறுத்திய காரணத்தினால், மிகவும் கனத்த குளிர் கோட்டுகளைப் போட்டுக் கொண்டோம். குழந்தைக்கு வேண்டிய சாமன்களையெல்லாம் தனிப் பையில் எடுத்துக் கொண்டோம். அந்தச் சிறுகுழந்தை ஆர்டிக் சமுத்திரத்தில் கைநனைக்க வேண்டும் என்றான் என்பையன். அந்தக் குளிரை அவன் தாங்குவானா என்று எங்களுக்கு பயம். எனவே முகத்தை மட்டும் விட்டு விட்டு முழுக்கக் கம்பளி ஆடையால் அவனை அணிசெய்தோம். அவனால் கையைக் காலைக்கூட அசைக்க முடியவில்லை. ஒரு மூட்டையைத் தூக்குவது போல்தான் தூக்கிச் சென்றோம்.

பெருமைமிகு பேரோ!

பெயர்பேங்க்சிலிருந்து 450 மைல் வடக்கில் இருக்கும் பேரோதான் அமெரிக்காவின் வடகோடி முனை. ஆர்ட்டிச் வட்டத்திலிருந்து340 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. வட துருவம் அங்கிருந்து 800 மைல். சுகாசி, பியூபோஃர்ட் என்ற இரு கடல்கள் ஆர்க்ட்டிக் சமுத்திரத்தைச் சந்திக்கும் இடத்தில் இருக்கிறது பேரோ . உலகின் உச்சி என்று அதை அழைக்கிறார்கள். உலக உருண்டையிம் மேல் பகுதி ஆரஞ்சுப் பழம் போல சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கிறதல்லவா? அந்தப் பள்ளத்தின் மேட்டுப் பகுதியில் இருக்கிறது பேரோ. எஸ்கிமோக்கள் அதிகம் வாழும் ஊர். அங்குச் செல்வதற்காகக் காலை 7 மணிக்கே ஏர்போர்ட் சென்றுவிட்டோம். கையில் வீடியோ காமிராவும் எஸ் எல் ஆர் கேமிராவும் எடுத்துக் கொண்டு சென்றோம். எஸ் எல் ஆர் கேமிரா வேண்டாமென்று சொல்லி என்பையன் மீண்டும் தங்கியிருந்த அறைக்குச் சென்று டிஜிடல் கேமிராவைக் கொண்டுவந்தான்.

சான்றிதழ்

விமானத்துக்குள் ஏறப் போர்டிங் பாஸ் கொடுக்கும் போதே ஆர்க்ட்டிக் சர்க்கிளைத் தாண்டிச் சென்றதுக்கான சான்றிதழை அலாஸ்கா ஏர்லைன்ஸ் விமானம் வழங்கியது. குழந்தைவிதாத்துக்கு டிக்கட் கிடையாதென்பதால் சான்றிதழ் வழங்க வில்லை. டிக்கட் இருக்கிறதோ இல்லையோ அவன் அனுமதிக்கப் பட்ட ஒரு பயணி ,எனவே அவனுக்கும் சான்றிதழ் வழங்குவதுதான் முறை என்று நான் வாதாடினேன். அவனுக்கும் சான்றிதழ் வழங்கப் பட்டது. நாங்கள் சென்ற அலாஸ்கா ஏர்லைன்ஸ் விமானம் மிகவும் குட்டியானது. தனியாகக் காக்பிட் என்று எதுவும் இல்லை. விமானத்தின் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளை நாங்களிருந்த இடத்திலிருந்தே பார்க்க முடிந்தது.

'பாபா. பாபா'

விமானம் கிளம்பத் தொடங்கியதும் விதாத் அழத் தொடங்கிவிட்டான், விமானம் மேலே எழும்பும் போது காதை அடைக்கும். வயிற்றை எதுவோ பண்ணும். அதனால் தானோ இப்படி அழுகிறான் என்று நினைத்தோம். அவன் காதுகளைப் பொத்தினோம். அழுகை இன்னும் அதிகமாகியது. விமானத்தில் இருந்தவர்கள் எங்களைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். எங்களுக்குக் கவலையாகி விட்டது. சான்றிதழ்தான் முதலிலேயே கொடுத்துவிட்டார்களே, அவனை அவனது பெற்றோர்களிடமே விட்டுவிட்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருக்குமே என்று கூட எண்னினோம். எனது மனைவி அழுது கொண்டே ''பாபா, பாபா' குழந்தையைக் காப்பாற்று என்று வேண்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

குழந்தையின் அழுகையை எப்படிக் கட்டுப் படுத்துவது என்று தெரியவில்லை. திடீரென அவனது உடல் நடுங்கத் தொடங்கியது. பிட்ஸ் வந்ததுபோலத் தூக்கித் தூக்கிப் போட்டது. அவனைத் தொட்டுப் பார்ப்பதற்காகக் கையை அவனை நோக்கிக் கொண்டு சென்றேன். மிகவும் குளிர்ந்த காற்று கையில் பட்டதை உணர்ந்தேன். உடனே மேலே இருந்த குளிர்காற்று வரும் குமிழைத் திருகி மூடினேன் காற்று வருவது நின்றது, குழந்தையின் அழுகையும் நின்றது. தூங்கத் தொடங்கி விட்டான் , நிம்மதியாயிற்று.
காலை 9-30 மணிக்கு விமானம் பேரோவை நெருங்கியது. விமானத்தின் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தேன். கீழே ஒரே பொட்டல் வெளி . அதுதான் பெர்மாப்ராஸ்ட் என்றார் பக்கத்தில் இருந்தவர்.

9-45க்கு பேரோ விமான நிலையத்தை அடைந்தோம். மிகச் சிறிய விமான நிலையம்.

எங்களுக்கு டிக்கட்டோடு கொடுத்திருந்த வட்டமான அடையாள வில்லையைக் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டோம்.பெருமையாக இருந்தது.

அந்த அடையாள அட்டையில் 'VISITOR- TOP OF THE WORLD' என்று எழுதியிருந்தது.

எங்களை வரவேற்க ஒரு பெண் வெளியே காத்துக் கொண்டிருந்தாள். எங்களுக்காக வெளியில் ஒரு வேன் காத்திருந்தது. விமான டிக்கட்டோடு ஊர் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கும் சேர்த்தே வசூலித்து விடுகிறார்கள். ஒரு ஆளுக்குப் போகவர 405 டாலர். காத்திருந்த வண்டியில் ஏறினோம். 30 பேர் அதில் தாராளமாகப் போகலாம்.அன்று 19 பேர் அதில் பயணம் செய்தோம்.

<u>எஸ்கிமோ</u>

அந்தப் பேருந்தின் ஓட்டுநர் ஒரு எஸ்கிமோ. எஸ்கிமோ என்றால் மிகவும் குள்ளமாக இருப்பார்கள் என்று படித்திருக்கிறோம். அவர் அப்படியில்லை. உயரம் 5 அடிக்கு மேல் இருக்கும். நன்றாக ஆங்கிலம் பேசினார். தலை முடி வளர்த்திருந்தார். அவர் பேசும்போது" நான் ஒரு எஸ்கிமோ. எஸ்கிமோ என்றால் பச்சை மாமிசம் தின்பவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது தவறு. நாங்கள் பச்சை மாமிசம் தின்பதில்லை. பதப்படுத்திய திமிங்கில மாமிசத்தை சீல் எண்ணெயில் பொரித்து சாப்பிடுகிறோம். இப்பொழுதெல்லாம் நாங்கள் இனுபியட் என்றுதான் அழைக்கப் படுகிறோம். எங்கள் மொழி இனுபியக். " என்றார்.

"எஸ்கிமோக்கள் குள்ளமாக இருப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அவ்வளவு குள்ளமாக இல்லையே!" என்று கேட்டாள் என் மனைவி.

" நாங்கள் உங்களைப் போல் உயராமாகவும் இல்லையே.! அந்தக் காலத்தில் நாங்கள் மிகக் குள்ளமாகத்தான் இருந்தோம். ஆனால் நாளடைவில் எங்கள் இனத்தோடு மற்றவர்களும் கலந்து விட்டார்கள். எனவே நாங்கள் சற்று உயர்ந்து விட்டோம் "என்றார்

"இங்கே எத்தனை இனுபியட் இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் ஒருவர்

<u>நார்த் ஸ்லோப்</u>

" நாங்கள் 4000 பேர் இருந்தோம். பலர் இங்கிருந்து வெளியேறிவிட்டார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் 600 பேர் மட்டுமே இருக்கிறோம். எங்கள் வசதிகள் இப்பொழுது அதிகமாகி விட்டன. இங்கே மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு வேலை கொடுத்தாக வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. அரசு எங்களுக்கு நஷ்ட ஈடாக நிறையப் பணமும் நிலமும் கொடுத்திருக்கிறது. நார்த் ஸ்லோப் என்று எங்கள் மாவட்டத்துக்குப் பெயர். சுற்றுலா வருவாய் வேறு. எனவே எங்கள் வசதிகளுக்குக் குறைவே இல்லை" என்றார்.

ஒருகாலத்தில் பச்சை மாமிசம் தின்று திரிந்தவர்கள் மிக வளமோடு வாழ்கிறார்கள் என்று கேட்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

அவர் தொடர்ந்து" அந்தப் பணத்தில் ஆரம்பப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி எல்லாம் தொடங்கியிருக்கிறோம். இனுபிக் மற்றும் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுக்கப் படுகிறது. எங்கள் வசதி பெருகி விட்டதால் இங்கிருந்து சென்றவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் "என்றார்.

அன்றைய தினம் வெப்ப நிலை 43டிகிரி F. அவ்வளவாகக் குளிர் தெரியவில்லை. சிக்காகோவில் பூஜ்ஜியத்துக்கும் கீழே குளிரை அனுபவித்திருக்கும் எங்களுக்கு எங்கள் கனத்த கோட்டு அவசிய மற்றதாகத் தெரிந்தது.

"இங்கே சீதோஷ்ண நிலை எப்படி?" என்று கேட்டார் ஒருவர்.

வெப்பமா, வேண்டவே வேண்டாம்!

"அதையேன் கேட்கிறீர்கள். அதிக பட்சம் 60டிகிரிF வரை போகும். குறைந்தது -70 வரை செல்லும். ஒருமுறை -70க்கும் கீழே சென்றுவிட்டது. அதை எளிதில் தாக்குப் பிடித்துவிட்டோம். ஆனால் ஒரு சமயம் கோடையில் 92டிகிரி வரை உயர்ந்துவிட்டது. எங்களால் தாங்க முடியவில்லை. கடல் நீரில் அமிழ்ந்து சூட்டைத் தணித்துக் கொண்டோம். அந்த ஒருநாள் தவித்துப் போய்விட்டோம்." என்றார். அவரை மே மாதம் சென்னைக்குக் கூட்டி வந்தால் எப்படி இருப்பார் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தேன். வெந்து போயிருப்பார் .

"இன்னும் ஏதாவது கேட்க வேண்டுமென்றால் நீங்கள் அவ்வப்போது கேட்கலாம். இப்பொழுது வண்டி கிளம்பப் போகிறது. குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தாக வேண்டுமல்லவா? அது மட்டுமல்ல. இன்று லேபர் டே. அதற்காக ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் நீங்கள் அதையும் கண்டு களிக்கலாம்" என்றார்.

வில்லியம் ரோஜர்ஸ் நினைவிடம்

வண்டி கிளம்பியது. சிறிது தூரம் சென்றதும் ஓரிடத்தில் நிறுத்தினார், "இது ஒரு நினைவிடம். கீழே இறங்கிப்

பாருங்கள் "

என்றார்.

அதைப் புகைப்படம் எடுக்கலாம் என்றால், டிஜிடல் கேமிராவில் பேட்டரி தீர்ந்திருந்தது. புதிதாக அன்றுதான் பேட்டரி போட்டிருந்தேன். பைக்குள்ளே அடக்கி வைத்ததால் ஷட்டர் பட்டன் அழுத்தியிருந்திருக்க வேண்டும்.

1935ம் ஆண்டு மிகவும் பெயர்பெற்ற நகைச்சுவையாளரும் புஷ் பைலட்டும் ஆன
வில்ரோஜர்ஸ் என்பவருடைய விமானம் பேரோவில் விழுந்து நொறுங்கியது. அவரது நினைவிடம்தான் அது. அவருடன் வில்லிபோஸ்ட் என்பவரும் இறந்து போனார். விமானம் விழுந்து நொறுங்கிய இடம் அங்கிருந்து 20 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது.

அங்கிருந்து சிறிது தொலைவில் ஹாலிவுட் என்றொரு இடம் இருக்கிறது. ஹாலிவுட்டுக்கும் அதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை இங்கே தான் வால்ட் டிஸ்னியின் "Track of the giant snow bear" என்ற திரைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. அதன் நினைவாக அந்த இடத்தை ஹாலிவுட் என்று அழைக்கிறார்கள். அங்கிருந்து கிளம்பி அடுத்து ஒரு இடுகாட்டில் வண்டியை நிறுத்தினார்.

இடுகாடு

"இது எங்களுக்கு முக்கியமான இடம்" என்றார்

"இடுகாட்டில் அப்படியென்ன முக்கியம்?"என்று கேட்டார் ஒருவர்.

"இங்கே தொல்பொருள் ஆய்வாளார்கள் சோதனை
நடத்திய போது எங்கள் முன்னோரின் உடல்கள் அதிகமாகக் கெட்டுப் போகாமல் கிடைத்தன. அவற்றை உரிய மரியாதையுடன் அடக்கம் செய்திருக்கிறோம்" என்றார்,

அதிகம் கெடாமல்

அங்கிருந்து சற்றுத் தொலைவில் கரடு ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே 1980ம் ஆண்டு அகழ்வாராய்வின் போது ஒரு குடும்பம் பனிப்புயலில் சிக்கி அப்படியே உறைந்து போனது கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. 250 ஆண்டுகட்குப்
பின்னும் அவ்வுடல்கள் சிறிதும் கெடாமால் உறங்குவதுபோல் இருந்தன. அவர்கள் உண்டு மிச்சம் வைத்திருந்த சாப்பாடும் கெட்டுப்போகாமல் அப்படியே இருந்தது. இன்னோர் இடத்தில் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முந்திய பெண்ணின் சடலம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாம்இன்னும் சற்றுத் தொலைவு சென்றதும் ஒரே பொட்டல் வெளியாக இருந்தது.

"இதுதான் பெர்மாப்ராஸ்ட்" என்றார். ஏற்கனவே பெர்மாப்ராஸ்டைப் பற்றிப் படித்திருந்தது நினைவுக்கு வந்தது.

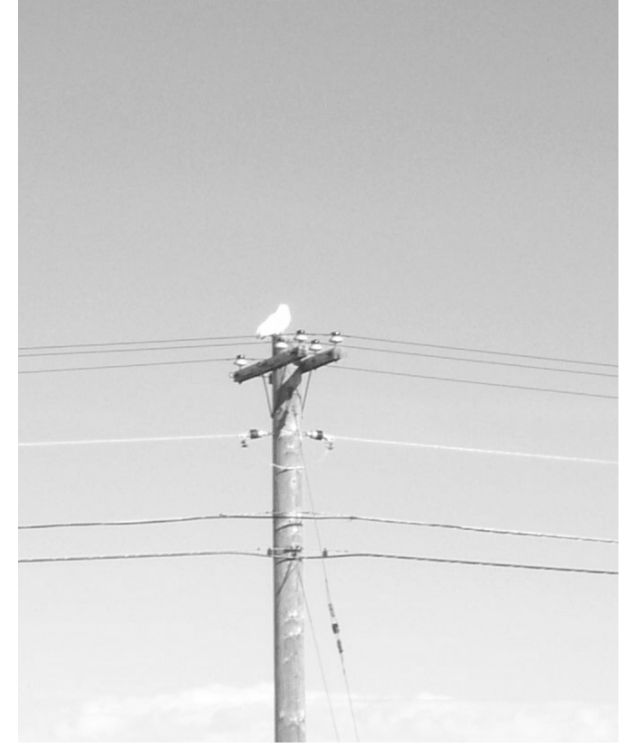
பெர்மாப்ஃராஸ்ட்

பார்ப்பதற்குச் சாதாரணத் தரைபோல் இருக்கும் . அது ஒரு மாயத் தோற்றந்தான். பல இடஙளில் இரண்டடி ஆழம் வரைதான் மண்தரை இருக்கும். அதற்கும் கீழே உறைபனி. சிலயிடங்களில் இரண்டு அங்குல ஆழத்துக்குக் கீழே இந்த உறைபனி வந்துவிடும். இப்படி நிலைத்த உறைபனிக் காடுகள் பல இடங்களில் இரண்டடி முதல் 200 அடி ஆழம் வரை இருக்கும். ஆனால் பேரோவில் 1300 அடி வரை இருக்கிறதாம். பேருக்கு ஒரு மரம் கூட அங்கே காணமுடியாது.

நிலைபனிஉறை நிலப் பகுதியில் கட்டடங்கள் கட்டுவது மிகக் கடினம். வீட்டின் உள்ளே அமைக்கிற ஹீட்டரின் வெப்பத்தில் அடிப்பனி உருகி வீடு கீழே அமிழ்ந்துவிடக் கூடும். பழங்காலத்தில் கட்டப் பட்ட கட்டடங்கள் பல ஒருபக்கம் சாய்ந்திருப்பதை இன்றும் காணலாம். தற்போது அறிவியல் சாதனையால் பல புதிய முறைகளைக் கையாண்டு கட்டடங்கள் கட்டுகிறார்கள். தவறிப்போய் யாராவது மிகமெலிதான நிலைஉறை பனியில் இறங்கிவிட்டால் 600 அடிவரை கீழே சென்றுவிடக் கூடும். பூமி இப்பொழுதெல்லாம் சூடாகிக் கொண்டிருப்பதால் (ஓஸோன் கிழிசல் காரணமாக)பெர்மாப்ராஸ்டில் சில இடங்களில் திடீரென்று நீர்த்தடாகங்கள் தோன்றுவது உண்டு. அலாஸ்காவின் 80% பெர்மாப்ராஸ்டால் ஆனது. பெர்மாப்ராஸ்டின் காரணமாகப் பிர்டோஸ் பேயிலிருந்து எண்ணெய்க் குழாயைப் புதைக்க முடியாமல் பல இடங்களில் தரைக்கு மேலே கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள்

ஆர்ட்டிக் நரி

பெர்மாஃப்ராஸ்ட்டை ஒட்டிய சாலையில் சென்று கொண்டிருந்த போது எதிரே ஒரு நரி ஓடிவந்தது. ஓட்டுநர் வண்டியை நிறுத்தினார். "இதுதான் ஆர்ட்டிக் பாஃக்ஸ்" என்றார் அடிக்கடி கார்களை அங்குப் பார்த்துப் பழகிய நரிபோலும். காரின் ஒருபக்கமாக ஓடியது.

என்னை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வது போலக் காரைச் சுற்றிச் சுற்றி வலம் வந்து அவ்வப்போது நின்று புகைப் படத்துக்குப் போஸ் கொடுத்தது.

அதை வீடியோ காமிராவில் படம் பிடித்துக் கொண்டேன்.

<u>வெள்ளை ஆந்தை</u>

சிறிது தொலைவு சென்றதும் ஒரு தந்திக்கம்பத்தின் மேல் ஒரு பறவை அமர்ந்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். அது அந்தப் பகுதிக்கே உரிய வெள்ளை ஆந்தை. அதன் உரோமம் வெள்ளை வெளேர் என்று இருக்கும். அதைக் கொன்று அதன் உரோமத்தால் மிக மிருதுவான ஆடைகள் தைக்கிறார்கள் . பொசு பொசு வென்று மிக அழகாக இருக்கிறது, ஒரு ஆடை தைக்க எத்தனை ஆந்தைகள் சாக வேண்டுமோ? கவரி மாதிரி விசிறி தயாரிக்கவும் , உடைகளுக்கு அழகு பார்டர்கள் அமைக்கவும் ஆந்தையின் உரோமத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

' இவ்வளவு பக்கத்தில் வெள்ளை ஆந்தையைப் பார்ப்பது அபூர்வம். இன்று உங்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது' என்றார் டிரைவர்.
உலகின் உச்சியை ஒட்டி இந்த இடம் இருப்பதாலே அங்கு தட்ப வெப்ப நிலை அடிக்கடி மாறுகிறது,குளிரிலிருந்து காத்துக்கொள்ளும் ஆடைகளுடன் தயாராக வரும்படி பயணிகளுக்குச் சொல்லி விடுகிறார்கள்.

அங்குத் தொலைக்காட்சிக் காகவும், வீடியோ
கான்பரன்ஸிற்காகவும் சாட்டெலைட் எர்த் ஸ்டேஷன்ஸ் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்த பிறகு கடலோரமாகச் சென்று வண்டியை நிறுத்தினார். பிறகு கீழே இறங்கினார்.

<u>திமிங்கிலம் தெரிகிறது</u>

" பைனாகுலர் இருந்தால் அதன் வழியாகப் பாருங்கள் . அதோ திமிங்கிலம் மூச்சு விடுவது தெரிகிறதா" என்று கேட்டார்.

வீடியோ கேமிராவை ஸூம் செய்து பார்த்தேன். தொலைவில் தண்ணீர் மேலே பீச்சி அடிப்பது தெரிந்தது. ஆனால் திமிங்கிலத்தைக் காணமுடியவில்லை.

"எங்களால் காண முடியவில்லை. உங்களுக்கு எப்படி அங்கு திமிங்கிலம் இருப்பது தெரிந்தது?" என்று ஒருவர் கேட்டார்.

"இரத்தப் பிணைப்பு. அது எங்கள் இரத்தத்தோடு ஒன்றியது. நூறாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே இங்கு வந்து தங்கிய எங்கள் மூதாதையரின் பிழைப்பே திமிங்கில வேட்டைதானே! "என்றார் அவர்.

" இங்கே பலவகையான திமிங்கிலங்களைக் காண முடியும். பலீன் திமிங்கிலம், ஹம்ப் பேக் திமிங்கிலங்கள்,பௌஹெட் திமிங்கிலம் ஆகியவை இங்கே உண்டு. இவற்றில் பௌஹெட் இப்பகுதிக்கே உரியது.. இங்கே திமிங்கில வேட்டை(வேலிங்) ஒரு கலையாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது.

"நாகரீக உலகத்துக்கு வந்துவிட்ட நீங்கள் இப்பொழுதும் திமிங்கில வேட்டையாடுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார் ஒருவர்.

" எங்கள் கலாச்சாரமே அதுதானே!. கலாச்சாரம் மட்டும் அல்ல. எங்கள் உணவும் அதுதான். திமிங்கிலம் வேட்டையாடுவதை அரசு தடை செய்தது. ஆனால் நாங்கள் அதற்கு எதிராகப் போராடினோம். அது எங்கள் பிறப்புரிமை. "எங்கள் நிலத்துக்கு நீங்கள் வந்துவிட்டு எங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதா?" என்று கேட்டோம்.

" திமிங்கிலத்தின் எண்ணிக்கை குறைந்து அது காணாமற்போய்விடும்" என்றது அரசு.
" எத்தனை பிறக்கிறதோ அத்தனை தான் நாங்கள் வேட்டையாடுகிறோம். அதனால் இப்பொழுதுள்ள அளவு குறையாது' என்று வாதாடினோம். எத்தனை திமிங்கிலங்கள் இந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்றன என்று அடையாளமிட்டு எண்ணிக் காட்டினோம். பிறகு அரசு பணிந்தது. ஒரு வருடத்துக்கு 22 திமிங்கிலங்களை வேட்டையாட அரசு அனுமதித்தது."

" இருபத்திரண்டோடு நிறுத்திக் கொள்கிறீர்களா? என்று கேட்டோம்.

"சென்ற ஆண்டு 11 திமிங்கிலங்களை மட்டுமே வேட்டையாடினோம். நாங்கள் கொல்வது பொழுதுபோக்குக்காகஅல்ல. எங்கள் வயிற்றுக்காக. தேவையானால் மட்டுமே வேட்டையாடுவோம்.. நூறாண்டுகட்கு முன்பு திமிங்கிலங்களை வேட்டையாடி வியாபாரம் செய்யவென்றே வெளிநாட்டினர் இங்கே

5419 © John Hyde ADF &G, Alaska Division of Tourism

திமிங்கில வேட்டை முகாம்கள் வைத்திருந் தார்கள். அநேகமாக எல்லாத் திமிங்கிலங்களையும் வேட்டையாடிக் கொன்று விட்டார்கள். நாங்கள் அதற்கு எதிராகப் போராடி மீதமிருந்த திமிங்கிலங் களைக் காப்பாற்றி இந்த அளவுக்குப் பெருகச் செய்திருக்கிறோம். வசந்த காலத்திலும் கோடையிலும் மட்டுமே திமிங்கில வேட்டை நடைபெறும்" என்றார்.

"எப்படி வேட்டையாடுகிறீர்கள்?"

திமிங்கில வேட்டை

"கோடை காலத்தில் திமிங்கிலங்களைத் தேடி நாங்கள் செல்கிறோம். வசந்தகாலத்தில் அவற்றின் வருகைக்காக காத்திருக்கிறோம். திமிங்கில வேட்டையில் ஊரில் உள்ளவர்கள் அனைவருமே பங்கேற்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் தோல் படகில் சென்றுதான் வேட்டையா டினார்கள். இங்கேதான் மரங்களே கிடையாதே! எனவே

தோல் படகுதான். ஸீலைக் கொன்று அதிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கிறோம். அதன் தோலாலே படகுகள் செய்கிறோம். எறி ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினோம். மிகவும் அபாயகரமான வேட்டை. நாட்கள் பலவாகும். 45 டன் எடையுள்ள திமிங்கிலத்தைக் கொல்வது பெரிதில்லை. கொன்றதை இழுத்துக் கரைக்குக் கொணர்வுதான் கடினம். இப்பொழுது நவீன ஆயுதங்கள், மயக்க ஊசிகள், விசைப் படகுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன வேட்டையும் எளிதாகிவிட்டது. முன்பெல்லாம் வேட்டைக்குப் போயிருக்கும் போது வீட்டிலே பெண்கள் போனவர்கள் பத்திரமாகத் திரும்பிவர வேண்டுமே என்று ஆண்டவனை வேண்டுவதும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதும் திரும்பி வந்ததும் அதை ஒரு விழாவாகாவே கொண்டாடுவதும்.. ஹூ.ம்... அந்த அருமையெல்லாம் இப்பொழுது குறைந்து விட்டது. அப்பொழுதெல்லாம் அது ஒரு வீரதீரச் செயல். இப்பொழுதும் கூட கோடையிலும் வசந்தத்திலும் அந்தப் பருவம் முடியும் தருவாயில் திமிங்கில வேட்டைத் திருவிழாக்கள் கொண்டாடுகிறோம். நலுகதக் விழா என்று பெயர். வந்து பாருங்கள்" என்றார்.

"எல்லோரும் வேட்டையில் பங்குபெற்றால் எப்படிப் பங்கு போட்டுக் கொள்வீர்கள். "

பகுத்துண்டு

"எதை யார் கொன்றாலும் மற்றவர்களோடு பங்கு போட்டே உண்ணவேண்டும் என்பது எங்கள் இனுபியட் பண்பாடு. அப்படி யாருக்கும் தெரியாமல் ஒருவன் உண்டுவிட்டால் அவன்குடும்பத்தில் ஏதாவது தீங்கு விளையும் அல்லது அவனுக்குப் பிறக்கும் ஆண்குழந்தை ஊனமாகப் பிறக்கும் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை. அ[ப்படி நடந்திருக்கிறது.எனவே வேட்டையில் பங்குபோட்டுக் கொள்வதில் எங்களுக்குள் சச்சரவே வராது. கூடக் குறையப் போனாலும் யாருக்கு எப்போது தேவை என்றாலும் இருப்பவர்கள் கொடுப்போமே!. எங்களிடமும் இல்லையென்றால் கடல் மாதா இருக்கிறாளே!. அவள் வாரிக் கொடுக்கும் போது எங்களுக்கென்ன குறை?. திமிங்கில வேட்டைக்கு நாங்கள் குழுக்களாகப் போவோம் ஏதாவது ஒரு குழு திமிங்கிலத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டால் உடனே ரேடியோ மூலம் அறிவிவிப்போம். ஊரில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திலிருந்தும் யாராவது வந்து அந்தத் திமிங்கிலத்தைக் கரை சேர்க்க உதவுவார்கள். இது ஒரு

கூட்டு முயற்சி. நாங்கள் போலார் கரடிகளுடனும் கூடப் பங்கு போட்டுக் கொள்கிறோம்" என்றார்

"கரடிகளோடா? ஏன் அவை திமிங்கில வேட்டைக்கு உதவுகின்றனவா?"
"உதவுவதில்லை. தொல்லை கொடுக்கும். அவை மிக ஆக்ரோஷமானவை. திமிங்கிலத்தை நாங்கள் பிடித்திருப்பது தெரிந்தால் அவை அங்கு வந்துவிடும். எனவே நாங்கள் பங்கு போடுமுன் திமிங்கிலத்தின் ஒரு பகுதியை வெட்டி எடுத்து போலார் கரடிகளுக்காகத் தொலைவில் வைத்துவிடுவோம். அவை அதைத் தின்று விட்டுச் சென்று விடும்."

" அவற்றைக் கொல்ல வேண்டியது தானே!"

"அவை இப்பொழுது அதிகமில்லை. அவற்றிக் கொல்லக் கூடாது. அதுமட்டுமல்ல. அவற்றின் மாமிசம் உண்ண உதவாது. தோலை மட்டும்தான் பயன்படுத்த முடியும்" என்றார்

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும் அவர்களது பண்பு என்னைக் கவர்ந்தது.

'சாதாரணமாகத் திமிங்கிலம் 45அடி நீளம் இருக்கும். ஒரு அடிக்கு ஒரு டன் அளவில் எடை தேறும். அதை நாங்கள் பங்குபோட்டுக் கொள்வோம். அதைப் பாதுகாத்து வைத்துக் கொள்ள பொது உறை நிலையங்கள் இருக்கின்றன. ஸீல் எண்ணெயில் அம்மாமிசத்தைப் பொரித்து மசாலா சேர்த்துச் சாப்பிடுவோம்" என்றார்.

நாங்கள் சென்ற பாதையில் பல இடங்களில் திமிங்கிலத்தின் எலும்புகள் சிதறிக் கிடந்தன.

"பல சமயங்களில் திமிங்கிலத்தின் இதயம், ஈரல் போன்ற பகுதிகளை ஆராய்ச்சிக்காகப் பல்கலைக் கழகங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவோம், இப்பொழுதெல்லாம் திமிங்கில வேட்டையில் நவீன எந்திரங்கள் பயன்படுத்தப் பட்டாலும் இன்னும் எங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தோல் படகில் சென்று எப்படித் திமிங்கில வேட்டை ஆடுவது என்று கற்றுக் கொடுக்கிறோம். பழமையை மறந்துவிடக் கூடாதல்லவா?" என்றார்

<u>கல்விக்கூடங்கள்</u>

பிறகு அவர்களுக்காகக் கட்டப் பட்டிருக்கும் தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடத்தைக் காட்டினார். நமது கல்லூரிகள் பல அந்தக் கட்டடத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியுமா என்பது சந்தேகமே! அவ்வளவு நவீனமாகவும் சிறப்பாகவும் கட்டியிருந்தார்கள். அங்கே ஆங்கிலமும் அவர்களது இனுபிக் மொழியும் கற்றுக் கொடுக்கப் படுகின்றன.

கப்பற்படைத் தளக் கட்டிடங்கள் கல்லூரியாக மாறி இருக்கின்றன. மற்றப் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து பேராசிரியர்களை அழைத்து வந்து கருத்தரங்குகள் நடத்துகிறார்கள். நாங்கள் சென்றிருந்த சமயம் டெட்ராய்டில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து டாக்டர் பிரகாஷ் என்பவர் வந்திருந்தார். அவரைச் சந்தித்ததில், அதுவும் ஒரு தமிழரைச் சந்தித்ததில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி.

ஆட்டமோ ஆட்டம்

மதிய உணவுக்குச் செல்லுவதற்கு முன்பு இனுபியட் கலாச்சார நிலையத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார்கள் . நல்ல நவீனமான கட்டிடம். எஸ்கிமோக்களின் வரலாறு, அவர்கள் வரைந்த ஓவியங்கள்அவர்களின் கைவினைப் பொருட்கள் முதலியன அங்குக் காட்சிக்காக வைக்கப் பட்டிருந்தன, அங்கே ஒரு கலைக் கூடமும் கைவினைப் பொருட்கள் விற்பனைக் கூடமும் இருக்கின்றன.

கலைக் கூடத்துக்குள் சென்றோம். அங்கே எஸ்கிமோ கலைஞர்கள் பலர் குழுமியிருந்தார்கள். குழந்தை விதாத்தைக் கண்டதும் எஸ்கிமோ பெண்களும் சிறுமிகளும் எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அந்தக் கலாச்சார நிலையத்துக்கு அதுவரை அவ்வளவு சிறு

குழந்தையை யாரும் அழைத்து வந்ததில்லையாம். குழந்தையை அவர்கள் கொஞ்சத் தொடங்கிவிட்டார்கள். எஸ்கிமோ மொழியில் சிலர் பேசினார்கள். குழந்தையோடு பேசுவதற்கு மொழியெதற்கு? சகஜபாவம் ஒன்றே போதுமே! எந்த நாட்டினராய் இருந்தாலென்ன, எந்த மொழியினராயிருந்தாலென்ன, அன்பும் பாசமும் நேசமும் எங்கும் ஒன்றாக இலகுவதை அங்குக் காண முடிந்தது. குழந்தைக்கு என்ன புரிந்ததோ தெரியவில்லை, அவர்களிடம் வித்தியாசமில்லாமல் போனான். அவர்களோடு சிரித்து. விளையாடத் தொடங்கி விட்டான். ஒவ்வொருவராகப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்து அவனைக் கொஞ்சினார்கள். அன்று ஒரு குழந்தையும் தங்கள் நடனத்தைக் கண்டு ரசிக்கப் போகிறது என்ற எண்ணத்தில் அவர்களுடைய கலை நிகழ்ச்சி மிக அற்புதமாக அமைந்தது.

மனங்கவர் நடனம்

அவர்களுடைய கலை நிகழ்ச்சியைப் பார்த்த போது நமது மீனவ நண்பர்களின் நினைவு வந்தது.கணவன் மீன் பிடிக்கக் கடலுக்குச் சென்றிருக்கும் போது மீனவப் பெண்கள் கவலையோடு அவர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கடற்கரையில் காத்திருந்து, அவர்களின் பாதுகாப்பை வேண்டிப் பாடுவதும், இளைஞர்களின் காதல் பாடலும், படகைத் தைக்கின்ற பெண்களின் படகுப் பாடலும், ஏலேலோ ஐலசா போன்ற பாடல்களும், மாமிசம் வெட்ட அவர்கள் பயன்படுத்தும் உளி போன்ற ஒரு கத்தியால் மாமிசம் வெட்டிக் கொண்டே பாடுவதாக அமைந்த பாடல்களும் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. ஸீலின் தோலாலான ஒரு தப்பட்டையில் வால்ரஸின் தந்தத்தில் சீவிய

குச்சியால் அடிக்கிறார்கள். பெண்கள் பாட ஆண்களும் பெண்களும் சிறுவர் சிறுமிகளும், ஏன் குழந்தைகளும் மிக அழகாக நடனமாடினார்கள்.

போர்வை நடனம்

அவர்களுடைய நடனத்திலே மிக முக்கியமான ஒன்று- சுற்றுலா வருபவர்களை மிகவும் கவர்கின்ற ஒன்று - அவர்களின் போர்வை நடனம்
அதை ஆடுவதற்கு மிகுந்த கவனமும் பயிற்சியும் தேவை. அந்தப் போர்வை (blanket) ஸீலின் தோலை இணைத்துத் தைக்கப் பட்டது. கிட்டத்தட்டப் பத்தடி விட்டம் உள்ளதாக இருக்கும். பலர் வட்டமாக நின்று அப்போர்வையை மார்பளவு உயரத்துக்குப் பிடித்துக் கொள்வார்கள்.
அதில் ஒருவர் குதிப்பார். போர்வையில் விழுவார், மீண்டும் குதிப்பார். அவர் குதிப்பதற்கேற்ப போர்வையை அசைப்பார்கள். மேலே போகும்போது கால்கள் இரண்டையும் அசைத்து மேலேபோவதும் கால்களை அசைத்துக் கொண்டு கீழே இறங்குவதும் பார்க்க அழகாயிருக்கும். 20அடிவரை மேலே குதிப்பார். நன்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள் அதற்கு மேலும் போவதுண்டு. அந்தக் காலத்தில் தொலைவில் திமிங்கிலம் தெரிகிறதா அல்லது கரடி போன்ற மிருகங்கள் தெரிகின்றனவா எனப் பார்ப்பதற்காகப் பயன்படுத்திய ஒன்று இன்று கலையாகி, பெயர்பெற்றுத் திகழ்கிறது.
நாங்கள் அந்தக் கலையரங்கில் உள்ள இருக்கைகளில் அமர்ந்ததும் முதல் காட்சியாக இந்தப் போர்வை நடனம் காட்டப் பட்டது. எட்டு வயதுச் சிறுமி ஒருத்தி போர்வையின் நடுவில் குதித்தாள். 15 அடி வரை குதித்தாள் வீடியோ எடுப்பதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி தந்ததால் நடனம் முழுதையும் ஒளிப்படம் ஆக்கினேன்.

பிறகு பலவிதமான நடனங்கள் ஆடப்பட்டன. காலால் தாளமிட்டபடி அவர்கள் ஆடியது அழகு. ஒவ்வொரு நடனமும் மெதுவாகத் தொடங்கி சற்று விரைவாகிப் பிறகு துரிதத்தில் நடைபெற்றது.

பலீன் திமிங்கிலத்தில் வாய்ப்பக்கம் பலீன் என்ற கனத்த தகடுபோன்ற அமைப்பு இருக்கும். அதைச் சிறு சிறு தகடுகளாகச் செய்து விற்கிறார்கள். அதில் ஒரு சிறிய தகட்டை கயிற்றில் கோத்துச் சுழற்றினால் சைரன் போன்ற பலத்த ஒலி எழும்புகிறது. நெருங்கி வரும் மிருகங்களைப் பயப்படுத்த இப்படிச் சுழற்றுவார்களாம். அதையே நடனமாக்கி ஆடினாள் ஒரு பெண். நடனக் காட்சியைப் பார்த்த பிறகு அங்குள்ள கலைப் பொருட்கள் விற்பனைக் கூடத்துக்குச் சென்றோம்.. வால்ரஸின் தந்தத்தில் பல கலைப்பொருட்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். விலை அதிகம். கரடி மயிர், கரீபுத் தோல், கொம்பு, வெள்ளை ஆந்தையின் மிருதுவான உரோமம், துருவக் கரடியின் தோல், திமிங்கிலப் பட்டை, ஸீல் தோல், கடல் ஆட்டரின் உரோமம் , தோல் ஆகிய பொருட்களில் பொம்மைகளும், குஞ்சங்களும், ஒலிக்கருவிகளும் செய்து விற்பனைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள்.

நான் 10 டாலர் கொடுத்து வெள்ளை ஆந்தையின் உரோமத்தினால் செய்த குஞ்சமும், 20 டாலருக்கு மேற்சொன்ன எல்லாப் பொருட்களையும் சேர்த்துச் செய்த ஆண்பெண் பொம்மை ஒன்றும் வாங்கினேன். அந்தப்

பொம்மை காரில் தொங்க விடுவதற்கு ஏற்றது. முன்பக்கம் ஆணாகவும் பின் பக்கம் பெண்ணாகவும் அமைந்தது. அது எஸ்கிமோக்களின் அதிர்ஷ்ட பொம்மை என்கிறார்கள்.
பிறகு டாப் ஆஃப் தி வோர்ல்ட் என்ற ஹோட்டலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். வரவேற்பு அறையிலே நாங்கள் சற்று இளைப்பாறினோம். மாமிசம் சாப்பிடாதவர்களுக்கு அங்கு எந்த உணவும் கிடைக்காது. அசைவ உணவு சாப்பிடுபவர்களுக்கு அங்குப் பல்வகை உணவு கிடைக்கும். சைவ உணவு என்றால் என்னவென்றே அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. மாமிசம் சாப்பிடாமல் எப்படி உயிருடன் வாழமுடியும் என்று வியந்தார்கள்.

ஜப்பானியப் பெண்ணுடன்..

நாங்கள் கொண்டு சென்றிருந்த உணவை வரவேற்பறையில் அமர்ந்து உண்டோம். ஒரு இனுபியட் (எஸ்கிமோ)பெண் மணி குழந்தை விதாத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு அவனுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகள் செய்தாள்.

நாங்கள் அங்கு இருந்த ஒன்றரை மணி நேரமும் எங்களுடனே இருந்து குழந்தைக்கு டயபர் மாற்றுவதிலிருந்து எல்லா உதவிகளையும் செய்தாள். கனடா பல்கலைக் கழகத்தில் பயிலும் ஜப்பானிய இளம்பெண் ஒருத்தி முன்பே எங்களுக்குப் பஸ்ஸில் அறிமுகமானவள்- விதாத்தை விட்டுப் பிரியாமல் அவனைக் கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த ஹோட்டல் தலைமைப் பொறுப்பாளர் இந்தியாவில் இருந்தவராம் தனக்குத் தெரிந்த ஹிந்தியில் பேசினார். அதற்குப் பதிலாக அவர் ஆங்கிலத்திலேயே பேசியிருக்கலாம்.

அங்கே ஆர்ட்டிக் சமுத்திர நீரைப் பாட்டில்களில் அடைத்து விற்கிறார்கள். ஒரு பாட்டில் வாங்கிக் கொண்டேன். அந்த ஹோட்டலின் வரவேற்பறையில் இருந்த கடையில் டிஜிடல் காமிராவுக்கு வேண்டிய பாட்டரி வாங்கிக் கொண்டேன்.

திமிங்கில எலும்பு வளைவு

அங்கிருந்து மீண்டும் பஸ் பயணம். திமிங்கிலத்தின் எலும்பினால் ஆன ஒரு பெரிய ஆர்ச்சுக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார். ஒரே திமிங்கிலத்தின் எலும்பில் செய்யப்பட்ட பெரிய ஆர்ச் அது. இன்னோர் இடத்தில் பொளஹெட் திமிங்கிலத்தின் எலும்புகளைப் பொருத்தி வைத்திருப்பதையும் பார்த்தோம். கடற்கரையில் இறங்கி கடல் நீரைக் கையில் அள்ளினோம்.

விதாத்தும் ஆர்வத்தோடு கைநனைத்தான். அங்கே சில கூழாங்கற்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டோம்.

எஸ்கிமோ என்றதும் நமக்கு முதலில் நினைவுக்கு வருவது ஸ்லெட்ஜும் அதை இழுக்கும் நாய்களும், இக்ளூ வீடுகளும். இக்ளூ வீடுகள் எதுவும் எங்கள் கண்ணில் படவில்லை. அங்கே ஸ்லெட்ஜ் வண்டிகளைப் பார்த்தோம். அவர்கள் இப்பொழுதெல்லாம் ஸ்லெட்ஜை அதிகம் பயன் படுத்துவதில்லை. பனி இயந்திரம் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

ஸ்லெட்ஜ் நாய்கள்

ஸ்லெட்ஜ் நாய்களைப் பார்க்காத குறை எங்களுக்கு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக அவற்றை வளர்க்கும் ஒருவருடைய நாய்ப் பண்ணைக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்றார் டிரைவர். ஸ்லெட்ஜ் நாய்கள் மற்ற நாய்களிலிருந்து சற்று

மாறுபட்டவை, ஸ்லெட்ஜ் நாய்களுக்குப் பனியில் ஓடுவது என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். எளிதில் சோர்வடையாது.
4 நாய்கள் முதல் 20 நாய்கள் வரை ஒரு ஸ்லெட்ஜில் பிணைக்கிறார்கள்; முன்னிழுத்துச் செல்லும் நாய்க்கு லீட் டாக் (lead dog) என்று பெயர். அது மிகவும் பலசாலியானது. மிகவும் கவனத்துடன் வளர்க்கப் படும். அது ஓடும் போது மிகவும் விழிப்போடு இருக்கும். முள்ளம்பன்றிகள் அவற்றின் பெரிய தடைகள். அதன்மேல் காலை வைத்து அதன் முள் குத்திவிட்டால் அந்த நாய் அதற்குமேல் பயன்படாது.

உலகின் கோடியில் உள்ள டோட்டெம்

நாய்களைப் பார்த்துவிட்டு விமானப்படைத் தளத்துக்குச் சென்றோம். முன்பு அந்த இடத்தில் விமானப்படைத் தளம் இருந்திருக்கிறது.
அந்த இடத்தில் ஒரு டோட்டெம் போல் வைத்திருக்கிறார்கள். மிகச் சாதாராணமாக இருந்தாலும், மரமே கிடைக்காத ஒரு

இடத்தில் மரத்தால் செய்த டோட்டம் போல் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் சிறப்புத்தானே!. தற்காலத்தில் எதையும் அங்குக் கொண்டுவந்துவிட முடியும். முன்பெல்லாம் அப்படியில்லையே!. இன்னொரு சிறப்பு. உலகின் வடக்குப் பகுதியில் இருக்கும் கடைசி டோட்டம் அதுதானாம்,

உலகின் உச்சியில்..

உலகின் உச்சிக்கு வரவேண்டும் , அந்த முனையைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலில்தான் பேரோவுக்கு வந்தோம். அந்த இடமும் வந்தது. மிகப் பிரமாதமாக அந்த இடத்தில் காட்சிகள் செய்து வைத்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த் திருந்தோம். இதுதான் பாயிண்ட் பேரோ என்று ஒரு பொட்டலைக் காட்டினார் ஓட்டுநர். அங்கே ஒரு சிறிய பலகையில் இங்கே போலார் கரடிகள் நடமாட்டம் உண்டு, கவனமாக இருக்கவும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதற்குக் கீழே அவர் தன்னோடு கொண்டுவந்திருந்த ஒரு சிறு அறிவிப்புப் பலகையை வைத்தார். அதில் பாயிண்ட் பேரோ , டாப் ஆஃப் தி வோர்ல்ட் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. எதெதற்கெல்லாமோ அமர்க்களப் படுத்துபவர்கள் முக்கியமான இந்த இடத்தை மிகச் சாதாரணமாக வைத்திருந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

"எங்களின் வாழ்க்கை முறைகள் எல்லாம் மாறிவிட்டன. இதாவது இருந்தபடி இருக்கட்டுமே" என்றார் டிரைவர்.

வருடத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதங்கள் சூரியன் அஸ்தமிக்காது. அதேபோல் இரண்டுமாதங்களுக்கு மேல் சூரியன் உதிக்காது. அவையெல்லாம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டா தம் பனியைச் செய்கின்றன!

'உலகின் உச்சியில் நீங்கள் நிற்கிறீர்கள். இங்கு வந்ததற்காக நீங்கள் பெருமைப் படலாம்" என்றார் டிரைவர்.

உலகின் உச்சியாகிய வடதுருவம் அங்கிருந்து 800 மைல் தொலைவில் இருந்தாலும் நாங்கள் நின்று கொண்டிருந்த இடத்தைத்தான் உலகின் உச்சி என்கிறார்கள். அதற்கு வடக்கே எல்லாம் கடல் என்பதாலும் அதற்குப் பிறகு பள்ளமான பகுதி வந்து விடுவதாலும் மனிதன் வாழும் பகுதி இது என்பதாலும் அப்படிச் சொல்கிறார்கள் போலும்.

கண்ணை மூடிக்கொண்டு உலக உருண்டையின் உச்சியில் நிற்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டேன்.

<u>நன்றி, நன்றி</u>

பூகோளத்தில் படித்திருந்த ஒன்றை நேரில் பார்க்கும் வாய்ப்பைக் கொடுத்த ஆண்டவனுக்கு நன்றி சொன்னேன்.

என்னை விட என் மனைவிக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி. அவள் பள்ளியில் பூகோளம் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியை. இவற்றை யெல்லாம் பார்க்காமல் படித்ததை மாணவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுத்தேன். இப்பொழுது பார்த்ததைச் சொல்லிக்கொடுக்க இயலாமல் விருப்ப ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டு விட்டேனே என்று வருந்தினாள்.

பிறகு திடீரென " இதற்கெல்லாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும்" என்றாள்

'நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேனே!' என்றேன்.

"யாருக்கு?"

"ஆண்டனுக்கு"

"நான் நன்றி சொல்லப் போவது என் மகனுக்கு" என்றாள்.

<u>பட்டுப்போன பாம் மரங்கள்</u>

பேரோவின் பலயிடங்களையும் பார்த்துவிட்டுக் கடற்கரையோரமாகத் திரும்பி வந்தோம். அங்கே பட்டுப்போன இரண்டு பாம் மரங்களைக் காட்சிப் பொருளாக வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விரண்டு மரங்கள் மட்டும் எப்படியோ அங்கு வளர்ந்தனவாம். 'பட்டுப்போனாலும் அவற்றை நாங்கள் விலமதிப்பற்றதாகப் பாதுகாத்துவருகிறோம்' என்றார். செல்கிறவழியில் கடல் வாத்து வேட்டையைப் பார்க்க வாய்புண்டு என்றார். ஓரிரு சிறுகட்டடங்கள் அங்கே தென்பட்டன. அவை பழைய பேரோ பகுதியாம்.
எஸ்கிமோக்களின் இக்ளு வீடு ஒன்றைக் கூட எங்களால் காண இயலவில்லை .

<u>வாத்து வேட்டை</u>

அங்கொரு சிறு வீட்டில் வேட்டையாடிய கடல் வாத்துகளைத் தலைகீழாய்க் கட்டித் தொங்க விட்டிருந்தார்கள். திடீரென ஒரு வேட்டுச் சத்தம் கேட்டது. தூரத்தில் ஒருவர் தான் சுட்ட கடல் வாத்தைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு வேட்டை வீரராக நடைபயின்றுகொண்டிருந்தார்.

<u>முதியோர் இல்லம்</u>

பேரோவில் வயதானவர்களுக்காகக் கட்டப் பட்டிருக்கும் முதியோர் இல்லம் வழியாக எங்களை அழைத்துச் சென்றார். 65 வயது ஆகிவிட்டால் அவர்களது எல்லாத் தேவைகளையும் நார்த் ஸ்லோப் பர்ரோ மாகாணமே கவனித்துக் கொள்கிறது. அவர்களை அழைத்துச் செல்ல எல்லா வசதிகளும் கொண்ட பேருந்துகள் , மருத்துவ மனைகள், இலவசச் சாப்பாடு, திரையரங்கு, எனப் பல வசதிகள். அவர்கள் இளைஞர்காளாக இருந்தபோது பெறமுடியாத அனைத்து வசதிகளும் இங்கே அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. அந்த இல்லம் கல்லூரிக் கட்டடங்களை விடப் பெரிதாக இருக்கிறது.

எஸ்கிமோக்கள் என்றால் குள்ளமாக பச்சையூன் தின்பவர்களாகக் கற்பனை செய்துவைத்திருக்கும் நமக்கு அவர்கள் நம்மை விட நாகரிகம் மிகுந்தவர்களாக இருப்பதைக் காண வியப்பாக இருக்கிறது. அதே சமயம் தமது கலாச்சாரத்தை அவர்கள் கொஞ்சமும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை.

<u>இன்னும் கெட்டுப் போகவில்லை</u>

விமான நிலையத்துக்குச் செல்லும் முன்பாக பேரோ மேயர் அலுவலகம் வழியாக அழைத்துச் சென்றார். அங்கே சைக்கிளில் ஒருவர் சென்றுகொடிருந்தார். அவர்தான் பேரோவின் மேயராம். அவரே வடிவமைத்த சைக்கிள் அது. அலுவலக நேரத்தில் மட்டுந்தான் அவர் காரைப் பயன்படுத்துவாராம். மற்ற நேரங்களில் சைக்கிள்தானாம். அவர் எங்கள் நலனுக்காகப் பெரிதும் பாடுபடுகிறார் என்றார் ஓட்டுநர். அந்த மாநகராட்சிதான் உலகிலேயெ பெரிய மாநகராட்சி என்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை முறை மாறியிருக்கிறது. நவீன வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய உள்ளம் இன்னும் கெட்டுப் போகவில்லை.நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் அஞ்சி வாழ்கிறார்கள்.

அலாஸ்கா பழங்குடியினருக்கு மைய அரசு கொடுத்திருக்கும் பணத்தையும் நிலத்தையும் மிகக் கவனத்துடனும் திறமையோடும் நிர்வகித்து மற்றவர்கள் வியக்கும் வண்ணம் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

அங்கிருந்து விமான நிலையத்துக்கு வந்தோம். அங்கு முன்பு குறிப்பிட்ட டாக்டர் பிரகாஷைச் சந்தித்தோம். நாங்கள் சிறுகுழந்தையைத் தைரியமாகக் கொணர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து வியந்தார். பெயர்பேங்க்ஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரியும் அவரது நண்பர் ஒருவரின் முகவரியைத் தந்தார். அவரைத் தொடர்பு கொண்டால் அவர் அந்நகர் முழுதையும் சுற்றிக் காட்ட ஏற்பாடு செய்வார் என்றார்.

விமானத்துக்குள் சென்று அமர்ந்ததும் குளிர்காற்று வரும் குமிழ் மூடப்பட்டிருக்கிறதா என்று சரிபார்த்துக் கொண்டேன். இரவு 8-30க்கு மீண்டும் பெயர்பேங்க்ஸை அடைந்தோம். ஆர்ட்டிக்கில் கைநனைத்து வெற்றிவீரனாகத் திரும்பிய குழந்தையை அவனது பெற்றோர் ஆர்வமாக வரவேற்றார்கள்

வெப்ப நீரூற்றுகள்

நாங்கள் பேரோவிற்குச் சென்றிருந்த சமயம் அவர்கள் பெயர்பேங்க்ஸுக்கு அருகில் இருந்த வெப்ப நீரூற்றுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே இயற்கையாகவே வெப்பநீர் ஊற்றாகப் பொங்கி வருகிறதாம். நான் பம்பாயில் உள்ள வஜ்ரேஸ்வரி என்ற பகுதியிலும் ஏமனிலும் வெப்பநீர் உற்றுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஏமனில் வெப்பநீரும் குளிர்நீரும் உள்ள தொட்டிகளில் குளித்து மயங்கி விழுந்திருக்கிறேன். அலாஸ்காவில் வெப்பநீர் ஊற்றுகள் மிக அருமையாகப் பராமரிக்கப் படுவதாக என்பையன் சொன்னான்.

ஆர்க்ட்டிக் சர்க்கிள்

மறுநாள் காலையில் என் மகனும் மருமகளும் ஆர்க்ட்டிக் சர்க்கிள் வரை, சுற்றுலாப் பேருந்தில் பயணம் சென்றார்கள். போகும் வழியெல்லாம் பொட்டல் காடுதானாம். அங்கங்கே சில மிருகங்களைக் காண முடிந்ததாம். மிகப் பெரிய யூகான் நதி அங்கே ஓடுகிறது. போகிற பாதையில் பல மைல் தூரத்திற்கு மனித நடமாட்டமே கிடையாது. விரல் போன்ற அமைப்புடைய மலை ஒன்று வழியில் இருக்கிறது. அதை பிஃங்கர் மௌண்டன் என்று அழைக்கிறார்கள். யூகான் நதிக்கரையோரம் மரங்களின் இலைகள் நிறம் மாறி அழகாகக் காட்சியளித்தனவாம். அந்தச் சாலையை ஆர்க்ட்டிக்

சர்க்கிள் கடக்கும் இடத்தில் ஒரு அறிவுப்புப் பலகை வைத்திருக்கிறார்கள்.
ஆர்க்ட்டிக் வட்டத்தைத் தொட்டதற்கு அடையாளமாக அங்கு நின்று புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்தப் பயணத்தில் சென்றவர்களுக்கு ஆர்க்ட்டிக் வட்டத்தைக் கடந்ததற்கான சான்றிதழ் தருகிறார்கள்.

அவர்கள் ஆர்க்ட்டிக் வட்டத்திற்குப் பயணப்பட்டவுடன் நாங்கள் பெயர்பேங்க்ஸைச் சுற்றிப் பார்க்கக் கிளம்பினோம். அங்குள்ள கடைகளில் மிக அழகான கலைப் பொருட்கள் விற்கிறார்கள். ஒரு கடையில் வண்ண வண்ண ஓவியங்கள் வைத்திருந்தார்கள். விலை மிக அதிகம்.

__அதிர்ஷ்டச்சிலை__

அங்கு இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும் கையேடுகளில் அவ்வோவியங்களைச் சிறிய அளவில் அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கையேடுகளே நமக்குப் போதும் என்று இரண்டு கையேடுகளை எடுத்து வந்தேன் . ஆர்ட்டிக் சர்க்கிள் சென்றவர்கள் இரவு 9 மணிக்குத் திரும்பினார்கள். மறுநாள் காலை எழுந்து ஊருக்குள் இருந்த அதிர்ஷ்டச் சிலையைக் காணச் சென்றோம். பெயர்பேங்க்ஸில் முதல் முதல் குடியேறிய குடும்பத்தின் சிலையாம். அதைத் தொட்டால் அதிர்ஷ்டம் என்று அங்குள்ளவர்கள் நம்புகிறார்கள். அதைத் தொட்டுப்பார்த்துப் புகைப்படமும் எடுத்துக்கொண்டோம்.

அங்கிருந்து தங்கியிருந்த அறைக்கு வந்தோம். சிறிது நேரத்தில் அறையைக் காலி செய்துவிட்டுப் பெயர்பேங்க்ஸுக்குப் பதினான்கு மைல் தொலைவில் உள்ள நார்த் போல் நோக்கிச் சென்றோம்

10 நார்த்போல்

காலை 10 மணிக்குக் கிளம்பி பெயர்பேங்க்ஸிலிருந்து 14 மைல் தொலைவில் உள்ள நார்த்போல் என்ற இடத்துக்கு வந்தோம். ஊரின் பெயர்தான் நார்த் போல். இதற்கும் வடதுருவத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. 30 ஆண்டுகட்கு முன்பு இங்கே ஒருவர் குடும்பத்துடன் தங்கித் தான் கிருஸ்துமஸ் தாத்தா சான்டாக்லாஸ் ஆகவும் தன் குடும்பம் சான்டாக்லாஸ் குடும்பம் என்றும் அறிவித்துக்கொண்டார். அது வடதுருவத்துக்குப் பக்கம் என்பதால் தன் ஊருக்கு நார்த்போல் என்று பெயர் கொடுத்தார். உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் சாண்டாக்லாஸுக்குக் குழந்தைகள் எழுதும் கடிதங்கள் அவருக்கு அனுப்பப் படுகின்றன. அவர் அவற்றுக்குப் பதில் எழுதுகிறார். அமெரிக்கத் தபால் துறை அதிகார பூர்வமாக சான்டாக்லாஸின் இல்லம் என்று அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சான்டாக்லாஸ் என்னும் கிருஸ்துமஸ் தாத்தா இன்னும் உயிரோடு இருப்பதாகவும் அவர் கிருஸ்துமஸ் சமயம் ரெயிண்டியர் என்று சொல்லப்படும் கலைமான்களால் இழுக்கப்படும் மாயவண்டியில் வந்து வீட்டுப் புகைபோக்கி வழியாக இறங்கிக் குழந்தைகளுக்குப் பரிசுப்பொருள் வைத்துவிட்டுச் செல்லுவதாகவும் நம்புகிறார்கள். அவர்கள் நம்பிக்கை வீண்போகக் கூடாதென்பதற்காக ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நார்த்போலிலிருக்கும் சான் டாக்லாஸின் முகவரிக்கு 5$ பணம் அனுப்பிக் குழந்தையின் முகவரியையும், என்ன எழுதவேண்டும் என்பதையும் எழுதினால் அந்தக் குழந்தையின் முகவரிக்கு சான்டாக்லாஸ் கையழுத்திட்ட கடிதமும் ஒரு பரிசுப்பொருளும்

அனுப்பப்படுகிறது. சான்டாக்லாஸிடமிருந்து பரிசுப்பொருள் வந்ததாகக் குழந்தை மகிழ்கிறது. அவர்களுக்கு WWW.SANTACLAUS..COM என்றமுகவரிக்கு மின்னஞ்சல் அனுப்பி அந்தக் குழந்தைக்கு என்ன எழுதவேண்டும் என்று எழுதினால்அப்படியே எழுதி சான்டா கையெழுத்தோடு மின்னஞ்சல் வருகிறது.

5$ பணம் அனுப்பினால் நார்த்போலில் ஒரு சதுர அங்குல நிலம் குழந்தையின் பெயரில் பதிவுசெய்து தருகிறார்கள். இதுவும் ஒரு வாணிகம்தான்.

தினமும் கிருஸ்துமஸ்

நார்த்போலில் தினசரி கிருஸ்துமஸ். ஊர்முழுக்க அலங்கார

விளக்குகள். அந்த நார்த்போலில் உள்ள சான்டாக்லாஸ் வீட்டுக்குக் காலை 10-30 மணிக்குச் சென்றோம். வெளியில் ஒரு சிறு பூந்தோட்டம். வீட்டுக்குள்ளேயே ஒரு சிறிய பொம்மைக்கடை.. அங்கே ஒரு இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டு சான்டாக்லாஸ் வருபவர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுக்கிறார். குழந்தைகளைத் தூக்கி மடியில் வைத்துக் கொஞ்சுகிறார். நாங்கள் 10-45 மணிக்கே சென்றுவிட்டதால் சான்டாக்லாஸ் அவரது இருக்கையில் இல்லை. பக்கத்திலே ஒரு அறிவிப்புப் பலகை. அதில்"நான் 11-00 மணிக்கு வருவேன். தற்போது உங்களைச் சந்திக்க இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன்" என்று எழுதப் பட்டிருந்தது.

11 மணிக்கு அங்கு வரலாமென்று நினைத்து அங்கிருந்த கடையைச் சுற்றிப்பார்த்தோம். அங்கே சிறிது நேரத்தில்சான்டாக்லாஸைப் பார்த்தோம். அவர் சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசினார். பின் அவருடைய இருக்கைக்குச் சென்றார். குழந்தை விதாத்தைத் தனது மடியில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டார். அவன் அவருடைய வெள்ளைத் தாடியைப் பிடித்து இழுத்தான்.

"ஹோ,ஹோ, இது பொய்த்தாடி இல்லை. உண்மையானது, நீ எவ்வளவு இழுத்தாலும் உன் கையோடு வராது ஹோ, ஹோ " என்றார். சான்டாக்லாஸ் அடிக்கடி 'ஹோ,ஹோ' என்று சொல்லவேண்டுமாம். பிறகு அவனுக்கு ஒரு சாக்லேட் கொடுத்தார். அன்று அவரைப் பார்த்ததாக ஒரு சான்றிதழ் கொடுத்தார். அவரோடு புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டோம்.நார்த்போலில் இருந்து 12 மணிக்குப் புறப்பட்டோம்.

11 அலாஸ்கா ஹைவே

அலாஸ்கா ஹைவே வழியாக எங்கள் பயணம் தொடர்ந்தது. அந்த நாளில் இராவணுவப் போக்குவரத்துக்காக ஒரு சாலை அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது. மிகக் கடினமான நிலப்பரப்பில் ஒரு நெடுஞ்சாலையை அமைத்தார்கள். அந்தப் பகுதிக்குச்

சென்றுவருவதே ஒரு வீரதீரச் செயலாகக் கருதப்பட்டது. பெயர்பேங்க்ஸிலேயே அலாஸ்கா நெடுஞ்சாலை முடிந்து விடுவதாக அப்பகுதி மக்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது மேலும் தொடர்ந்து வெகுதொலைவிலுள்ள டெல்ட்டா ஜங்ஷன் வரை செல்வதாக அங்குள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். பெருமையைச் சொந்தங்கொண்டாட முயலும் போட்டி இது.

நாங்கள் சென்ற சமயம் மேக மூட்டமாக இருந்தது. தனானா நதிக்கரையோரமாக அந்தச் சாலை செல்கிறது. அகலமான ஆறு. ஆற்றுக்கு நடுவே அங்கங்கே தீவு போன்ற திட்டுகள். பிரிந்தும் இணைந்தும் ஓடுகிற ஆறு பார்ப்பதற்கு மிக அழகு. அதன் இருபுறமும் அங்கங்கே மலைகள். வழியெல்லாம் ஏரிகள். பல இடங்களில் மக்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்ததைக் காண முடிந்தது. அந்த நதியை ஒட்டிச் சாலையோரம் போட்டிருந்த தடுப்புச் சட்டத்தில் ஏறி நானும் என் பையனும் நடனமாடினோம். அந்தச் சூழல் அப்படியொரு ஆர்வத்தைக் கொடுத்திருந்தது. அங்கங்கே பூர்வகுடியினர்களான அதபாஸ்கர்களின் குடியிருப்புகள். நீர்நிலைகளும் மலைகளும்நதியும், பறவைகளும் காட்டுவிலங்குகளும், பசுமையும் அந்த இடத்தை ஒரு சொர்க்கமாகவே காட்டின.

அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை

'வாழ்ந்தால் இப்படிப் பட்ட இடத்தில் வாழவேண்டும்' என்றான் என்பபையன். பனிக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் எல்லாம் அழகுதான். ஆனால் -40 க்கும் மேல் வெப்பநிலை குறைந்து உறைபனிக்கிடையே உயிர்வாழ நேரும் போது அவ்விடம் சொர்க்கமாகவா இருக்கும்?

ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் செல்ல முடியாது. உணவுப் பொருள் பற்றாக்குறை. இவற்றிற்கெல்லாம் ஏற்ற வகையில் தம்மைத் தயார் செய்துகொண்டு வாழும் அவர்களால்தான் அங்கு வாழமுடியும். அந்தக் குளிர்காலத்தில் வீட்டுக்குள்ளே அடைபட்டுக்கிடக்காமல்

பனிக்காலக் கலை நிகழ்ச்சிகளும் சறுக்கு விளையாட்டுக்களும் அங்கு நடக்குமாம்.

கொள்ளை அழகு

சாலையின் இருபுறமும் மலைகள். நதியை ஒட்டி அடுத்து அடுத்து அடுக்கிவைத்தாற்போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மலைத் தொடர். அழகு என்றால் கொள்ளை அழகு. இன்னும் சிறிது தூரம் சென்றபிறகு இடதுபுறக் காட்டில் ஸ்ப்ரூஸ் மரங்கள் பல கருகிப் போயிருந்தன. காட்டுத்தீயால் அவை அப்படி ஆகியிருக்கலாம் என்று நினைத்தேன். காட்டுத்தீ என்றால் பக்கத்திலுள்ள மற்ற மரங்களும் கருகியிருக்க வேண்டுமே! ஏன் 20 அடி உயரங்கூட இல்லாத ஸ்ப்ரூச் மரங்கள் மட்டும் கருகியிருக்க வேண்டும்? தேர்ந்தெடுத்தா தீ எரிக்கும்.! அல்லது அவை மட்டும் பட்டுப்போயிருக்கு மோ? இக் கேள்விகள் மனத்தைக் குடைந்துகொண்டிரு ந்தன.

சிறிது தூரத்தில் இருந்த ஓய்வுப் பகுதிக்குச் சென்றோம். அங்கே ஒவ்வொரு ஓய்வுப் பகுதியிலும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள முக்கியமான இடங்களைப் பற்றிய செய்திகளடங்கிய கையேடுகள் வைத்திருப்பார்கள். அங்கே நார்த்தெர்ன் கன்ட்ரி கம்பேனியன் என்ற வழிகாட்டிப் புத்தகத்தை புரட்டிய போது எனது கேள்விகளுக்கு விடை கிடைத்தது . பல ஆண்டுகட்கு முன்பு ஸ்ப்ரூஸ்பார்க் என்ற ஒருவகை வண்டுகள் ஸ்ப்ரூஸ் மரங்களை மட்டும் தாக்கிக் கருகச் செய்துவிட்டனவாம். வண்டுகளால் தாக்கப் பட்ட அம்மரங்கள் தீப்பிடிப்பதற்கு ஏதுவாக அங்கு நின்றுகொண்டிருந்தன,

டெல்ட்டா சந்திப்பு

இருபுறமும் இயற்கைக் காட்சிகளை அனுபவித்துக் கொண்டே டெல்ட்டா சந்திப்பு என்ற இடத்துக்கு வந்தோம். பெயர்பேங்க்ஸிலிருந்து 97வது மைலில் இது இருக்கிறது. இந்த இடம் விவசாயத்துக்குப் பேர்போனது. அலாஸ்காவின் பால்மர், டெல்ட்டா சந்திப்பு இரண்டும் விவசாயத்தில் அதிகம் ஈடுபட்டுள்ளன. டெல்ட்டா பார்லி திட்டத்தில் பயிரிட வந்த விவசாயிகள் பலர் அங்கேயே தங்கிவிட்டனர். இங்குள்ள விவசாயப் பண்ணைகள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை. மிகப்பெரியவை. சில 3500 ஏக்கர்வரை பரந்தவை. இங்கே யாக் பண்ணை, எருமைப் பண்ணை, எல்க்
மற்றும் ரெயிண்டீர் வளர்ப்பும் நிறைய உண்டு. ஓட்ஸ், கனோலா, பார்லி, பட்டாணி போன்றவை பயிரிடப்படுகின்றன. இங்கு பயிராகும் உருளைக் கிழங்குகள் அளவில் பெரியவை. சுவையான பாலுக்குத் தோதான இடம் டெல்ட்டா ஜங்ஷன் 1928ல் 23 எருமைகள்

கொண்டுவரப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன. எனவே இந்த இடத்துக்கு எருமை மையம்(BISON CENTER) என்ற பெயரும் உண்டு.
இங்குள்ளவர்கள் தங்கள் பகுதியை 'அலாஸ்காவின் நட்புப் பகுதி' (Alaska's friendly frontier) என்று அழைக்கிறார்கள். இங்குதான் புகழ்வாய்ந்த அலாஸ்கா நெடுஞ்சாலை முடிவடைகிறது. அந்தக் காலத்தில் இவ்விடத்துக்கு வருவது மிகவும் சிரமம். இப்பொழுது மிகவும் எளிதாகச் சாலைவழியே வந்துவிட முடியும். இங்கே அலாஸ்கா நெடுஞ்சாலை முடிவுப்பகுதியைத் தொட்டதற்கான சான்றிதழ் தருகிறார்கள். ஒரு டாலர் கட்டணம்.

இங்கே உள்ள கடையில் மூஸ் என்ற மிருகத்தின் புழுக்கையை அலங்காரப் படுத்தி விற்கிறார்கள். மூஸ் புழுக்கை பழுப்பு நிறத்தில் ஆட்டுப் புழுக்கையை விட 15 மடங்கு பெரிதாக இருக்கிறது.

பயர்வீட் தேன்

பயர்வீட் என்பது ஒரு சிறிய செடி. இளஞ்சிகப்பு நிறத்தில் இருக்கும். இதன் பூவிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேனில் வைட்டமின் A நிறைய இருப்பதாகவும் அதை உண்டால் கண்பார்வைக்கு நல்லது என்றும் பலவித ஒவ்வாமை நோய்கள் குணமாவதாகவும் சொல்கிறார்கள். டெல்ட்டா சந்திப்பில் உள்ள கடையில் அது கிடைக்குமா என்று விசாரித்தோம். அவர்களிடம் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் மிகவும் நட்போடு தொலைபேசி மூலம் பல இடங்களிலும் விசாரித்தார்கள். எங்கும் கிடைக்கவில்லை.சிறிது நேரம் அங்குத் தங்கிவிட்டு அங்கிருந்து ரிச்சர்ட்சன் சாலை வழியாக வால்டீஸ் நோக்கிச் சென்றோம்.

12 ரிச்சர்ட்சன் சாலை

ரிச்சர்ட்சன் என்பவர் அந்நாளில் அளவைப் பொறியாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். டெல்ட்டா சந்திப்பிலிருந்து வால்டீஸ்வரை சாலை அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் எழுத்து மூலமாகவும் நேரடியாகவும் அமெரிக்க அரசுக்கு எடுத்துரைத்தார். அரசும் அவரது வேண்டுகோளை ஏற்று மிகவும்

கடினமான அந்தப் பணியை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அவரிடமே ஒப்படைத்தது. அவரையே தலைமைப் பொறியாளராக நியமித்தது. பலவித இடர்ப்பாடுகளுக்கிடையே உயிரைத் திரணமாக மதித்து

அப்பணியைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றினார். எனவே அந்தச் சாலைக்கு அவரது பெயரையே சூட்டினார்கள்.

அலாஸ்கா பைப்லைன்

வழியில் ப்ருதோபேயிலிருந்து வால்டீஸ் வரை செல்லும் அலாஸ்கா பைப்லைனைப் பார்த்தோம். அது நிலநடுக்கத்திலிருந்தும் சுருங்கி விரிவதினின்றும் பாதுகாக்கப்படும் பொருட்டு வளைந்து வளந்து செல்கிறது

சாலை வீடுகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தங்கம் தேடி வந்தவர்கள் பலர். அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருட்கள் மற்றும் உணவு விற்பதற்காகவும் தங்குமிடம் கொடுப்பதற்காகவும் பல சாலையோர வீடுகள் இருந்தன. அவற்றில் சுல்லிவன் சாலைவீடு, ரீகாஸ் சாலை வீடு முக்கியமானவை. டெல்ட்டா சந்திப்புக்கு அருகாமையில் இருக்கின்றன. அவற்றின் பழைய தன்மை மாறாமல் அவற்றை இன்னும் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

ரிச்சர்ட்சன் ஹைவே டெல்ட்டா நதியை ஒட்டிச் செல்கிறது. அங்கிருந்து வலப்புறமாகப் பார்த்தால் அலாஸ்கா மலைத் தொடரைச் சார்ந்த பல பெரிய மலைச் சிகரங்கள் தெரிகின்றன. நெளிந்து நெளிந்து ஓடும் நதி, நதியை ஒட்டிய சிறிய குன்றுகள், அதை அடுத்து ஒரு பெரிய சிகரம், அதன் பின்புறம் இன்னொன்று இப்படி அடிவானம் வரை செல்கின்றனவோ என்று சொல்லும் வண்ணம் மலை அடுக்குகள் தெரிந்தன. மழையைக் கொணரும் கருமேகங்கள் சாலையில் படுத்துக் கிடந்தன. மேகத்துக்குள்ளே எங்கள் வாகனம் புகுந்து செல்வதைப் பார்க்க முடிந்தது. இடதுபுறம் தைக்கா காடுகள். குள்ள மரங்கள், நிறம் மாறிய மரங்கள், மஞ்சள் குளித்த மரங்கள் என்று பல காட்சிகள். சாலை ஒரு மலையை மோதுவது போலச் சென்றது. அந்த இடத்திலேயே சாலை முடிந்துவிடுமோ என்றுகூட எண்ணத் தோன்றியது. ஆனால் மலையை நெருங்க நெருங்க சாலை ஒரு கணவாய் வழியாக இருமலைகளுக்கிடையில் புகுந்து சென்றது. இரு வலிவு மிக்க சொற்களுக்கிடையே மறைந்து ஒலிக்கும் வலிய தொனியைப் போல கணவாய்க் காற்று வேகமாக வீசியது. காரின் கண்ணாடியைச் சற்றே இறக்கிப் பார்த்தேன். மேகத்தில் குளிக்கும் பேறு கிடைத்தது. அந்த இஸபெல் கணவாயை ஒட்டி சம்மிட் என்ற பெயருடைய பரந்த விரிந்த ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்து பாக்சன் என்ற ஒரு பெரிய ஊர். அங்கிருந்து ஒரு சாலை தெனாலி மலைத்தொடரை நோக்கிச் செல்கிறது.

இஸபெல் கணவாய் அலாஸ்கா மலைத் தொடரைக் கடந்து செல்கிறது. அதை விட்டு வெளி வந்து காப்பர் பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் நுழைகிறோம். அங்குதான் வட அமெரிக்காவிலேயே மிகப் பெரிய தேசீயப் பூங்கா இருக்கிறது . இங்கே எல்லாமே பெரியவை. காட்டு நதிகள் மிக நீளமானவை, கட்டுக்கடங்காதவை, மலைகள் பெரியவை.

சோர்டஃப்

சோர்டஃப்(SOURDOUGH) : அலாஸ்காவில் நீண்டகாலமாக வாழ்ந்துவரும் மக்களைச் சோர்டஃப் என்று அழைக்கிறார்கள். அதுவே இந்த ஊருக்குப் பெயராகியிருக்கிறது. சோர்டஃப் என்பது ஒருவகை உணவுப் பொருள். இதை மூலப் பொருளாகக் கொண்டுதான் ரொட்டி, டவ்னட், கேக் ஆகியவை இங்குச் செய்கிறார்கள். சோர்டஃப் சமையல் இன்றும் அலாஸ்காவில் பெயர்பெற்ற ஒன்று. பரம்பரை பரம்பரையாக சோர்டஃப் சமையல் செய்பவர்கள் இன்னும்

இருக்கிறார்கள். இதைத் தயாரிக்க சோர் ஸ்டார்ட்டர் என்று ஒருவகைப் புளித்த மாவைத் தயாரித்து வைக்கிறார்கள். உறைமோர் போல இது தொடர்ந்து வரும்.
சாலையை ஒட்டி இடப்புறம் குல்கானா நதி ஓடுகிறது. வலப்புறம் ககோனா நதி ஓடுகிறது. ககோனா சிறிது தொலைவு ஓடிக் காப்பர் நதியில் கலக்கிறது. காப்பர் நதி 287 மைல் நீளம். ஒரு மைலுக்கு 12 அடி கீழே இறங்குகிறது. 13 கிளை நதிகள். இதன் டெல்ட்டாப் பகுதியில் வசந்த காலத்தில் இலட்சக்கணக்கான பறவைகள் வந்து தங்கி வடக்கு நோக்கிப் பறந்து செல்லும். இங்குள்ள அன்னங்கள் மிக அழகானவை.

காப்பர் நதிப் பள்ளத்தாக்கு அமெரிக்காவின் ஒஹையோ மாநிலத்தைவிடப் பெரியது. தொடர்ந்து சென்று கிளென் எல்லன் சந்திப்பை அடைந்தோம். இங்கிருந்து ஆங்கரேஜுக்கு ஒரு மலைப் பாதை சுகாச் மலைத் தொடர்வழியாகச் செல்கிறது. இந்த மலைத் தொடர்ப் பாதையில் சாலையை ஒட்டி மாட்டனுஸ்கா என்னும் பனிப்பாறை இருக்கிறது. சாலையில் இருந்தபடி அதைக் காணமுடியும். அது 4 மைல் அகலமுடையது. மிக அழகான பனிப்பாறையிது மாட்டனுஸ்காப் பகுதி விவசாயத்துக்குப் பெயர் பெற்றது. .

__கிளன் எல்லன்__

கிளனெல்லன் என்ற அந்த ஊர் கிளென், எல்லன் என்ற இரண்டு இராணுவ வீரர்களால் உருவாக்கப் பட்டது. அதைத் தாண்டி காப்பர் சென்டர் என்ற ஊர். 1898 ல் தங்க வேட்டைக்காக அலாஸ்கா வந்த போது வால்டீஸ் வழியாக 'குல்டினா' பனிப்பாறையைத் தாண்டி 'குட்டினா' காட்டு நதி வழியாகக் காப்பர் சென்டர் வந்திருக்கிறார்கள். 1900ல் இது மிக முக்கியமான வியாபார மையமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது . இந்தப் பகுதிக்கு வந்தவர்களுக்குத் தங்கம் கிடைக்கவில்லை. தங்கம் கிடைக்காமல் அல்லாடி, பனியிலும் குளிர்காற்றிலும் வதைப்புண்டு, நதியில் தள்ளாடி, மலைகளில் ஏறித் துவண்டு, உணவின்றித் திண்டாடி, காட்டுவிலங்குகளால் தாக்கப்பட்டு அவர்கள் அனுபவித்த துயரங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் பல துயரக் கதைகளைச் சொல்கின்றன. தங்கப்புதையல் வேட்டைக் கதைகளைப் பற்றிப் பல புத்தகங்கள் வந்துவிட்டன. படித்தால் கண்ணீர் வரும். ஆசை மனிதனை எவ்வாறெல்லாம் துயரப் பட வைக்கிறது என்பதற்கு இத்தகைய வரலாறுகள் சான்று. காப்பர் சென்டரிலிருந்து போராடி பெயர்பேங்க்ஸ் வரை சென்றவர்கள் தங்கத்தை அள்ளியிருக்கிறார்கள்.

__கரிபு கிளட்டர்ஸ்__

கிளெனெல்லன், காப்பர் சென்டர் பகுதிகளில் நதிகளை ஒட்டிப் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் பலவற்றுக்கு நேரடியான சாலைத் தொடர்பு கிடையாது. பல கிராமங்கள் புஷ் கிராமங்கள். அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக KCAM என்ற வானொலி நிலையம் ஒன்று கிளென் எல்லெனில் இயங்குகிறது, அவர்கள் அவசரச் செய்தி சொல்லவேண்டு மென்றாலோ, ஆபத்துக்கு உதவி கோரவேண்டுமென்றாலோ தொலைபேசி மூலம் அந்த வானொலி நிலையத்துக்குச் சொன்னால் போதும். அவர்கள் ஒலிபரப்பிவிடுவார்கள். உடனே உதவி கிட்டும். இன்ன உதவிதான் கேட்கலாம் என்பதில்லை. வீட்டுச் சாவியை

எங்கே வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று வெளியில் போயிருக்கும் கணவனிடம் மனைவி கேட்க , சாவியைச் ஜன்னலோரம் மூலையில் வைத்திருக்கிறேன் என்று
கணவன் பதில் சொன்னானாம். இப்பொழுது செல்போஃன் காலம். என்றாலும் அந்த நிலையத்தின் தொண்டு எவ்வளவு மகத்தானது என்பது அதை இன்னும் மக்கள் போற்றுவதிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த நிகழ்ச்சிக்கு 'கரிபூ கிளாட்டர்ஸ்' அதாவது 'கரிபூ குளம்பொலி' என்று பெயர்.

88வது மைலில் அலாஸ்கா பைப்லைன் மிக அழகாக வளைந்து செல்வது தெரிகிறது.

திசைமாறும் சிகரங்கள்

அங்கிருந்து ராங்கல் மலைத் தொடரும் பிரமாதமாகத் தெரிகிறது. தொடர்ந்து செல்கிறபோது நான்கு மலைச் சிகரங்கள் ஒரு வரிசையில் தெரிகின்றன. 1 சன்போர்ட் 2 ட்ரம் 3 ராங்கல் 4 ப்ளாக்பன் . சிறிது தொலைவு சென்றதும் அவற்றின் வரிசை மாறித் தெரிகிறது 1 ட்ரம் 2 சன்போர்ட் 3 ராங்கல் 4 ப்ளாக்பன்

என்று வெடிக்குமோ?

அலாஸ்காவில் உள்ள 15 பெரிய மலைச்சிகரங்களில் 12 ராங்கல் மலைத்தொடரில் இருக்கின்றன. அதில் மவுண்ட் ராங்கல் அடியில் கொந்தளிப்புள்ள மிகப் பெரிய எரிமலை. 1900 ல் இந்த எரிமலை குழம்பைக் கக்கியது. இப்பொழுதும் இம்மலையின் உச்சிப் பள்ளத்திலிருந்து ஒரு மீட்டருக்குக் கீழே சல்ப்யூரிக் அமிலம் கொதித்துக் கொண்டி ருக்கிறது. 100 வருடங்களாக அடங்கிக் கிடக்கும் இவ்வெரிமலை என்று வெடிக்கும் என்று சொல்ல இயலாது என்கிறார்கள்.

இந்தப் பகுதியில் 1900 ல் செம்புத்தாது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மிக மிக அதிக அளவு செம்பு கிடைத்தது. 1938 செம்புத்தாது வெட்டியெடுப்பது நிறுத்தப்பட்டது. அது நிறுத்தப்படுமுன் அங்கேஒரு பில்லியன் டன் செம்பும் 9.7 மில்லியன் அவுன்ஸ் வெள்ளியும் கிடைத்தனவாம்.

இந்தப் பகுதியை வாடகை விமானத்திலும் சுற்றிப் பார்க்கலாம். தெனாலியைப் போல இங்கே பல காட்டு மிருகங்களையும் காணக்கூடும். கடல் மிக அருகாமையில் இருப்பதால் கடல்வாழ் உயிரினங்களையும் காணலாம்.

உலாவரும் உயிரினங்கள்

மர்மாத் (அணில் போன்றது, பெரியது), பர்கா அணில், கேம்ப் திருடர்கள் என்று சொல்லப்படும்
சாம்பல் நிற ஜே பறவைகள்(நமது காகங்களைப் போல உணவுப் பொருட்களைத் திருடிச் சென்றுவிடும்)

திமிங்கிலங்கள், கருப்புக் கரடிகள், (இவற்றிற்குத் திமில் கிடையாது. மரம் ஏறும். க்ரிஸ்லி கரடி மரம் ஏறாது .) ஓநாய்கள், கோயோட்ஸ் (சாம்பல் நிற நாய்கள் போலிருக்கும்) மூஸ், டிரம்பட்டெர் அன்னங்கள்(30 ஆண்டுகட்கு முன்பு அழிந்து போய்விட்டதகாவே கருதப் பட்ட இனம், அரசின் தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கையால் பல்கிப் பெருகியிருக்கின்றன எப்பொழும் ஜோடியாகவே செல்லும்).கிரிஸ்லி கரடிகள், கரிபூ, ஸ்னோஷூ முயல், (நிறமாறும் முயல்- குளிர்காலத்தில் வெள்ளையாகவும் கோடையில் பழுப்பாகவும் இருக்கும்) செந்நரிகள், ஆட்டர்கள், லிங்க்ஸ்(பூனைபோல் இருக்கும்) ஆந்தை, மொட்டைத்தலைக் கழுகு ஆகியவற்றை இங்குக் காணலாம்.

அங்கிருந்து 45வது மைலில் ஸைனா(TSAINA) என்ற நதியை ஒட்டிச் செல்லுகிறது ரிச்சர்ட்சன் சாலை.
சாலை தாம்சன் கணவாய் மேலேறிச் செல்கிறது. அதில் பல பீவர் அணைக்கட்டுகளைக் காண இயலும். இங்கே அப்பொழுது சூரிய அஸ்தமனச் சமயமானதால் சில மலைச் சிகரங்கள் தங்கமயமாகச் ஜொலித்தன. ஒரு சிகரம் கோபுர கலசம்போலச் செம்புகலந்த தங்க
நிறமாகத் திகழ்ந்தது. இந்தத் தாம்ஸன் கணவாயில்தான் அலாஸ்காவிலேயே அதிகப் பனி பெய்கிறது. ஒரு நாளில் 5 அடி வரை பெய்திருக்கிறது. இயற்கைக் காட்சியை இரசிக்க மிகச் சிறந்த இடம் இது.

<u>அடடா என்ன அழகு?</u>

பல சிகரங்களில் பனிபோர்த்தப் பட்டிருந்த காட்சி சிவலிங்கத்திற்கு விபூதி அபிஷேகம் பண்ணி வைத்திருப்பதுபோலும் சில இடங்களில் பாலாபிஷேகம் போலவும் இன்னும் நாடக மேடையில் திரைச் சீலைக்குக் கட்டிய வெண்ணிறக் குஞ்சம் போலவும் இன்னும் சில மலைகளில் வெள்ளையடித்த பிறகு சுண்ணாம்பைக் கொட்டி வைத்தது போலவும் தோன்றின. தங்க நிறச் சரிகைக் கரை கட்டியது போலவும் சில இடங்களில் மாப்பிள்ளைக்குக் கட்டிவைத்த வெண்பட்டுச் சரிகை வேஷ்டியைப் போலவும் தோன்றின.

அழுக்குக் கிளேசியர்

மேலும் தொடர்ந்து சென்று 27வது மைலில் (வால்டீஸிலிருந்து 27 வது மைல்) வொர்திங்டன் கிளேசியரை அடைந்தோம். சாலையில் வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டு அங்கிருந்தே இதைக் காணமுடியும். என்றாலும் நாங்கள் கீழே இறங்கிக் கிளேஸியரின் அடிப்பாகம் வரை சென்றோம். நாங்கள் முன்பு பார்த்தபோர்ட்டேஜ் கிளேசியர் பளிங்குபோல நீல நிறத்தில் சுத்தமாக இருந்தது.. ஆனால் இந்த கிளேஸியர்தட்டையாக அழுக்குமயமாக இருந்தது. இதற்கு நாங்கள் கொடுத்த பெயர் அழுக்குக் கிளேஸியர். மேற்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர்ந்து வால்டீஸை நெருங்கினோம். அந்தப் பகுதிக்கு கீஸ்டோன் கேன்யன் (KEYSTONE CANYON) என்று பெயர். இருபுறமும் வானளாவிய மலைகள். மலைகளுக்கு நடுவே சாலை. சாலையின் ஓரமாய் ரேபிட் லோவ் என்ற நதி ஓடுகிறது.

மணப்பெண்ணின் சல்லா

அதை ஒட்டி உலகப் புகழ்பெற்ற மணப்பெண்ணின் சல்லா(BRIDAL VEIL) என்ற பெயருடைய தொடர் நீர்வீழ்ச்சி எத்தனை அடி உயரமிருக்கும் என்று கண்ணால் கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியா உயரத்திலிருந்து விழுகிறது. இவ்வருவி குளிர்காலத்தில் உறைந்திருக்கும். அச்சமயம் மலையேறுவது போல் அதன் மேல் ஏறிச் செல்லப் பலர் வருகிறார்கள். இன்னும் சற்றுத் தொலைவில் குதிரையின் வால் போல் தோற்றமளிக்கும் ஒரு அருவி(HORSE TAIL) எதிர் மலையிலிருந்து விழுகிறது. எதிரே வால்டீஸ் வளைகுடா. அதை ஒட்டிக் கீஸ்டொன் மலைத்தொடர். பனிபடர்ந்திருந்தது. அம்மலைத் தொடர்

ஊரிலிருந்து எழுந்த மங்கிய ஒளிவெள்ளத்தில் பளபளத்தது. அம்மலைத் தொடரை ஒட்டி நீர்நிலை இருப்பதால் அம்மலைத் தொடரின் பிரதிபலிப்பை அப்படியே நீருக்குள் காணமுடிந்தது கண்கொள்ளாக் காட்சி. நகலையும் அசலையும் ஒன்றாகப் பார்ப்பது பேரானந்தம். அதற்கு எதிரே ஒரு பெரிய மலை. அங்கும் பல அருவிகள். பசிய மரங்கள். சிறுசிறு மலர்ச் செடிகள். அழகின் எல்லை நிலமாக அவ்வூர் காட்சியளித்தது

*<u>சாகவரும் சால்மன்</u>*அந்தச் சாலையின் ஒருபுறம் சாலமன் ஏரி என்ற ஒரு ஏரி. அங்கே சாலமன் மீன்களை வளர்க்கிறார்கள். இங்கே பிறக்கும் மீன்கள் வளர்ந்து கடலுக்குச் சென்றுவிடுகின்றன. தனக்குச் சாவு நெருங்கிவிட்டது என்று தெரிந்ததும் அவை மீண்டும் இந்த ஏரிக்கே திரும்பிவந்து இனப்பெருக்கம் செய்து உயிர்விடுகின்றன, இறந்துபோன பல சால்மன் மீன்களை நாங்கள் அங்கே பார்த்தோம். இயற்கையின் இந்த விந்தையை என்னவென்று சொல்வது?

<u>அலாஸ்காவின் ஸ்விட்சர்லாந்த்</u>

'ஆண்டவன் ஓரவஞ்சனைக் காரன்' என்றான் சுந்தர்.

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய் ?" என்று கேட்டேன்.

"இயற்கையின் எல்லா அழகையும் இந்தச் சிறு ஊருக்கே கொடுத்துவிட்டானே!' என்றான்.

மேலும் தொடர்ந்து" இந்த ஊரில் ஒரு வீட்டை வாங்கிக் குடிவந்துவிடலாமா?" என்று கேட்டான்

வருடத்தில் 557 அங்குலம் பனி ஓராண்டில் அந்த ஊரில் பெய்திருக்கிறது என்பதை நினைக்கும் போது

இறைவன் ஓரவஞ்சனைக்காரனல்ல, துன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள இன்பத்தைக் கொடுக்கிறான் என்பது புரிந்தது.

வால்டீஸை 'அலாஸ்காவின் ஸ்விட்சர்லாந்து' என்று அழைக்கிறார்கள்..

வால்டீஸில் அன்று இரவு ஒரு ஹோட்டலில் தங்கினோம்.

<u>வால்டீஸ்</u>

அலாஸ்கா பைப்லைன் பிர்தோஸ் பேயிலிருந்து தொடங்கி 800 மைல் கடந்து இந்தவூரில் தான் முடிவடைகிறது, இங்கிருந்துதான் கப்பலில் அமெரிக்காவின் வேறு இடங்களுக்குச் செல்லுகிறது.

1964 நல்ல வெள்ளியன்று ஏற்பட்ட பூகம்பத்தில் வால்டீஸ் நகரம் முழுதும் அழிந்துவிட்டது. இப்பொழுதுள்ள நகரம் பழைய இடத்திலிருந்து சற்றுத் தள்ளி நிர்மாணிக்கப் பட்டது. வால்டீஸில் வருடத்தில் 300 நாட்களுக்குமேல் மழை பொழிகிறது.

பூகம்பம் ஏற்பட்டுச் சரியாக இருபத்தைந்து வருடம் கழித்து நல்லவெள்ளி நாளில் எக்ஸான் வால்டிஸ் என்ற எண்ணெய்க் கப்பல் ஒரு பாறையில் மோதி அதிலிருந்து 11

மில்லியன் பேரல் எண்ணெய் கடலில் கலந்ததுகடற்கரையில் பலமைல் தூரம் எண்ணெய் உள்சென்றது.. கடல் பறைவைகள் மீன்கள் ஆகியவை பல்லாயிரக்கணக்கில் மடிந்தன. வால்டீஸை ஒட்டி இருக்கும் பிரின்ஸ் வில்லியம் சௌண்ட் என்ற பகுதி மிகவும் பாதிக்கப் பட்டது. அந்த எண்ணெய்க் கசிவை முழுவதுமாக அகற்றப் பல ஆண்டுகளாயின.

<u>கப்பலில் கார்</u>

மறுநாள் காலை பிரின்ஸ் வில்லியம் சௌண்ட் பகுதியைக் கப்பலில் சென்று காண்பதாகத் திட்டம். நாங்கள் வாடகைக்கு

எடுத்திருந்த காரும் எங்களுடனே அந்தக் கப்பலில் வரும்.

காலை ஐந்து மணிக்கே எழுந்துவிட்டோம். சூரியன் மெதுவாகத் தலையைக் காட்டத் தொடங்கியது. வானத்தில் செம்மை படர்ந்திருந்தது.வெப்பம் குறைந்த செம்மையான சூரியன். கடல்நீர் ஒளிமயமாகத் திகழ்ந்தது. மலையிலே மரங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்தன. கரையிலே சிறிய சிறிய மலர்கள் சிரித்தன. புல்தரை மின்னியது. வெளியிலே குளிர் இருந்தாலும் வெப்ப ஆடைகள் அணிந்திருந்ததால் சமாளிக்க முடிந்தது. அந்தக் காலைக் காட்சியைப் பார்த்ததும் குயில் பாட்டில் பாரதி கொடுத்திருக்கும் காலைக் காட்சிதான் நினைவுக்கு வந்தது.

தங்கம் உருக்கித் தழல்குறைத்துத் தேனாக்கி
எங்கும் பரப்பியதோர் இங்கிதமோ, வான்வெளியைச்
சோதி கவரும் சுடர்மயமாம் விந்தைதனை
ஓதிப் புகழ்வார் உவமையொன்று காண்பாரோ?
புல்லை நகையுறுத்திப் பூவை வியப்பாக்கி
மண்ணைத் தெளிவாக்கி நீரில் மலர்ச்சிதந்து
விண்ணை வெளியாக்கி விந்தைசெயும் சோதியினைக்
காலைப் பொழுதினிலே கைகுவித்து நான்தொழுதேன்"

என்ன அற்புதமான படப்பிடிப்பு. அந்தப் பாடலைச் சொல்லி நான் கைகுவித்துத் தொழுதேன்.

'செங்கதிர்த் தேவன் சிறந்த ஒளியினைத் தேர்கிறோம் -அவன் எங்கள் அறிவினைத் தூண்டி நடத்துக!"
என்ற காயத்ரி மந்திரத்தின் பூரணப் பொலிவை அங்குக் காணமுடிந்தது.

13 **பிரின்ஸ் வில்லியம் சவுண்ட்**

மனமகிழ் ஊர்திகள்

புறப்படுவதற்கு ஒருமணி நேரத்துக்கு முன் கப்பலில் இருக்கவேண்டுமென்பதால் அறையைக் காலிசெய்துவிட்டுக் கப்பல் இருந்த துறைமுகப் பகுதிக்குக் காரில் சென்றோம்.

அங்கே எங்களுக்கு முன்னே பல மனமகிழ் ஊர்திகள் காத்துக்கொண்டிருந்தன. ரிக்ரியேஷன் வெஹிக்கிள் என்று சொல்லப்படும் மனமகிழ் ஊர்திகள் பேருந்துபோல் இருக்கும். ஒரு வீட்டுக்குள் இருக்கும் அத்தனை வசதியும் அந்த

வண்டிக்குள் இருக்கும். பெரும்பாலும் வயதானவர்கள் வெளியிடங்களைப் பார்ப்பதற்காக அவ்வண்டிகளில் வருவார்கள். அவர்களுக்குத் தனி வீடு தேவையில்லை. வண்டியே வீடு. ஒவ்வொரு ஊரிலும் இத்தகு வண்டிகளை நிறுத்துவதற் கென்றே சகல வசதிகளுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை ஒதுக்கிவைத்திருப்பார்கள். தொலைபேசி மின்சாரம் ஓய்வறைகள் போன்ற வசதிகள் அங்கே இருக்கும். அங்கே வண்டியை நிறுத்திவிட்டு ஊரைச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு அடுத்த ஊருக்குக் கிளம்புவார்கள். ஓய்வுபெற்ற பெரியவர்களுக்கு அரசின் உதவித்தொகை கிடைத்துவிடுவதால்

இப்பெரியவர்களைப் பெரும்பாலும் சூதாட்ட இடங்களிலே பார்க்க முடியும்.

எல்லாக் கார்களும் கப்பலின் அடித்தளத்தில் கொண்டு நிறுத்தப்பட்டன. எங்கள் காரையும் கொண்டு நிறுத்தினோம். சாப்பாட்டு மூட்டையோடு கப்பலின் மேல்தளத்துக்குச் சென்றோம். அப்பப்பா எவ்வளவு பெரிய கப்பல்!. காலை எட்டரை மணிக்கெல்லாம் நீலவானில் எழும் சூரியனைப்போல நீலக்கடலைக் கிழித்துக்கொண்டு கப்பல் புறப்பட்டது. கப்பலில் மூன்று தளங்கள். நடுத்தளத்தின் முன்பகுதியில் கப்பலில் அமர்ந்துகொண்டே இயற்கைக் காட்சிகளைப் பார்த்து அனுபவிக்கும் வண்ணம் இருக்கைகள் போடப்பட்டிருந்தன. சுற்றிலும் கண்ணாடிச் சுவர்கள். குளிர்கால ஆடைச் சுமையோடு மேல்தளத்திற்குச் சென்றேன். சுற்றிலும் மலைகள். நடுவே கடல். கப்பல் முன்னே செல்லச் செல்லக் மலைகள் கப்பலுக்கு வழிவிட்டன.

வெண்ணீறு பூசிய விந்தை மலைகள்

கடலுக்கு நடுவே தீவுகள் போலச் சில மலைகள் எழுந்து நின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் பனிப்பாறைகளிலிருந்து உடைந்துவிழுந்த குட்டிப் பனிப்பாறைகள் நீலக் கம்பளத்தில் பதித்த புஷ்பராகங்களாக மிதந்துகொண்டிருந்தன. வெண்ணீறு பூசிய விடியல் என்று சொல்வதுபோல மலைகளின் மீது பனிபடர்ந்து கிடந்தது. கடல் அலை, மலைகளைத் தழுவ, மலைகளுக்கு நடுவே சூரியன் எழுந்துவந்து தனது தங்கக் கதிர்களால் வெண்பனியைத் தங்கக் கட்டிகளாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தான். கீழை வானில் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு வேறு சூரியன்களைக் கண்டேன். இரண்டு வெவ்வேறு மலை உச்சியில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு சூரியன். ஒன்று மற்றொன்றின் பிரதிபலிப்பாகவும் தோன்றவில்லை. அந்த உருவெளித் தோற்றத்தின் காரணம் என்ன என்றும் புரியவில்லை. கப்பலின் பின்புறம் சென்று பார்த்தால் கொந்தளிக்கும் ஒரு நதியைக் கடல் நடுவே உருவாக்கியதைப் போல கப்பல் கிழித்துக்கொண்டு சென்ற கடல் நீர் அதன் வேகத்தில் அலைப்புண்டு நுரைகக்கிப் புரண்டு நெளிந்தது.

வசப்படும் வானம்

வானத்திலிருந்து மேகம் இறங்கி மலையின் உச்சிக்கும் வானத்துக்கும் பாலம் அமைக்க, மேகத்தைத் தழுவிய பனி, உச்சிக்கும் கடல்நீருக் கும் இணைப்பு க் கொடுக்க, கடல் நீர் கப்பலின் அடியில் அடித்து மேலே தெறித்து என்னை நனைக்க, எனக்கும் வானத்திற்கும் ஓர் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டதுபோல் உணர்ந்தேன். இவ்வளவு அழகிய அந்த பிரின்ஸ் வில்லியம் சௌண்ட் பகுதியைத் தான் 1989ல் நிகழ்ந்த எண்ணைக் கசிவு பாழ்படுத்தியது. எண்ணிப்பார்க்கும் போது நெஞ்சம் பதைத்தது. வலது புறத்தில் மலை அடிவாரத்தை ஒட்டிய பகுதியில்கடல் ஆட்டர்கள் கும்மாள மடித்துக்கொண்டிருந்தன. மேலே சில கடற்பறவைகள்

பறந்துகொண்டிருந்தன. அவை திடீரெனக் கீழே தாவி மீனைக் கொத்திச்செல்லும் அழகை இரசித்தேன்.

கொலம்பியா கிளேசியர்

அந்தப் பகுதியில்தான் மத்திய அலாஸ்காவின் மிகப் பெரிய கொலம்பியா கிளேசியர் இருக்கிறது.மிகப் பிரம்மாண்டமான

கடல்பாறை. கப்பல் மிகப் பெரியதாகையால் அதன் அருகே சென்று பார்க்க முடியாது.

சற்றுத்

தொலைவி லிருந்துதான் அதைக் காண முடிந்தது. அந்தத் தொலைவிலும் அது மிகக் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது. பலமைல் கணக்கில் பரந்து விரிந்த அந்தப் பனிப்பாறைக்கு வேண்டிய பனியை நல்கும் பனிநிலம் அதன் பின்புலமாக அமைந்திருந்தது. அடிவானத்தைச் சுற்றியிருந்த மலைகளின் உச்சியில் தொடர்ந்து படுத்திருந்த பனிப்படலம் அடிவானத்திற்கு வெள்ளி ஒட்டியாணம் பூட்டியதைப்போல் இருந்தது. ஒட்டியாணத்தின் தங்கத் திருகுகளாக, சூரியனின் ஒளியில் பட்டு மின்னிய சில பனிப்பாறைகள் திகழ்ந்தன. இயற்கையின் அந்த விஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கும் போதுநம்மைச் சிறு புள்ளிகளாகக் கூடக் கருத என்னால் இயலவில்லை.

கட்டியிழுக்கும் காந்தச் சிரிப்பு

நடுத்தளத்தில் தனது காந்தச் சிரிப்பால் விதாத் அங்கிருந்த அமெரிக்கர்கள் பலரைக் கவர்ந்துவிட்டான். இயற்கையின் விரிப்பையும் குழந்தையின் சிரிப்பையும் அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் காவி உடையணிந்து கையிலே வேதாந்தப் புத்தகம் ஒன்றைப்

படித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த அமெரிக்கர் இந்தியாவில் ரிஷிகேசத்தில் சந்நியாசம் வாங்கிக் கொண்டாராம்.

மேல்தளத்தில் குளிர் அதிகமாக இருந்தது. காற்றுப் பலமாக வீசியது. அந்தத் தளத்தில் இளம் காடலர் இருவர் டைட்டானிக் ஸ்டைலில் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தனர். தொலைவிலிருந்து அலைகள் நுரைப்பூக்களை அள்ளிக் கொண்டு வந்தன. பிரின்ஸ் வில்லியம் சௌண்ட் பகுதியின் மலைகளில் நடந்து உட்பக்கமாகச் சென்று இயற்கைக்

காட்சியை இரசிப்பதற்கென்று தனியாகப் பயண ஏற்பாடுகள் பல நிறுவனங்கள் செய்கின்றன. நேரமில்லாதவர்கள் குட்டி விமானம் மூலம் பிரின்ஸ் வில்லியம் சௌண்ட் முழுதும் சுற்றிப் பார்க்கலாம்.

அதோ விட்டியார்

கப்பல் சென்றுகொண்டிருந்த திசையில் நேர் எதிரே இருந்த மலையில் இரண்டு பனிப்பாறைகள் ஒரு மிருகத்தின் இரட்டைப் பாதங்களாக அடுத்தடுத்துப் படுத்துக் கிடந்தன. அவை மற்ற டைடல் கிசேியர்களைப் போலப் படிகங்களாக

இராமல் தட்டையாகத் தெரிந்தன. அவற்றை ஒட்டி ஒரு அடுக்குமாடிக் கட்டிடம் தெரிந்தது. நாங்கள் இறங்க வேண்டிய இடமாகிய விட்டியார் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது புரிந்தது. 1964ல் ஏற்பட்ட பூமி அதிர்ச்சியில் 104 அடி உயரத்துக்கு அலை எழும்பி விட்டியார் நகரைத்தை முழுதும் அழித்துவிட்டது வலது கைப்புறத்தில் பசுமை மலைகள் காட்சியளித்தன. அவற்றிலிருந்து பல இடங்களில் அருவிகள் கொட்டிக்கொண்டிருந்தன.

சரியாக ஒன்றரை மணிக்குக் கப்பல் விட்டியாரை அடைந்தது. விட்டியார் ஒரு சிறிய நகரம். சமீப காலம் வரை அதற்குக் காரில் நேரடியாகப் போக இயலாதிருந்தது.

<u>குகைப்பாதை</u>

ஆங்கரேஜிலிருந்து விட்டியாருக்கு இரயில் பாதை செல்கிறது. மலையைக் குடைந்து இரயில் பாதை செல்வதால் இரயிலில் தான் விட்டியார் செல்ல இயலும் . அல்லது கப்பலில் கடல்வழியாக வால்டீஸிலிருந்து நாங்கள் சென்றதுபோல் செல்லலாம். ஆனால் சமீபத்தில் குகைப்பாதையை மேலும் விரிவுபடுத்திக் காரும் போவதற்கு வசதி செய்திருக்கிறரர்

கள். இரயில் போகும் போது கார் போக முடியாது. எனவே கார்களை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் அனுமதிக்கிறார்கள். 2மணியிலிருந்து மூன்று மணிவரை கார்களுக்காக அந்தப் பாதை திறந்திருக்கும் என்றார்கள். அதன் வழியாகத்தான் ஆங்கரேஜுக்குச் செல்லவேண்டும். உடனே கப்பலில் இருந்து காரை எடுத்துக் கொண்டு குகைப்பாதை நுழைவாயிலுக்கு வந்தோம். அவ்விடத்திலிருந்து நாங்கள் முதலில் பார்த்த போர்ட்டேஜ் கிளேசியர் மிகவும் பக்கம். விட்டியாரிலிருந்து ஆங்கரேஜ் நோக்கிச் செல்லும் சாலை சற்றுத் தூரத்தில் பிரிந்து சீவார்ட் என்ற இடத்துக்குப் போகிறது. விட்டியாரிலிருந்து சீவார்ட் சென்று அங்கு இரவு தங்கிவிட்டு மறுநாள் கடல்வாழ் பிராணிகளைக் காணப்போவதாகத் திட்டம். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தில் ஒரு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. ஆங்கரேஜ் அங்கிருந்து 60 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. சீவார்டுக்கு அங்கிருந்து 30 மைல் சென்று பிரிந்து செல்லவேண்டும். ஆங்கரேஜில் அலாஸ்காவின் ஞாபகார்த்தமாக நண்பர்களுக்கு கைவினைப் பொருட்களும் அலாஸ்கா மின்ட் கடையில் தங்க ரேக்குகளும் வாங்கிக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னேன். மீண்டும் 9தேதி ஆங்கரேஜுக்கு வந்தாலும் சாமான்கள் வாங்க நேரமிருக்காது. என்னுடைய யோசனை உடனே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அங்கிருந்து நேராக ஆங்கரேஜ் நோக்கிச் சென்றோம். அலாஸ்கா வளைகுடாப் பகுதி மிகப் பொலிவுடன் விளங்கியது. தொலைவில் மங்கலாகத் தெனாலி மலைத் தொடர் தெரிந்தது. காற்று இதமாக வீசியது. நாங்கள் சிறிது தூரம் சென்றதும் அலாஸ்கா எக்ஸ்பிரஸ் இரயில்எங்கள் காரை ஒட்டியே சென்றது. அங்கங்கே நின்று இயற்கைக் காட்சிகளை இரசித்துக்கொண்டே சென்றோம். 4 மணிக்கு ஆங்கரேஜை அடைந்தோம்.

பயர்வீட் தேன் கிடைத்தது

4வது அவென்யூவில் உள்ள பல்பொருள் அங்காடியில் பயர்வீட் தேன் கிடைக்குமா என்று விசாரிப்பதற்காகச் சென்றேன் . மற்றவர்கள் அலாஸ்கா மின்ட்டுக்கும் கைவினைப்பொருட்கள் கடைக்கும் சென்றார்கள். மாலில் இருந்த வைல்ட் பெரி கடையில் தேன் கிடைத்தது. வாங்கிக் கொண்டேன். அலாஸ்காவின் பல பகுதிகள் ரஷ்யாவின் ஆதிக்கத்தில் சிறிது காலம் இருந்ததால் அங்கே ரஷ்யன் கலாச்சாரத்தை இன்றும் காணமுடியும். ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப் பட்டுள்ள ரஷ்யன் பொம்மைகள் சில சுந்தர் வாங்கிவந்தான். பெரிய செட் 48$. 10 பொம்மைகள் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக இருக்கும். ஐந்து பொம்மைகள் அடங்கிய செட்டின் விலை 15$.
மாலை 6 மணிக்குமேல் ஆங்கரேஜிலிருந்து கிளம்பினோம்.

14 சிறப்பு மிக்க சீவார்ட்

மயங்க வைத்த மாலைப் பொழுது

அதோ பாருங்கள் , அடிவானத்தில் பச்சையாக ஒளிபடர்ந்திருக்கிறது' என்றாள் என்மனைவி.
அடிவானத்தில் பாதி அளவுக்கு மேல் பச்சை ஒளி படர்ந்திருந்தது. நார்த்தெர்ன் லைட்டாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

ஆங்கரேஜிலிருந்து சீவார்ட் செல்லும் சாலையில் வேகமாகச் செல்ல இயலவில்லை. சாலையில் நெரிசலோ, ஒழுங்கில்லாத சாலையோ , இருட்டோ, காட்டுமிருகங்களின் பயமோ அதற்குக் காரணமல்ல. சாலையின் இருபுறமும் கொட்டிக்

கிடந்த அழகை இரசிக்காமல் எங்களால் செல்ல இயலவில்லை.

“அப்பா, அதைப் பாருப்பா அந்த மலையின் மேல் தங்க ஒளி" என்பான் என்மகன். உடனே வண்டியை நிறுத்திவிட்டுப் பார்ப்போம்.
'இங்கே பாருங்களேன், யானைபோல் பனி, மலையில் படுத்திருக்கிறது" என்பாள் மனைவி. அதையும் பார்ப்போம்.

' இப்படியே நின்று நின்று பார்த்துக்கொண்டு சென்றால் இன்று இரவுக்குள் நாம் சீவார்டுக்குச் சென்ற மாதிரித்தான்" என்றேன் நான்.
"
இயற்கையை

ரசிக்காதவன் எதையும் ரசிக்கமாட்டான் என்று நீதானேப்பா எங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறாய்" என்றான் மகன்.

" அளவுக்கு மீறினால் அமிர்தமும் விஷம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே " அதோ பாரு, மலையின் பிரதி பலிப்பு ஏரிக்குள் தெரிகிறது" என்றேன்

"உங்களாலேயே கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எங்களை ஏன் கட்டுப்படுத்துகிறீர்கள்" என்று கேட்டாள் என்மனைவி

அழகே ஆனந்தம் அளவுக்கு மீறினால் என்பதெல்லாம் இயற்கை அழகுக்கு விதிவிலக்கு. இயற்கை அழகை வாரி இறைக்கிறபோது அதை இரசிக்காமல் என்ன வேலை. எதற்காக இவ்வளவு பணம் செலவளித்து வந்தோமோ அது தாராளமாகக் கிடைக்கிறபோது அணு அணுவாக இரசிக்க வேண்டாமோ? சீவார்டில் அன்று எந்த வேலையும் இல்லை. அங்கே தங்கப் போகிறோம், அவ்வளவுதான். மறுநாள் தான் கடல் சுற்றுலா. எனவே நிதானித்துப் போவதனால் ஒன்றும் குடிமுழுகிப் போகாது.
"ஜமாயுங்கள்" என்றுஅனுமதி கொடுத்துவிட்டேன். இரவு 7மணியாகியும் சூரியன் இரண்டு பனைமர உயரத்தில் இருந்தான்.

என்னைப்பார், என் அழகைப் பார்

ஒரு மலையில் வெள்ளிப் பனிமலையின் விம்மிதத்தை ரசித்துவிட்டுஎதிர்ப்பக்கம் திரும்பினால்"என்னைப்பார், என் அழகைப் பார் 'என்று இன்னொன்று அழைக்கும்

'மலையென்ன மலை. அதையே நான் அடக்கி வைத்திருக்கிறேன் பார்' என்றே, மலையின் பிரதிபம்பத்தை தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஏரி பேசும்
இன்னோரிடத்தில் கான்பெர்ரி பழங்கள் பழுத்திருந்தன. காரிலிருந்து இறங்கி அதன் அருகில் சென்று பார்த்தேன்.

'ரொம்பவும் உள்ளே போகாதீங்க பூச்சி பட்டை கடிக்கப் போகுது!' என்றாள் என்மனைவி.

'அலாஸ்காவில் பாம்பு, தேள், நட்டுவக்காலி பூரான் என்று எந்த விஷ ஜந்துவும் கிடையாது . நீரும் காடும் மலையும் அபரிமிதமாக இருக்கும் இப்பூமியில் அவை இல்லாமல் இருப்பது அதிசயம்தான்"என்றேன்.

கான்பெர்ரி பழங்களைப் பறித்தேன். தின்னலாம் என்று வாய் அருகில் கொண்டு செல்லுகையில் புத்தகம் ஒன்றில் படித்தது நினைவுக்கு வந்தது.

'அலாஸ்காவில் நிச்சயமாகத் தெரியாவிட்டால் எந்தப் பழத்தையும் தின்னக்கூடாது. விஷத் தன்மை உள்ள பழங்கள் அங்கு அதிகம்".
உடனே பழங்களை வீசி எறிந்தேன்.
ஓநாய் பார்க்கலையோ ஓநாய்!

பக்கத்திலே இரண்டடி உயரத்துக்குப் பயர்வீட் செடிகள் பூத்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் இலைகளும் சிவப்பாக இருந்தன. சற்றுத் தொலைவில் இரண்டுபேர் பைனாகுலர் மூலம் எதையோ பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அருகில் போய் 'என்ன பார்க்கிறீர்கள்' என்று கேட்டேன்.
'அதோ ஓநாய் தெரிகிறது' என்றார் அவர்.
எங்கள் கண்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. வீடியோ காமிராவில் வைடாங்கிள் பட்டனை அழுத்திப் பார்த்தபோது தொலைவில் ஒரு சிறிய புள்ளி அசைவது தெரிந்தது.

“கடந்த அரைமணி நேரமாய்ப் பார்க்கிறோம். கிட்டத்தட்ட அரைமைல் தூரம் அது போய்விட்டது" என்றார் அவர். அப்படிக் காத்திருந்து ஒரு புள்ளியை ஓநாய் என்று கற்பனை செய்துகொண்டு பார்க்கும் பொறுமை எங்களுக்கு இல்லை. அங்கிருந்து ஸ்டெர்லிங் நெடுஞ்சாலை சந்திப்புக்கு வந்தோம். இப்பகுதியில் சிவப்பு சால்மன் என்று சொல்லப்படும் சாக்கேயி சால்மன் பெருமளவு கிடைக்கிறது. மற்ற இடங்களில் அவற்றைப் பிடிப்பது கடினம். உப்புத் தண்ணீரில் இருக்கும் போது அவை சிவப்பாய் இருப்பதில்லை. வெளிர் நீலத்தில் இருக்கும். அவை ஏரித் தண்ணீரில் இனப்பெருக்கத்துக்காக வரும் போது சிவப்பாகி விடுகின்றன. மற்றப் பகுதிகளில் தூண்டிலில் சிக்காத இம்மீன்கள் இங்கு மட்டும் எளிதாக மாட்டிக்கொள்வது விந்தை. டெர்ன் ஏரி சந்திப்பில் காட்டுமிருகங்களைப் பார்ப்பதற்காக மரத்தால் ஒரு காட்சிப் பீடம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அந்தச் சந்திப்பிலிருந்து சீவார்ட் நெடுஞ்சாலை வழியாக மூஸ் பாஸ் என்ற இடத்தை அடைந்தோம். இங்கே பனிக்காலத்தில் பெருமளவு மூஸ் மான்கள் சாலையைக் கடக்குமாம். கார்களில் அடிபட்டுப் பல மூஸ்கள் சாகின்றன. அன்று எங்கள் கண்களில் எந்த மூஸும் அகப்படவில்லை.

என்ன அருமையான ஏற்பாடு!

அங்கிருந்து தொடர்ந்து சென்றதும் எங்கள் கார் நிறுத்தப் பட்டது. சாலையின் குறுக்கே ஒரு அறிவுப்புப் பலகை .
"பழுது பார்ப்பதற்காகச் சாலை மூடப் பட்டிருக்கிறது.' எங்களுக்கு முன்னால் நாலைந்து கார்கள் நின்று கொண்டிருந்தன. அந்தப் பாதையை விட்டால் சீவார்டுக்குச் செல்ல வேறு வழி இல்லை. 'இவ்வளவு தூரம் வந்த பிறகு திரும்பிப்போகச் சொன்னால் எப்படி? அமெரிக்காவிலுமா இப்படி?' என்று நினைத்தேன். எங்களுக்குப் பின்னாலும் பலகார்கள். சீவார்டில் போய் சமையல் செய்துகொள்ளலாம் என்று நினைத்து எந்தச் சாப்பாட்டுப் பொருளும் வாங்கி வரவில்லை. எவ்வளவு நேரம் அப்படிக் காத்திருக்க வேண்டும் என்பதும் தெரியவில்லை. கார் ஓடிக் கொண்டிருந்தால் விதாத் அழுவதில்லை
ஆனால் கார் நின்றுவிட்டால் அழத் தொடங்கிவிடுவான். நல்லவேளையாக அவன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். எதிர்த் திசையிலிருந்து எந்த வண்டியும் வரவில்லை. என்ன செய்வது?. சூரியன் சாய்ந்துவிட்டால் இன்னும் குளிர் அதிகமாகிவிடும். பைலட் விளக்கெரிய ஒரு கார் எதிர்த்த் திசையில் இருந்து வந்தது. சரிதான் , இங்கேயும் அரசியல்வாதி வரவால் மற்றவர்கள் செல்லத் தடையா என நினைத்தேன். அந்தப் பைலட் காரைத் தொடர்ந்து பல கார்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. பைலட் கார் ஒரு ஓரமாக ஒதுங்கி நிற்க மற்றக் கார்கள் எங்களைத் தாண்டிச் சென்றன. பிறகு அந்தப் பைலட் திரும்பி அடுத்த முனைக்குச் செல்வதற்குத் தயாராக நின்றது. பிறகு மெதுவாகக் கிளம்பியது.
அதைப் பின்தொடர்ந்து எங்களுக்கு முன்னிருந்த கார்கள் சென்றன. நாங்களும் சென்றோம். அந்த இருவழிப் பாதையில் ஒரு தடத்தில் சாலை பழுதுபார்க்கப் படுவதால் இந்த ஏற்பாடு. எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லாத ஏற்பாடு. அடுத்த முனையில் நாங்கள் இருவழித் தடத்துக்குள் சென்றதும் பைலட்கார் அந்தமுனையில் இருந்தவர்களுக்கு வழிகாட்டிக்கொண்டு எதிர்முனை நோக்கிச் சென்றது .என்ன அருமையான ஏற்பாடு.! அமெரிக்காவில் சாலை பழுதுபார்க்கப் படும் போது அவர்கள் கொடுக்கிற அறிவிப்புகள் மிக வியப்பூட்டுபவையாக இருக்கும். ஒரு சிறு பெண்ணின் படத்தைப் போட்டு அப்படத்திற்குப் பக்கத்தில் 'தயவு செய்து மெதுவாகவும் கவனமாகவும் செல்லுங்கள். என் தாயார் இங்கே வேலை செய்கிறார்' என்று எழுதிவைத்திருந்ததைப் பார்த்து வியந்திருக்கிறேன் . இன்னோரிடத்தில் 8 மைல் தூரம் சாலையைச் செப்பனிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆரம்பமாகும் இடத்தில் சோகமான ஒரு முகத்தைப் போட்டு 'இன்னும் எட்டுமைல். பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்ற வாசகம். அடுத்து ஒவ்வொரு மைலிலும் முகத்தில் சிறிது சிறிதாகச் சிரிப்பு வரும்படி போட்டிருந்தார்கள். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வாசகங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. முடிகிற இடத்தில் நன்றாகச் சிரிக்கிற முகம். "விடுதலை, விடுதலை, விடுதலை' வாசகம். காரில் செல்லுபவர்கள் அடுத்து என்ன வாசகம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுவதோடு நன்கு ஒத்துழைப்பார்கள்.

சிங்கார சீவர்ட்

இரவு 7-30 மணிக்கு மேலாகியும் சூரியன் இன்னும் அஸ்தமனமாகவில்லை. கீழே இறங்குவதற்குத் தன்னைத் தயார் செய்துகொண்டிருந்தான். அந்திப்பொழுது மலைகளிலும் ஏரியிலும் மாயாஜாலம் விளைத்துக்

கொண்டிருந்தது. இந்த மலையழகா, அந்த மலையழகா என்று சொல்ல முடியாதபடி ஒவ்வொன்றும் ஒரு வியப்பாயிருந்தது. 8மணியளவில் சீவார்ட் நகரை நெருங்கினோம். நகரம் சிறியதுதான், ஆனால் சிறப்பானது. சுற்றிலும் மலைகள். நடுவே ரிசரக்ஷன் வளைகுடா. அதன் முகப்பில் துறைமுகம். ஊருக்குள் நுழைவதற்குச் சற்று முன்னே நாங்கள் தங்குவதற்கு முன்பதிவு செய்திருந்த தங்கும் விடுதி இருந்தது. விடுதியின் பெயர் wind song lodge . அதன் எதிர்ப்புறத்தே ஒரு சிறிய ஏரி. ஏரியை ஒட்டிய மலை. அந்தி நாடகத்தை மலை உச்சியில் சூரியன் நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்தான். மலையிலிருந்து வீசும் காற்று ஏரியில் மோதி மேல் எழுந்து குழலிலிருந்து வெளிப்பட்டுப் போந்ததைப்போல இசை பாடிக்கொண்டிருந்தது.

அதனால் தான் அந்த விடுதிக்குக் காற்றிசை விடுதி என்று பெயர் வைத்திருந்தார்கள் போலும். அந்த இசை இனிமையாகவே இருந்தது.

அவ்விடுதியில் ஒருசிறிய வீடு போன்ற அமைப்புடைய ஒரு தளத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். உள்ளே படுக்கையறையில் ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி. உள்ளே சமையலறையிலும் ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி.. இரண்டிலும் தனித்தனி விசிஆர் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. மறுநாள் நாங்கள் பார்ப்பதாகத் திட்டமிட்டிருந்த ரிசரக்ஷன் வளைகுடவைப் பற்றிய ஒரு ஒளிநாடாவையும்

கொடுத்தார்கள். அதைப்போட்டுப் பார்த்தோம். அற்புதமான காட்சிகளைப் பார்க்கப் போகிறோம் என்ற

ஆர்வத்தை அது தூண்டியது. படத்தைப் பார்த்துவிட்டு உறங்கினோம் .

சீவார்ட் என்ற அந்த ஊர் அலாஸ்காவை ரஷ்யர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிய அமெரிக்க வெளியுறவுச் செயலர் சீவார்டின் பெயரால் அமைந்தது. ரிஷரக்ஷன் வளைகுடாவில் கம்பளத்திற் கேற்ற தோலுடைய கடல் ஆட்டர்கள் நிறைய இருந்ததால் ரஷ்யர்கள் அங்கே குடியேறி அங்கிருந்த ஆட்டர்கள் அனைத்தையும் பிடித்து அழித்துவிட்டார்கள். அந்த இனமே அழிந்துவிடும் என்றநிலை உருவாகிவிட்டது. கடல் ஆட்டரின் முகத்தைப் பார்த்தால் மனிதனின் முகம்போல் இருக்கும். முகமெல்லாம் உரோமம் மூடியிருக்கும். ஆட்டர்கள் குறைந்துவிட்டாதால் அவர்களில் பலர் அந்நகரைக் காலிசெய்துவிட்டுச் சென்று விட்டார்கள். நல்ல வேளையாகத் தப்பிப் பிழைத்த ஒன்றிரண்டு ஆட்டர்கள் இன்று பல்கிப் பெருகியுள்ளன. அரசின் கடல் விலங்குப் பாதுகாப்புச் சட்டமும் அதற்குத் துணைசெய்கிறது. ரிசரக்ஷன் வளைகுடாவில் நிறையத் திமிங்கிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே கிளேசியரிலிருந்து பனிக்கட்டி பிரிந்து விழும் ஓசை பலமைல் தூரம் கேட்குமாம். அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் அதை நேரிலும் பார்க்கும் வாய்ப்புண்டு.

கெனாய் பியூட்ஸ்

ரிசரக்ஷன் வளைகுடா இருக்கும் பகுதிக்கு கெனாய் பியூட்ஸ் என்று பெயர். இந்தக் கடலில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற பஃபின்ஸ் என்ற பறவை நிறைய உண்டு. கொள்ளை அழகு. அலகு திரணமானது. அலகும் அலகை ஒட்டிய பகுதிகளும் பஞ்சுவைத்துத் தைத்ததைப்போல மெத்துமெத்தென்று இருக்கும்.அதைப் பார்ப்பதற்கென்றே பலர் அங்கே வருகிறார்கள். நட்சத்திர மீன், கடல் நாரை, கடல் காகம், கடல் வாத்து, மொட்டைக் கழுகு, கோல்டன் கழுகு எனப் பலவகை உயிரினங்கள் அங்கே உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கப் போகிறோம் என்ற ஆவலில் காலை ஏழரை மணிக்கே அறையைக் காலி செய்துவிட்டுக் காரை அங்கேயே நிறுத்தி விட்டு விடுதிக் காரில் ரிசரக்ஷன் வளைகுடாவுக்குச் சென்றோம். நூற்றுக்கணக்கான படகுகள் அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.

இன்னுமொரு சான்டா

நாங்கள் மரியா சுற்றுலா நிறுவனத்தில் பதிவு செய்திருந்தோம். 16 பேர் மட்டுமே செல்லக்கூடிய சிறிய விசைப்படகு ஒன்று எங்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. ஒரு ஆளுக்குக் கட்டணம் 119$. 150 மைல்களுக்குமேல் கடலில் போய்வரும். ஒன்பதரை மணி நேரம் பயணம். மதிய உணவு அவர்கள் பொறுப்பு. இவை தவிர காபி, டீ சாக்லட் பானம் ஆகியவை எப்பொழுதும் கிடைக்கும். காலை 8 மணிக்கு அந்த

நிறுவனத்தின் அலுவலகத்திற்குச் சென்றோம். அங்கே எங்களுக்கு முன் பலர் வந்திருந்தார்கள். நார்த்போல் சான்டாகிளாஸ் இல்லத்தில் பார்த்தவர் போலவே ஒருவர் சான்டா தாடியுடன் வந்திருந்தார். அவர் விதாத்தைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு 'ஹோ,ஹோ' என்றார்.
படகு தயாராக இருப்பதாகவும் உடனே கிளம்பலாம் என்றும் கேப்டன் சொன்னார். அவரைப் பின்தொடர்ந்து படகுக்குச் சென்றோம். படகு நான்கு பகுதிகளாக அமைந்திருந்தது.
பின்பக்கம் இருந்த வியூ டெக் அதாவது பார்வைப் பகுதி , திறந்த வெளி. அதற்கடுத்து நடு அறை. அங்கே சில இருக்கைகள் போடப்பட்டிருந்தன. அங்கே அமர்ந்து கொண்டு கண்ணாடி வழியாக வெளியே பார்க்கமுடியும். அங்கேதான் குடிப்பதற்குக் காபி, டீ, சாக்லட் பானம் வைத்திருந்தார்கள். அதையடுத்து கேப்டனின் அறை. அதற்கு இரண்டாவது அறையிலிருந்து ஏணிமூலம்தான் செல்லமுடியும். கேப்டன் அறையின் முன்பகுதி கண்ணாடித் தடுப்பு. அதற்கு வெளியே மீண்டும் காட்சிப் பகுதி. அங்கே நின்றுகொண்டும் கடலைப் பார்க்கலாம். கீழே விழுந்துவிடாமல் இருப்பதற்காக எவர்சில்வர் கிராதிகள் போடப்பட்டிருந்தன. வீடியோ காமெரா என் பொறுப்பில் இருந்ததால் நான் வெளி
டெக்கில் நின்றுகொண்டேன். நாங்கள் கிளம்பிய இடம் மரத்தான் மலை அருகே இருந்தது. வருடத்துக்கு ஒருமுறை அங்கே மராத்தான் போட்டி நடக்கும். அந்தமலைமேல் ஏறி ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் சென்று திரும்பவேண்டும். எனவே தான் அதற்கு மராத்தான் மலை என்று பெயர்.

படகு ரிசரக்ஷன் வளைகுடாவை ஒட்டிச் சென்றது. காலைப் பொழுதில் சூரியன் மெல்ல அந்த மலையில் தவழ்ந்து எழுந்துகொண்டிருந்தான், பசுமையும் மஞ்சளும் கலந்த ஒரு ஒளியங்கு பரவியது. அரைமணி நேரம் மிக அமைதியாகச் சென்றது படகு. இருபுறமும் மலைகள். நடுவே வளைகுடா, அது மீண்டும் பல வளைகுடாக்களாகப் பிரிந்து மலைகளின் இடுக்கில் சென்றது..

காப்டன் மைக்கில்" நாம் இப்பொழுது மிகப் பெரியவர்கள் சிலரைச் சந்திக்கப் போகிறோம். மிகவும் அரிய காட்சியைக் காணவும் பதிவுசெய்துகொள்ளவும் தயாராக இருங்கள்." என்றார்.

<u>திமிங்கிலங்களுடன் சந்திப்பு</u>

உள்ளே அமர்ந்திருந்தவர்கள் அனைவரும் வெளியே வந்தார்கள். சற்றுத் தொலைவில் நீரூற்று மேல் எழும்பியது போல கடல்நீ

திமிங்கிலம் மூச்சுவிட்டால் அப்படித்தான் வருமாம். படகு சற்று மெதுவாகச் சென்றது.

ர் மேலே பீய்ச்சி அடிக்கப் படுவது தெரிந்தது.

திடீரென்று எங்களது வலப்புறத்தில் தனித்தனியாகவும் இணைந்தும் ஒன்று இரண்டு மூன்றென்று இணைந்து திமிங்கிலங்கள் துள்ளிக் குதிப்பது தெரிந்தது. 'இவை ஆர்க்கா திமிங்கிலங்கள். கில்லர் வேல்ஸ்.' என்றார் கேப்டன். இன்னும் சற்றுத் தொலைவு சென்றதும் திமிங்கிலங்களின் எண்ணிக்கை கூடியது. நான்கு திமிங்கிலங்கள் சொல்லி வைத்தாற்போல மேலே எழும் வில்லாக வளைந்து துள்ளிக் குதித்தன. அவற்றின் வாய்ப்புறத்தில் வெள்ளைத்திட்டுகள்.

காப்டன் மீண்டும் மைக்கில் 'சற்றுக் கவனமாக இருங்கள். சில திமிங்கிலங்கள் நமது படகைக் கடந்து இடதுபுறமாகச் செல்கின்றன. ' படகில் குலுக்கல் ஏற்பட்டால் கவலைப் படாதீர்கள். நாங்கள் சமாளித்துக் கொள்கிறோம்' என்றார். கப்பல்களையே கவிழ்க்கும் திறங்கொண்ட திமிங்கிலங்களுக்கு எங்கள் படகு எம்மாத்திரம்.! உள்ளுக்குள் பயம் கவ்வத் தொடங்கியது. பாரதியின்'அச்சமில்லை. அச்சமில்லை, அச்சமென்பதில்லையே' என்ற வரிகளை உள்ளுக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன்.

அதில் பயப்படாதவன் குழந்தை விதாத் மட்டுந்தான், படகு ஒருபுறம் சற்றே சாய்ந்து நிமிர்ந்தது.

காப்டன் சிரித்துக் கொண்டே "ஒரு திமிங்கிலம் நமது படகை உரசிக்கொண்டு சென்றுவிட்டது" என்றார். எங்கள் படகுக்கு 50 அடி தூரத்தில் திமிங்கிலங்கள் வந்து குதிக்கத்தொடங்கின. அந்த அழகிய காட்சியைப் பார்த்ததும் என்பயம் பறந்தோடி விட்டது. வீடியோகாமிராவுக்குள் அக்காட்சியை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டேன்.

"அதோ தெரிகிறதே அது 'ஹம்ப் பேக் வேல்' (hump back whale) என்றார் கேப்டன். இப்பொழுது திமிங்கிலங்களைப் பற்றிய பயம் எங்களுக்கில்லை. எங்களைப்பற்றிய பயமும் திமிங்கிலங்களுக்கில்லை. தினந்தினம் எத்தனை படகுகளைப் பார்க்கின்றன. தம்மைத் தரிசிக்க வருபவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று அவற்றிகுத் தெரியாதா?. மாறாக நம்மை மகிழ்விக்க ஆட்டங்காட்டின. மிக மகிழ்ச்சியாக உயரம் குதித்தன. கிட்டத்தட்ட அரைமணி நேர்ம் திமிங்கிலங்களோடு உறவாடிக் கொண்டிருந்தோம். அந்தப் பகுதியில் என்னென்ன வகைத் திமிங்கிலங்கள் எத்தனை எத்தனை இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுத்து வைத்திருக்கிரார்கள். திமிங்கிலங்களை அவை வாழும் பகுதியிலேயே சந்திக்க நேர்ந்தது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

கடல் சிங்கங்கள்

இடதுபுறம் மிகப் பெரிய மலை. ஐலிக் தீபகற்பம் மிக நீண்டு சென்றுகொண்டிருந்தது. மேலும் தொடர்ந்து சேவல் தீவை நெருங்கினோம். அதைத் தாண்டியதும் மிகப் பெரிய பாறை ஒன்றில் இருபதுக்கும் மேல் ஸ்டெல்லார் கடல்சிங்கங்கள்

படுத்துக் கிடந்தன. அந்தக் குழுவின் அங்கிருந்து சிறிது தூரம் சென்றபின் தலைவன் சற்று உயரமான இடத்தில் தனது தலையை உயர்த்திப் பெண்சிங்கங்களுக்கு மத்தியில் கம்பீரமாகப் படுத்துக் கொண்டிருந்தது

இன்னும் சற்றுத் தொலைவு சென்றதும் நூற்றுக்கணக்கான கடல்பறவைகள் நீரில் மிதந்து கொண்டிருந்தன. திடீரென மேலே எழும்பிப் பறந்தன. என்ன வேகம், என்ன பாய்ச்சல்!.அப்படியே பொத்துப் பொத்தெனக் கீழேவிழுந்தன. விழுந்ததுதான் தெரியும். அவை விழுந்தன என உணர்வதற்குள்ளேயே மேலே எழுந்தன. ஒவ்வொன்றின் வாயிலும் ஒரு மீன். அடடா! என்ன அழகு!

பஃபின்ஸ்

'பஃபின்ஸ்' என்று கத்தினார் கேப்டன். வீடியோ காமிராவைச் சரிசெய்துகொண்டு பார்த்தேன்.

சிவப்பு அலகும் கறுப்புக்கோடு நடுக்கொண்ட நாமத் தலையும் கொண்ட பஃபின்ஸ் பறவைகள் நீரில் மிதந்து திடீரென எழுந்து நீருக்கு இணையாகப் பறந்தன. என்ன அழகு! அங்கே இரண்டு வகையான பஃபின்ஸ் பறவைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று குடுமி பஃபின்ஸ். அதன் தலையில் குடுமிபோன்று மயிர்க்கொத்து இருக்கும் . இன்னொன்று கொம்பு பஃபின்ஸ். கொம்பு என்று பெரிதாக ஒன்று இல்லாவிடினும் கனத்த தலைக்கோடு உடையவை அவை. இரண்டுவகையுமே கண்ணைக் கவரும் கொள்ளை அழகு.

மேலும் தொடர்ந்து செல்கையில் ஆலிஃப் முனையைத் தாண்டி ஹார்பர், நட்டோவா என்று இரண்டு

தீவுகள் எதிரும் புதிருமாக இருந்தன.

அவற்றிற்கு இடையே புகுந்து படகு சென்றது. சிறிது தூரம் சென்றதும் இன்னும் இரண்டு நெடுமலைகள் எதிர்ப்பட்டன. ஒன்று ஹாரீஸ் தீபகற்பம். மற்றொன்று கிரானைட் தீவு. கீழே பாறையில் சிவப்பு நிற நக்ஷத்திர மீன்கள் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தன. ஹார்ரிஸ் மலையை ஒட்டி ஹாரீஸ் வளைகுடா. அதன் இரண்டு புறங்களிலும் பலப்பல

கிளேசியர்கள். திடீரெனப் பலமான ஒரு இரைச்சல். பனிப்பாறையிலிருந்து பெரிய பனிக்கல் பிரிந்து கடலில் விழுந்திருக்கவேண்டும் காதுகள் பெற்ற பயன் கண்களுக்குக் கிட்டவில்லை. சத்தத்தைக் கேட்டோம். விழுவதைப் பார்க்கவில்லை. ஒரே இடத்தில் நான்கு கிளேசியர்களை அடுத்தடுத்துக் கண்டோம். சன்லைட், சவுத்வெஸ்ட், ஆங்கர், நார்த்வெஸ்ட் ஆகியவை அவை. நார்த்வெஸ்ட் கிளேசியரிலிருந்து இரண்டு அருவிகள்

மிக உயரமாக விழுந்தன. அருவியின் மிக அருகில் எங்கள் படகு சென்றது. காப்டன் அங்குச் சிறிது நேரம் படகை நிறுத்தினார்.

வந்த பாதையிலேயே திரும்பி கிரானைட் தீவைக் கடந்ததும் சற்று விலகி நரித் தீவை நோக்கிப் படகு சென்றது. எங்களுக்கு மதிய உணவு கொடுத்தார்கள். முன்னரே சொல்லி வைத்திருந்ததால் எங்களுக்கு மரக்கறி உணவு கொடுத்தார்கள்.

<u>பேரன்களைத் தாத்தாக்கள் கெடுக்கிறார்கள்</u>

நாங்கள் உண்டு கொண்டிருக்கும் போதே படகு மிக வேகமாகச் சென்றது. உண்டு விட்டுக் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு காட்சி டெக்குக்கு வந்தேன் . காற்று பலமாக அடித்தததால் உள்ளறைக்குள் சென்றேன். எதிரே அமர்ந்திருந்த சான்டா என்னைப் பார்த்து

"தாத்தாக்கள்தான் எப்பொழுதும் பேரன்களைக் கெடுக்கிறார்கள்' என்றார். அமெரிக்கர்கள் பலர் அப்படித்தான் நினைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கலாச்சாரம்

அப்படி. நம் நாட்டில் தாத்தா பாட்டிகள்தான் குழந்தையை ஆதுரத்துடன் வளர்ப்பவர்கள். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள தனிக்குடித்தனக் கலாச்சாரத்தில் எப்பொழுதாவது பேரன்களைப் பார்க்கும் தாத்தாக்கள் அதிகம் செல்லம் கொடுத்துப் பேரர்களைக் கெடுக்க வாய்ப்புண்டு.

படகு வேகமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த வேகம் வாரியடித்த தண்ணீர் காட்சி டெக்குகளுக்குள்ளும் வந்துவிட்டதால் உள்ளறைக் குள்ளேயே இருக்கவேண்டியிருந்தது.
மீண்டும் கடற்சிங்கங்களைப் பார்த்தோம். மலையொன்றில் ஒரு

கடற்காகம் மொட்டைத்தலைக் கழுகு ஒன்றைத் துரத்திக் கொண்டு சென்றது. நரித்தீவைத் தாண்டியதும் ஹம்பிக் கேவ் என்ற குகைக்குள் படகு சென்றது.

கலங்கவைத்த கடல் கொந்தளிப்பு

அதைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பியதும் கேப்டனுக்கு அபாய அறிவிப்பு வந்தது. கடலில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் புயல் கடலைத் தாக்கியிருப்பதாகவும், சிறிதும் தாமதிக்காமல் படகைத் திருப்பிக்கொண்டு உடனே கரைக்கு வரச்சொல்லியும் அபாயச் செய்தி. கேப்டன் சிறிதும் பதட்டப் படாமல் " நாம் மேற்கொண்டு எதையும் பார்க்காமல் நேரடியாகக் கரைக்குத் திரும்புகிறோம். சற்று வேகமாகச் செல்லப் போகிறோம். எனவே இருக்கையில் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள்" என்றார். படகு கடல்நீரைக் கிழித்துச் சென்ற வேகத்தில் அது நீரைப் படகுக்குள் வாரி இறைத்தது. அதுவரை எந்த உபாதையும் இல்லாமல் இருந்த எனக்கு வாந்திக்கு வருவதுபோல் வயிற்றைப் புரட்டியது. இருக்கைக்கு எதிரில் இருந்த மேஜையில் சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டேன். கடலின் கொந்தளிப்பைப் படகால் சமாளிக்க இயலவில்லை. எந்த வேளையிலும் கவிழ்ந்துவிடும்போல் நிலைகுலைந்து ஆடியது. வேகம், ஆட்டம் இரண்டும் வயிற்றை மட்டுமா கலக்கியது? அருகில் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரிய கப்பலுக்குச் செய்தி கொடுக்கப் பட்டது. அது விரைந்து வந்து எங்கள் படகுக்கு முன்னால் சென்றது. காற்றின் வேகத்தை அக்கப்பல் தடுத்துவிடவே. அதன் பின்னால் அதை மிக நெருங்கி எங்கள் படகு ஆட்டம் அதிகமின்றிச் சென்றது. ஒருவழியாக மாலை

நாலரை மணிக்கே கரைக்கு வந்துவிட்டோம். கரைக்கு வந்த பிற்பாடுதான் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்திலிருந்து

மீண்டிருக்கிறோம் என்பது புரிந்தது. அலைகள் உயரே உயரே எழும்பி மடிந்து விழுந்த காட்சி இந்த வளைகுடாவிலாநாம் போய்வந்தோம் என்று எண்ணவைத்தது.

பந்தயப் பயிற்சி

அன்றிரவே ஆங்கரேஜுக்குப் போயாக வேண்டும். உலகப் புகழ்பெற்ற எக்ஸிட் கிளேசியரைப் பார்த்தாக வேண்டும் . இன்னொரு முக்கியமான ஒன்று. நாய்கள் இழுக்கும் ஸ்லெட்ஜ் பயணம். நாங்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து 5 மைல் தொலைவில் அந்தப் பயணத்தை ஏற்பாடு செய்யும் நிறுவனம் இருந்தது. அலாஸ்காவின் புகழ் பெற்ற இடிட்டாராட் ஸ்லெட்ஜ் நாய்ஓட்டப் பந்தயத்தில் பயிற்சி பெறும் நாய்களுக்கு அங்குதான் பயிற்சி கொடுக்கப் படுகிறது.

இரண்டு மைல் தூரத்துக்கு அந்த நாய்கள் இழுக்கும் ஸ்லெட்ஜில் ஏறிப் பயணம் செய்யலாம். அங்கே அறுபது அலாஸ்கன் ஸ்லெட்ஜ் நாய்கள் இருக்கின்றன. அவற்றின் குட்டிகளுக்கென்று தனியிடம் இருக்கிறது. அங்கே அக்குட்டிகளுடன் கொஞ்சி விளையாடலாம். நாய் ஓட்டப்பந்தயத்தில் பங்கேற்கும் முஷர்களுடன் பேசி அவர்களது அனுபவங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஸ்லெட்ஜ் வண்டியை இழுத்துச் செல்லும்போது நாய்கள் ஒருபக்கமாக நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு ஓடும் அழகை இரசிக்கலாம். மாலை ஐந்தரை மணிக்குத் தான் கடைசிக் காட்சியாம். இன்னும் அரைமணி இருக்கிறதே அதைப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று எண்ணினோம். ஆளுக்கு 28 டாலர் கட்டணம். போய்வருவதற்குக் குறைந்தது இரண்டுமணி நேரம் ஆகும். சூரியன் நல்ல உயரத்தில் இருக்கும் போதே எக்ஸிட் கிளேசியரைப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று ஒருவர் சொன்னதால் நாய்வண்டியில் பயணம் செய்யும் ஆசையைக் கைவிட்டோம். விண்ட்ஸாங் லாட்ஜின் பஸ் வந்தது. அதில் ஏறிக்கொண்டு லாட்ஜுக்குச் சென்று அங்கிருந்து காரை எடுத்துக் கொண்டு எக்ஸிட் கிளேசியர் நோக்கிச் சென்றோம்.

15 எழில்மிகு எக்ஸிட் கிளேசியர்

எக்ஸிட் கிளேசியர் சீவார்டிலிருந்து 8 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. அதற்குப் போகிற பாதையின் இருபுறமும் மிக அழகிய காட்சிகள். கிளேசியர் இருக்கும் இடத்திற்கு ஒரு மைல் முன்னதாகவே கார்களை நிறுத்துமிடம் இருக்கிறது. ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்பு அந்த கிளேசியர் இந்தக் கார் நிறுத்தம் இருக்கும் இடத்தில் இருந்ததாம். அங்கிருந்து நகர்ந்து நகர்ந்து இப்பொழுதுள்ள இடத்திற்குப் போயிருக்கிறது. கார் நிறுத்தத்திலிருந்து

கிளேசியருக்குச் செல்லும் வழியில் எந்த ஆண்டில் கிளேசியர் அந்த இடத்தில் இருந்தது என்று பல இடங்களில் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்புலமாக உள்ள ஹார்டிஞ்ச் பனிநிலத்திலிருந்து அதற்கு வேண்டிய பனி கிடைக்கிறது. நாங்கள் அதுவரை பார்த்த கிளேசியர்களிலேயே எக்ஸிட் கிளேசியர் மிகமிக அழகு. அதன் அருகில் இருக்கும் தடத்தின் வழியாக ஏறி அதன் உச்சிப்பகுதிக்குச் செல்லலாம்.

இள நீல நிறத்துக் கண்ணாடிப் படிகங்களை அருகருகே அடுக்கிவைத்ததைப் போல மிகத் தெளிவாக சூரிய ஒளியில் பளபளத்துக் கிடந்தது பனிப்பாறை. அதன் தலைப் பகுதியில் சூரியன் அமர்ந்துகொண்டிருந்தான். சூரியனின் வெளிர் மஞ்சள் கதிர்களும் பனிப்பாறையின் இளநீலமும் கலந்து வெளிர்பச்சையாக அங்கங்கே அவ்வப்போது காட்சியளித்தது. தங்கத் திமிங்கிலம் தாம்பல மிதக்கும் என்ற பாரதியின் மாலை வர்ணனைக் காட்சி அங்கே உருவாகிக் கனிந்தது.

பனிப்பாறையிலிருந்து பனிப்பாளம் ஒன்று உடைந்து விழுவதை அங்குக் கண்டோம். அப்படி ஏற்கனவே உடைந்து விழுந்த பனிப்பாறை ஒன்று கீழே இருந்தது. அது உடைந்து விழுந்த இடம் ஒருகுகை போல உள்வாங்கி இருந்தது. அங்கே அடிக்கடிப் பனிப்பாறைகள் விழுவதால் அதன் அருகில் செல்லக்கூடாது என்று அறிவிப்புப் பலகை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் விதிகளை மீறுவது தானே நமக்கு இன்பம். எனவே அவர்கள் அமைத்திருந்த வேலியையும் தாண்டிப் பனிப்பாறைக்குச் சென்று அதைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு உடைந்து விழுந்திருந்த பனிப்பாறையின் மேல் அமர்ந்து புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டோம். பனிப் பாறையை

நாங்கள் தொடுவதற்காகச் செல்லும்போது கிடைத்த மகிழ்ச்சியை எனது மனைவியும் மருமகளும் 'போகாதீர்கள். போகாதீர்கள்' என்று போட்ட கூச்சலும் பதட்டமும் அதிகப்படுத்தின. பனிக்கட்டி உருகிய நீர்கீழே ஆறாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் திரும்பும் போது சூரியன் சற்றே கீழே இறங்கிவிட்டதால் கிளேசியர் இப்பொழுது அடர்ந்த நீலத்தில் காட்சியளித்தது. கணத்துக்குக் கணம் நிறம் மாறும் இயற்கையின்
விந்தையை என்னென்று சொல்லுவது. எக்ஸிட் கிளேசியரை விட்டு நகர்வதற்கு மனம் வரவில்லை. என்ன செய்வது? காலம் கடந்த அழகை இரசித்தாலும் நாமெல்லாம் காலத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் தாமே! என்னதான் புகைப்படமாகவும் ஒளிநாடாவிலும் அதன் அழகை அள்ளிக்கொண்டாலும் நேரடியாகப் பார்ப்பதைப் போல் வருமா?

நிலவு ஒழுகியது

எக்ஸிட் கிளேசியரிடம் பிரியா விடை பெற்று ஆங்கரேஜ் நோக்கிப் பயணமானோம். திரும்பிவந்தபோதும் பைலட் வண்டியைப் பின்தொடர்ந்து சிறிது தூரம் சென்று ஒழுங்கான சாலைக்கு வந்தோம். சூரியன் மறைந்து கொண்டிருக்கச் செக்கர் வானத்துச் சித்திரத்தை அந்திமகள் அழித்து எழுதிக்கொண்டிருந்தாள். அலாஸ்காவில் அந்திப் பொழுது நீண்ட நேரம் இருக்குமாதலால் மலைகளும் வெவ்வேறு

அழகில் காட்சியளித்தன. சற்றைக்கெல்லாம் நிலவு உதயமானது. கார் செல்லும் வேகத்திற்கு ஏற்ப நிலவு மலைமுகட்டில் தவழ்ந்து மறைந்தது. கார் வளைவில் சற்றுத் திரும்பியதும் நிலவு மீண்டும் எழுந்து தவழ்ந்து நழுவி விழுந்தது. காமிரா லென்சில் நீர்த்துளி படிந்திருந்தது

போலும் . நிலவைப் படம் பிடித்தபோது அது நீர்த்துளி வழியாகச் சென்றதால் நிலவு கரைந்து ஒளி அருவியாக வானிலிருந்து மண்ணில் உள்ள ஏரியைத் தொட்டதுபோல் இருந்தது. டிஜிடல் கேமராவாகையால் அந்தக் காட்சியை உடனே காண முடிந்தது. அங்கங்கே நின்று அந்தியின் எழிற்கொள்ளையை அள்ளிக்கொண்டோம் தடையில்லா வானவெளியின் அற்புதம் எங்கள் ஊரைப்போல வேறெங்கும் காணமுடியாது என்று முன்பெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பேன், ஆனால் சீவார்டிலிருந்து ஆங்கரேஜ் செல்லும் போது நாங்கள் கண்ட அந்திவானின் அழகின் மொத்தத்தை வேறெங்கும் கண்டதில்லை.

பிரியா விடை

இரவு எட்டரை மணிக்கு ஆங்கரேஜ் போய்ச் சேர்ந்தோம் . அங்கே கம்ப்ஃர்ட் இன்னில் தங்கினோம். மறுநாள் காலை பதினோரு மணிக்குக் கிளம்பி ஆங்கரேஜ் விமான நிலையத்துக்கு வந்தோம். ஆங்கரேஜ் விமான நிலயத்தில் இறந்துபோன ஒரு துருவக் கரடியைப் பாடம் செய்து ஒரு கண்ணாடிக் கூண்டுக்குள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிரிஸ்லிக் கரடியும் இவ்வாறு பாடம் செய்து வைக்கப்பட் டிருந்தது.. குழந்தை விதாத்தை இவை இரண்டும் வெகுவாக ஈர்த்தன. நேரடியாகவே கரடிகளைப் பார்த்தவனாகையால் இவற்றைக்கண்டு அவன் பயப்படவில்லை. 1-30 க்கு விமானம் கிளம்பியது. விமானத்தில் ஜன்னல் ஓரம் அமர்ந்து கொண்டேன். ஜன்னல் வழியாக வெளியில் பார்த்தபோது சுகாச் மலைத் தொடரின் சிகரங்களைக் காணமுடிந்தது. பனிப்பாறைகளும் பனி வயல்களும் தெளிவாகத் தெரிந்தன. நதிகளில் சூரியனின் பிரதிபிம்பம் எங்களைத் தொடர்ந்து வந்தது. சற்றுத் தொலைவு சென்றதும் மேகங்கள் மலை மலையாகப் படுத்துக் கிடந்தன. தூரத்து மலைகளில் மின்னல் வெட்டியது. மின்னலின் பல ரகங்களை அங்குக் கண்டேன். ஒளி கோடாக நெளிந்து ஓடியது ஒருசமயம். . ஒரு மலைச் சிகரத்திலிருந்து அடுத்த மலைச் சிகரத்துக்கு ஒளிப் படலமாகப் பறந்து ஓடியது மறுசமயம்.

விமானத்துக்குள்ளிருந்து ஜன்னல் கண்ணாடி வழியாக இவற்றையெல்லாம் வீடியோ படம் பிடித்தேன்

டர்புலன்ஸ்

திடீரென விமானம் ஆடத் தொடங்கியது.

"We are through a turbulance. kindly fasten your seat belts' என்று அறிவிப்பு வந்தது.

விமானத்தின் சிறகில் சிவப்பு விளக்கு பளிச் பளிச் என்று எரிந்தது. அலாஸ்காவின் வானிலைத் திருப்பம் அலாஸ்காவிலிருந்து வரும் விமானத்தையும் தொத்திக் கொண்டதோ என்னவோ?

சற்றைக்கெல்லாம் விமானம் நிலையாகப் பறக்கத் தொடங்கியது. 8-30 மமணிக்கு விமானம் மினியாபோலிஸை அடைந்தது. அங்கிருந்து 10 மணி விமானத்தில் என்மனைவி நியூவர்க் சென்றாள் . நாங்க:ள் 11 மணிக்கு மீண்டும் சிக்காகோவை அடைந்தோம்.

16 கண்டது கையளவு

எத்தனையோ இடங்களைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அவற்றில் ஒரு சில மட்டுந்தான் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கும்படி பசுமையாக மனத்தில் பதிந்துவிடுகின்றன. வண்ண மலர்களும், காலையும் அந்தியும், காடும், மலையும், மழையும், முகிலும்தான் இயற்கை அழகுகள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அழகின் முழுப் பரிமாணத்தையும் உணரவைத்தது அலாஸ்கா!

சபிக்கப்பட்ட பூமி என்று ஒருகாலத்தில் சொல்லக்கூடிய அளவுக்குப் பூகம்பத்தின் அதிர்வுக்கோடு அதிகமாக இடம்பிடிக்கும் அலாஸ்காவை எத்தனை பூகம்பங்கள் ஆட்டிப் படைத்திருக்கின்றன!

20ம் நூற்றாண்டின் பெரிய பூகம்பங்கள்

20 ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த பெரிய பூகம்பங்களில் பட்டியலை இங்குக் காணலாம்.

20ம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த பூகம்பங்கள் வெளியிட்ட சக்தியில் 25% அலாஸ்காவில் நிகழ்ந்த பூகம்பங்கள் வெளியிட்டுள்ளன.

அலாஸ்காவில் ஒரு ஆண்டில் 3.5 அளவுக்கு மேல் உள்ள பூகம்பங்கள் எத்தனை ஏற்படுகின்றன தெரியுமா? சொன்னால் நம்ப முடியாது. ஆனால் உண்மை. சராசரியாக 5000(ஐயாயிரம்).

இடம்	நாள்	ரிச்டர் எண்
சிலி	22-5-1960	9.5
அலாஸ்கா	27-3-1964	9.2
ரஷ்யா	4-11-1952	9
ஈக்குவெடார்	31-1-1906	8.8
அலாஸ்கா	9-3-1957	8.7
குரில் தீவுகள்	6-11-1958	8.7
அலாஸ்கா	4-2-1965	8.7
இந்தியா	15-8-1950	8.6
சிலி	11-11-1952	8.5
இந்தோனேசியா	1-2-1938	8.5

அமெரிக்காவில் நிகழ்ந்த மிகப் பெரிய பூகம்பங்கள் 25ல் 10 பூகம்பங்கள் அலாஸ்காவில் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. அவற்றில் முதல் ஏழு இடங்களை அவை பிடித்துக்கொள்கின்றன். 10 பூகம்பங்களும் 12 இடங்களுக்குள் வந்து விடுகின்றன.

<u>எரிமலை</u>

உலகில் இதுவரை பதிவானவற்றில் மிகக்கடுமையான எரிமலை வெடிப்பு 1912ல் அலாஸ்காவில் நிகழ்ந்திருக்கிறது. உள்ளே கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் எரிமலைகள் பல என்னேரமும் வெடிக்கலாம் என்ற நிலையில் இருக்கின்றன.

சூரியன் சுடாத நிலம், சில இடங்களில் நக்ஷத்திரங்களையே காணமுடியாத அளவு வருடத்தில் 300 நாட்களுக்குமேல் மழை,பனிப்பொழிவுகள், பனிநிலங்கள், பனிப்பாறைகள், பனிப்பாளங்கள் என்று தனித்தனியாக பனியின் குளுமையும் கொடுமையும் காட்டும் அழகுகள்.

<u>பூமி தோன்றிய காலம்</u>

பனிப்பாறைகளால் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அழுத்தப்பட்டுக்கிடந்த பூமி
ஓஸோன் லேயரின் பொத்தல் காரணமாக ஏற்படும் வெப்பத்தின் காரணமாகச் சிறித்து சிறிதாக விலகும் போது, ஆரம்பகாலத்தில் இருந்த தரைப்பகுதியை நாம் பார்க்க முடிகிறது. அங்கே புல் பூண்டுகள் செடிகொடிகள், மரங்கள் புழு பூச்சிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட நியதியில் ஏற்படுவதாகவும் பூமி தோன்ரிய காலத்தில் அந்த நியதியில்தான் உயிரினங்கள்

தோன்றியிருக்கும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆய்வாளர்கள் சொல்கி றார்கள்.

<u>சில வியக்கத்தக்க விவரங்கள்</u>

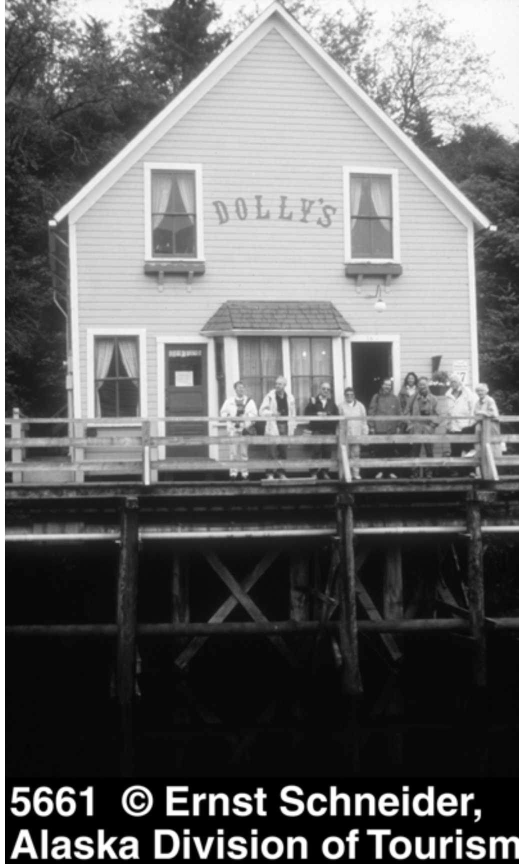
1. மட்டனுஸ்கா பள்ளத்தாக்கில் ஒரு முட்டைக்கோஸ் 90 பவுண்ட் வரை விளைந்திருக்கிறது. ஒரு டர்னிப் 30 பவுண்ட்

2 அலாஸ்காவில் 61 பேருக்கு ஒரு விமானம் வீதம் இருக்கிறது.

3ஆங்கர்ரேஜில் உள்ள ஹுட் ஏரிதான்

உலகிலேயே பெரிய கடல் விமான தளம்.
கடல் விமானங்கள் அதிகமாக
இங்கிருந்து தான் செல்கிறன.

4 ஏப்ரல் 25ந்தேதியிலிருந்து மே
20ந்தேதிக்குள் நாளொன்றுக்கு 20000
பறவைகள்
காப்பர் நதிப்

பள்ளத்தாக்கைக்
கடந்து செல்கின்றன.
அலாஸ்காவில் மட்டுமே கிட்டத்தட்ட 600
விமான தளங்கள் உள்ளன.

5 இங்கே 20000கிரிஸ்லி கரடிகள் வாழ்கின்றன.

6 அலாஸ்காவில் கொசுக்கள் படை படையாக வரும். ஒரு கொசுக்கூட்டம் ஒரு மனிதனின் இரத்தம் முழுவதையும் இரண்டுமணி நேரத்தில் காலி செய்துவிடும்.

7 அமெரிக்காவில் நிகழும் சால்மன் வணிகத்தில் 93% அலாஸ்காவில் நடைபெறுகிறது.

8 20 ஏக்கர் பரப்பளவுக்கும் அதிகமான ஏரிகளின் எண்ணிக்கை மூன்று மில்லியன்.

9 ஓடும் நதிகள் 3000.

10 அலாஸ்காவின் வடக்கு முனையான பேரோவிலிருந்து வடதுருவம் 800 மைல் தொலைவுக்குள் இருக்கிறது.

11 அலாஸ்காவில்இதுவரை பதிவு செய்யப் பட்ட அதிக பட்ச வெப்பநிலை 100டிகிரி பாரன்ஹைட்.
குறைந்த பட்சம் --80F

12. அலாஸ்கா தலைநகர் ஜூனோவுக்குத் தரைமார்க்கமாகச் செல்லமுடியாது.

டோலி மியூசியம்

மனிதனின் நன்றி உணர்வு எப்படியெல்லாம் வெளிப்படுகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு நினைவிடம் அலாஸ்காவில்

உள்ள கெச்சிகன் என்ற ஊரில் இருக்கிறது. அந்தக்காலத்தில் பொன்தேடி அலாஸ்காவுக்கு வந்தபலர் கெச்சிகன் வழியாக வந்திருக்கிறார்கள். குடும்பத்தைத் துறந்து, வாழ்வின் சுகபோகங்களைத் துறந்துதவித்திருக்கிறார்கள். பூர்வகுடி மக்களைத்தவிர அதிகமாகப் பெண்களையே காணமுடியாது அல்லாடிக்கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு“என்னிடம் வாருங்கள், உங்களுக்குத் தேக சுகம் தருகிறேன்’ என்று சொல்லி டோலி என்ற பெண்மணி ஒரு விபச்சார விடுதி நடத்தி யிருக்கிறாள். அவர்களுக்கு அவள் உடலை விற்றதாக அவர்கள் கருதவில்லை. தங்களது துயரைக் கொஞ்சமாவது மறக்க அவள் தனது வாழ்வைத் தியாகம் செய்ததாகக் கருதினார்கள். எனவே அவள் மறைந்தபின் அவள் வாழ்ந்த வீட்டை நினைவிடமாக்கி, அதை ஒரு பொருட்காட்சியாகவே மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள்.

எத்தனை எத்தனையோ?

எத்தனையோ வெப்ப நீரூற்று கள், நிலைபனி உறை நிலங்கள், மரங்களே இல்லாத மலைக் காட்டுப் பகுதிகள், 100 அடிக்கும் மேல் உயர்ந்து புரளும் சுநாமி அலைகள், என எத்தனை எத்தனையோ!

பொன், எண்ணை, மீன் என்று அள்ளிக் கொடுக்கும் அன்னை அலாஸ்கா. மனிதனின் கால்படாத பகுதிகள் இன்னும் அங்கே உண்டு.

இந்நூலில் சொல்லப்பட்டிருப்பது கையளவுதான். சொல்ல வேண்டியதோ ஏராளம். மீண்டும் செல்வேன், சொல்வேன்.

முக்கிய குறிப்புகள்

அரோரா போரியாலிஸ்

வடக்கு ஒளி என்று சொல்லப்படும் அரோரா வட துருவத்தை ஒட்டிய வடக்கு மண்டலங்களில் இரவுப் போதில் நிகழும்வண்ணஒளிநடனம். சூரியக்காற்றும் பூமியின் மின்காந்த அலைகளும் இந்நிகழ்வுகளுக்குக் காரணம்.

அலாஸ்கா பைப்லைன்

அலாஸ்காவின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள ப்ருதோ பேயில் எண்ணை இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதை 800 மைல் தொலைவில் உள்ள வால்டீஸ் துறைமுகத்துக்கு எடித்துச் செல்லப் பொட்ட பைப்லைன் தான் ட்ரான்ஸ் அலாஸ்கா பைப்லைன். பைப்லைன் செல்லும் வழியில் பல இடர்ப்பாடுகள். பல இடங்களில் நிலை உறைபனி. சூடான எண்ணை செல்லும் குழாயின் வெப்பத்தால் நிலைஉறைபனி உருகும் அப்பாயம் உண்டு.அம்மாதிரி இடங்களில் பைப்லைன் குளிர்பதனப்படுத்தப் படும். 800 நதிகள். மூன்று மலைகள்.
கரீபு மற்றும் வேறு உயிரனங்கள் கோடையில் வேறு இடத்துக்குச் செல்லும் பாதை வழியில் இருந்தது. எனவே 554 இடங்களில் இவ்வாறு மிருகங்கள் கடந்து செல்வதற்காகப் பைப்லைனை 100 அடி உயரத்துக்கும் மேல் அமைத்திருக்கிறார்கள். பூமிக்கு மேல் 420 மைல் தொலைவும் மீதி பூமிக்குக் கீழும் செல்கிறது. விரிவுக்கும் சுருங்கலுக்கும் இடம் கொடுக்குமாறு பைப்லைன்

வளைந்து வளைந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூமிக்கடியில் நான்கு மைல் தூரத்துக்குப் பைப்லைன் குளிர்பதனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பூமிஅதிர்ச்சிகள் பைப்லைனைப் பாதிப்பதில்லை. வால்டீஸில் 18 எண்ணெய்த்தொட்டிகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மொத்தக்கொள்ளளவு 9.1 மில்லியன் பேரல்(ஒரு பேரல்=42 காலன்)

அலாஸ்கா ஹைவே

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தில் ஜபான் அலாஸ்காவின் அலுஷியன் தீவுக்கூட்டத்தில் உள்ள அட்டு,அகட்டு, கிஸ்க்கு ஆகிய தீவுகளைக் கைப்பற்ரியபின்னர், அமெரிக்க இராணுவம் அலாஸ்கா ஹைவேயை அமைத்தது. பாதுகாப்புக் கருதிப் போடப்பட்ட சாலையை அமைக்க11,500 போர்வீரர்கள், 7500 சாலைப் பணியாளர்கள், ஆக்யோர் எட்டரை மாதங்கள் கடுமையாக உழைத்து நிறைவுசெய்தனர். 1500 மைல் செல்லும் இச்சாலைகனடாவில் உள்ள டாசன் கிரீக்கில் தொடங்கி அலாஸ்காவின் டால்டன் சந்திப்பில் நிறைவுறுகிறது. இதன் பொன்விழாவைஒட்டி அரசு தபல்தலை வெளியிட்டது.இதுசெல்லும் வழித்தடத்தில் இன்னும் பலைடங்களில் மனித நடமாட்டமே கிடையாது.

ஆர்க்டிக் வட்டம்

பூமத்திய ரேகைக்கு இணையாக வடதுருவத்திலிருந்து 23டிகிரி28 மினிட் தெற்கே வரையப்பட்ட கற்பனைக் கோடு.

இடிடாராட்

உலகப் புகழ்பெற்ற ஸ்லெட்ஜ் நாய் ஓட்டப் பந்தயம். 1925ம் ஆண்டு டிப்தீரியா நோயினால் நோம் என்ற நகரில் குழந்தைகள் இறக்க நேர்ந்தபொழுது அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஸ்லெட்ஜ் நாய் ஓட்டுபவர்கள் நீனானா என்ற இடத்திலிருந்து ஸீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு 800 மைலுக்கு மேல்
பல இடர்ப்பாடுகளைக் கடந்துசென்று நோமில் இருந்த மருத்துவரிடம் சேர்த்த நிகழ்ச்சியின் நினைவாக நடைபெறும் பந்தயம் . 1100 மைல்.

கிளேசியர்

பனிவிழுந்து உருகியது போக எஞ்சியிருப்பது பனிக்கட்டியாக மாறிவிடுகிறது. அடுத்த பனிக்காலத்தில் அதன் மேல் பனிவிழ அதில் உருகியது போக எஞ்சியது அதன் மேல் பனிக்கட்டியாகிறது. இப்படி ஆண்டுதோறும் இறுகிய பனிப்பாறை தான் கிளேஸிய்ர்.
கிளேசியரில் பலவகைகள்:
1பனிப்படிவங்கள்(ICE SHEETS)
2பனிப்பாளங்கள்(ICE SHELVES)
3பனித்தொப்பி(ICE CAP)
4பனிவயல் (ICE FIELD)
5மலை மனிப்பாறை(MOUNTAIN GLACIERS)
6 பள்ளத்தாக்குப் பனிப்பாறை(VALLEY GLACIERS)
7 பீட்மாண்ட் கிளேசியர்(PEIDMONT GLACIER)
8 சிர்க் கிளேசியர்(CIRQUE GLACIER)
9 தொங்கு கிளேசியர்(HANGING GLACIER)

10 டைட் வாட்டர் கிளேசியர்(TIDE WATER GLACIER)

கிரிமியன் யுத்தம்

ரஷ்யாவோடு பிரிட்டனும் பிரான்சும் 1854-56 ஆண்டுகளில் நடத்திய போர். ஜெருசலேம், நாசரேத் ஆகிய இரண்டு புனிதத் தலங்களில் யாருக்கு முன்னுரிமை என ரஷ்ய ஆசார சர்ச்சுக்கும் பிரான்ஸ் கத்தோலிக்கர்களுக்கும் இடையே எழுந்த பிரச்சனைதான் இந்த யுத்தத்துக்கு அடிப்படை . இந்த யுத்தத்தில் ரஷ்யாவுக்குப் பேரிழப்பு. இந்த யுத்தத்தில் தான் பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் தொண்டுபுரிந்து பெயர்பெற்றார்.

பேரோ

அமெரிக்காவின் வடக்குமுனை. உலகின் உச்சி என்று அழைக்கப்படுகிறது. எஸ்கிமோக்களின் குடியிருப்பு. ஆர்க்டிக் வட்டத்திலிருந்து 340 மைல் வடக்கில் இருக்கிறது. மய்10 தேதிமுதல் ஆகஸ்ட் 2 தேதிவரை சூரியன் அஸ்தமிக்காது. நவம்பர் 18 முதல் ஜனவரி 24 வரை சூரியன் உதிப்பதில்லை.

யூகான் நதி.
கனடாவிலும் அலாஸ்காவிலும் ஓடும் நீளமான நதி. 2300 மைல் நீளம்.
மாலஸ்பினோ கிளேசியர்.
உலகிலேயே பெரிய பீட்மாண்ட் கிளேசியர். 1500 சதுர மைல்.

ஹைபோதெர்மியா

குளிரால் ஏற்படும் ஒரு நோய். உடம்பில் இயங்கும் வெப்பக்கட்டுப்பாட்டுக்கூறுகள் வெளிச் சூழ்நிலையோடு ஒத்து இயங்க இயலாத போது ஹைபோதெர்மியா ஏற்படுகிறது. இதற்கு ஆட்பட்டவரின் உடல் வெப்பம் குறைகிறது. ஒருவித குழப்பத்தில் இருப்பார். மயங்கிவிடுவார். . நிலையாக இயங்க முடியாது. இதனால் பாதிக்கப்பட்டவரின் இதய இயக்கம் நின்றுபோனாலும்,மூச்சு நின்றுவிட்டதாகத் தோன்றினாலும் இறந்துவிட்டதாகக் கருதாமல் உடனே மருத்துவரை வரவழைக்கவேண்டும். நோயுற்றவருக்கு உடம்பில் சூடுவரச் செய்வதே முதல் உதவி. அவரை நிர்வாணமாக்கி உடல் நலமாயிருக்கும் ஒருவரும் உடலில் எந்தத்துணியும் இல்லாமல் அவரைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு படுத்துக்கொள்வதும் முதலுதவி முறைகளில் ஒன்று. சூடான பானம் கொடுக்கலாம். அலாஸ்காவில் இந்னொய்ய் எப்பொழுதாவது தாக்குவதுண்டு. குளிரின் தாக்குதலிலிருந்துதகுந்த உடையணிந்து பாதுகாத்துக்கொள்வதே முன்னெச்சரிக்கை.

விட்டியார் டன்னல்
ஆங்கரேஜிலிருந்து விடியர் செல்லும் குகைத் தடம். இரயிலும் கார்களும் செல்லும் வசதி படைத்தது.ஆண்டன் ஆண்டர்சன் மெமோரியல் டன்னல் என்றுபெயர்.
1வட அமெரிக்காவில் இதுதான் மிக நீளமானதி(2.5 மைல்.)
2சலை ரயில் போக்குவரது ஒருங்கிணைந்த பெரிய டன்னல்.
3. போக்குவரத்தை ஒழுக்குபடுத்த கணிணி இயக்கம் கொண்டது

டீக்கா

டீக்கா என்பது ரஷ்ய வார்த்தை.
முன்பு பனிப்பாறைகள் இருந்த பகுதிகளிலும் நிலைபனிஉறை நிலப்பகுதிகளிலும் அதிகமாகக் காணப்படும் காடு.
குட்டையான் மரங்களைக் கொண்டது. ஸ்ப்ரூஸ், பைன், பிஃர் மரங்கள் அதிகம். 2700 அடி உயரத்துக்குக் கீழான நிலப்பகுதியில் காணப்படும்.

டுன்றா

மரமில்லாப் பொட்டல் என்ற பொருள் கொண்ட் பிஃன்னிஷ் சொல். 2700 அடிக்கு மேல் உள்ள மலைப்பகுதிகளில் காணப்படும் காடு. மரங்கள் கிடையாது. சிறுசிறு செடிகளும் புதர்களும் உண்டு. வருடத்தில் ஆறிலிருந்து பத்து வாரங்களுக்குள் இவை உயிர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பகுதிகள் 6 முதல் 10 மாதங்கள் வரை பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும்.

பீவர் டேம்

பீவர் என்ற நீர்வாழ் மிருகம். பள்ளம் தோண்டி, தான்வாழ அணைகட்டிக்கொள்ளும் 8 செ.மீ விட்டம் கொண்ட ஒரு மரத்தை 5 நிமிடங்களில் வீழ்த்திவிடுகிற அளவுக்குப் பல்கூர்மை கொண்டது. 16 அடி ஆழமும் 10 அடி விட்டமும் கொண்ட பீவர் அணைகள் உண்டு.

பஃயர்வீட்

சென்னிறப் பூக்களைக்கொண்ட செடி. தீப்பிடித்து எரிந்த பகுதிகளில் முதல்முதல் தோன்றும் செடி என்பதால் இப்பெயர். 8அடி வரை வளரும். இதன் தேன் ஒவ்வாமை நோய்க்கு நல்ல மருந்து.

பஃர்கெட் மி நாட்

அலாஸ்காவின் அரசு மலர்.1917ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 18 தேதி அரசு மலராக அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த அரசாணை எழுதப்பட்ட தாளின் ஒரு ஓரத்தில் இதை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்பதற்கு எஸ்தர் பெர்ட்ஸ்டால் டார்லிங் என்பவர் ஒரு கவிதை எழுதியிருந்தார்.

வடக்கில் இயங்கும் இவ்வரசின்
மலராய் 'பஃர்கெட் மிநாட்'டென்னும்
தொடுக்கும் எழில்சூழ் நீலநிறம்
சுடரும் மலரைத் தேர்ந்துள்ளோம்.
கடவுள் மறந்த நிலமென்றே
கருதும் அலாஸ்கா விழித்ததனை
எடுத்துக் காட்டி, மறவாமை
இயம்பும் எங்கள் மலரிதுவே!

சுநாமி(TSUNAMI)

சுநாமி என்றால் அலைத்தொடர். ஏதோ ஒரு விசையால் நீரில் உருவாகும் அலைத்தொடர் நீர்நிலையை னெடுவாகில் பிளக்கும் தன்மைக்கு சுநாமி என்று பெயர். பூமியதிர்ச்சி, நிலச்சரிவு, எரிமலை வெடிப்பு, குண்டு வெடிப்பு, எரிகள் விழும் அதிர்ச்சி ஆகிய நிகழ்வுகளால் சுநாமி ஏற்படுவதுண்டு.கடறகரைப் பகுதிகளை வெகுவாகப்

பாதிக்கும். இதன் அலைநீளம் 100 கி மீ வரை போகும்.(. புயலால் உருவாகும் அலைகளுக்குக்கூட 150 மீட்டருக்கு மேல் அலைநீளமில்லை). ஒருமணிக்கு 700கி.மீ வேகம் வரை செல்லும்.. தரையை நெருங்க நெருங்க அலையின் உயரம் கூடும்.

போர்டைட்.

உயரமான அலை. அலாஸ்காவின் ஆங்கரேஜ் நகர் உள்ள குக் இன்லெட் பகுதியில் டர்ன் அகைன் ஆர்ம் வளைகுடா இருக்கிறது. அதில் எழும்பும் உயரமான அலைகளை போர்டைட் என்கிறார்கள். ஆபத்தான அலைகள்.

நார்த்போல்

பெயர்பேங்க்ஸிலிருந்து 14 மைல் தொலைவில் இருக்கும் இது உண்மையான நார்த்போல் அன்று. நொர்த் போலிலிருந்து 1740 மைல் தொலைவில் இருக்கும் இந்த நார்த்போல் இப்பொழுது சாந்தாக்ளாஸ் குடியிருக்கும் அதிகாரபூர்வ நகராக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மில்லர் என்பவருடையகுடும்பத்தினர்தான் இப்பொழுது சாந்தாக்ளாஸின் குடும்பமாக இருக்கிறார்கள்.

ஐஸ்கிளாஸிக்

குளிர்காலம் நிறைவுறும் பொழுது உறைந்திருக்கும் நதிகளில் பானிக்கட்டி உடைந்து ஓடத் தொடங்கும். பெயர்பேங்க்ஸ் அருகில் உள்ள தனா நதியில் என்று பனிக்கட்டி உடைந்து ஓடும் என்பதைத் துள்ளையமாகக் கணக்கிட்டுச் சொல்லும் போட்டியை நீனானா நகர மக்கள் ஆண்டுதோறும் நடத்துகிறாரகள். ஏப்ரில் 21 தேதியிலிருந்து மே20ம் தேதிக்குள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் இது நிகழலாம்.கம்பங்களை மூன்று கோல்களாக தனான நதியில் நட்டு ஒரு கடிகார அமைப்புடன் இணத்துவிடுகிறார்கள். பனிஉடைந்து 100 அடி தூரம் ஓடியது கம்பம் கடிகாரத்தை இழுக்கக் கடிகாரம் நின்றுவிடுகிறது. அந்த நேரமே சரியான நேரமாக அரிவிக்கப்படுகிறது. 1992 ம் ஒரு பெண் தான் கருவுற்றத்தாகக் கருதிய நாளைக்குறித்து போட்டியில் கலந்து கொண்டாள். அந்தப்
போட்டியில் வென்றாள். அவளுக்குக் கிடைத்த பரிசு- 1,65000$

முஷர்கள்

ஸ்லெட்ஜ் இழுக்கும் நாய்களைப் பழக்கி ஸ்லெட்ஜ் ஓட்டுபவர்கள். அவர்கள் தலைமை நாய்க்குக் கொடுக்கும் :சில ஆணைகள்.

1. ஹைக்(HIKE)- நாய்களை நடத்திச் செல்
2. ஜீ(-GEE) -வலதுபுறம் திரும்பு
3 ஹா(HAW)- இடதுபுறம் திரும்பு
4 ஹொவா(WHOA)-நிறுத்து

பால்ட்டோ

1925ம் ஆண்டு ஸீரத்தைக் கொண்டு சேர்த்த தலைமை நாய்.. 1925 பிரவரி 25ம் நாள். காலை 5-30 மணி. நடக்க முடியாத நிலையிலும் ஓடிவந்தது பால்டொ. 'நில்' என்றார் கன்னர் காஸன் என்ற முஷர். நின்றது தள்ளாடிக் கீழே விழுந்தது. எந்த மருத்துவமனையில் சீரத்தைச் சேர்க்க

வேண்டுமோ அங்கேயெ சென்று விழுந்தது. காலில் இரத்தம் கொட்டியது. அதி பனிக்கட்டி. அதை எடுத்து கன்னர் காஸன்"அருமைக் கண்ணா" என்று கொஞினார். அந்த நாஅய் உலகப் புகழ் பெற்ருவிட்டது. பார்ப்பதற்காகப் பலனகர்களிலிருந்தும் மக்கள் அதை வரவழைத்தனர். ஆனால் சிறிதுகாலம்தான் இப்படி. பிறகு அதை மறக்கத் தொடங்கினர். ஆனால் கிளீவ்லாந்த் பள்ளி மாணவர்கள் சிறுகச்சிறுகப் பணம் சேர்த்து அந்த நாய்க் குழுவை வாங்கினார்கள். 1933ல் பால்ட்டோ இறந்தது. அதன் உடலைப் பாடம் செய்து கிளிவ்லாண்ட் பொருட்காட்சியில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் சிலை நியூயார்க் மத்திய பூங்காவில் இருக்கிறது.

வில்லியம் ரோஜெர்ஸ்

1879ல் ஒக்லஹாமாவில் பிறந்த அமெரிக்கப்பூர்வகுடி இந்தியர். சிறுவயது முதலே கயிறு சுழற்ரும் வித்தையில் ஆர்வம் காட்டி அக்கலையில் தேர்ச்சிபெற்றவர். 1934ம் அண்டு ஹாலிவுட்டின் மிகச்சிறந்த ஆண்நடிகராக தேர்ந்தெடுக்க்ப்பட்டர். நகைச்சுவையாகவும் நையாண்டியாகவும் பேசுவதில் வல்லவர்.
அவர் எழுதினார் "நான் இறந்த பிறகு என்னுடைய கல்லறையில் '
நான் எல்லாப் புகழ்பெற்ற மனிதர்களையும் கேலி செய்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் எனக்குப்பிடிக்காத எவரையும் சந்தித்ததில்லை." என்று எழுதப்படவேண்டும். நான் அப்படி இருப்பதில் பெருமைப்படுகிறேன். அப்படிப் பொறிக்கப்படுவதற்காக நான் சாகத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்கள் வந்து அதைப் படிக்கிறபோது நான் அதன்மேல் அமர்ந்து அதை ரசித்துப் படித்துக்கொண்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள்".1935ல் நிகழ்ந்த பேரோவில் விமானவிபத்தில் இறந்தார்.

ஜியார்டியா லாம்பியா

இது அசுத்த நீரில் இருக்கும் கிருமி. அலாஸ்காவில் பல நதிகளில் நீர் பனிப்பறைப்பொடி கலந்து அசுத்தமாக இருக்கும் . அந்நீரைக் குடித்தால் அதில் காணப்படும் ஒருசெல் உடைய ஜியார்டியா லாம்பியா குடலைப் பாதிக்கும். வயிற்றுப் போக்கால் அந்நோய் தாக்குண்டவர் அவதிப்படுவர். இது பெரும்பலும் குழந்தைகளைப் பாதிக்கிறது.